

รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์
แนวทางการยกระดับคุณภาพวารสารคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา ตามเกณฑ์ประเมินของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI)
กลุ่มที่ 1

(Guidelines for upgrading the quality of journals, Faculty of Political Science and Law, Burapha University, in accordance with the assessment criteria of the Thai-Journal Citation Index Center (TCI) Tier 1)

ณปภา จิรมงคลเลิศ
ธารทิพย์ ภาวะวิภาต

โครงการวิจัยนี้ได้รับงบประมาณสนับสนุนการวิจัย
จากทุนอุดหนุนการวิจัยเงินรายได้ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา
พ.ศ. 2568

รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์
แนวทางการยกระดับคุณภาพวารสารคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา ตามเกณฑ์ประเมินของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI)
กลุ่มที่ 1

(Guidelines for upgrading the quality of journals, Faculty of Political Science and Law, Burapha University, in accordance with the assessment criteria of the Thai-Journal Citation Index Center (TCI) Tier 1)

ณปภา จิรมงคลเลิศ
ธารทิพย์ ภาวะวิภาต

โครงการวิจัยนี้ได้รับงบประมาณสนับสนุนการวิจัย
จากทุนอุดหนุนการวิจัยเงินรายได้ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา
พ.ศ. 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง แนวทางการยกระดับคุณภาพวารสารคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ตามเกณฑ์ประเมินของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) กลุ่มที่ 1 มีวัตถุประสงค์คือ (1) เพื่อวิเคราะห์การดำเนินงานของวารสารคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา (2) เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของวารสารคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา และ (3) เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาวารสาร ใช้วิธีวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methodology) ระหว่างกระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) คือ บรรณาธิการวารสารวิชาการ จำนวน 3 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (content analysis) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) จากการสอบถามความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียกับวารสาร ได้แก่ (1) บรรณาธิการวารสารวิชาการ (2) กองบรรณาธิการวารสารวิชาการคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ (3) เจ้าหน้าที่ประสานงานวารสารวิชาการ (4) ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ (Peer Review) และ (5) ผู้ตีพิมพ์บทความ จำนวน 110 คน และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษารูปได้ดังนี้

1. วารสารคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้แก่ วารสารการบริหาร และการเมือง และกฎหมาย วารสารเศรษฐศาสตร์การเมืองบูรพา และวารสารด้านการบริหารรัฐกิจและการเมือง มีการดำเนินการทุกขั้นตอนผ่านระบบ ThaiJo ผู้ใช้งานระบบ ได้แก่ ผู้ประสานงานวารสาร บรรณาธิการ ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ และผู้เขียนบทความ โดยกองบรรณาธิการมีหน้าที่กำหนดแผนการดำเนินการในภาพรวมของแต่ละฉบับ (Theme) ซึ่งวารสารทั้งสามวารสาร มีกำหนดการตีพิมพ์ปีละ 2 ฉบับ คือ มกราคม-มิถุนายน และกรกฎาคม-ธันวาคม ของทุกปี

2. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของวารสารคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า ผู้ประสานงานวารสาร มีหน้าที่หลากหลายภาระงาน ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่งานวารสารเพียงหน้าที่เดียว ค่าตอบแทนผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความแตกต่างและน้อยกว่าวารสารอื่น อุปกรณ์ไม่เอื้ออำนวยต่อการทำงานของเจ้าหน้าที่ประสานงานและบรรณาธิการ และระบบ ThaiJo มีขั้นตอนการใช้งานยากและซับซ้อน

3. แนวทางการพัฒนาวารสารคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ให้สอดคล้องกับเกณฑ์ประเมินของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) กลุ่มที่ 1 พบว่า **ด้านการบริหารจัดการวารสาร** ได้แก่ (1) วารสารควรมีเลขมาตรฐานสากลประจำวารสาร (ISSN) (2) วารสารควรพัฒนาเว็บไซต์ให้น่าสนใจโดยมีข้อมูลครบถ้วน เช่น วัตถุประสงค์ของวารสาร คำแนะนำผู้เขียน รายชื่อกองบรรณาธิการ รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ กำหนดการออกตีพิมพ์ เป็นต้น (3) วารสารควรมีการระบุค่าธรรมเนียมการตีพิมพ์อย่างละเอียดชัดเจนบนเว็บไซต์ของวารสาร (4) วารสารควรบริหารจัดการเวลาในการเผยแพร่ให้ตรงเวลาอย่างต่อเนื่อง (5) วารสารควรสำรวจข้อมูลกองบรรณาธิการให้เป็นปัจจุบันและมีความหลากหลายของผู้ทรงคุณวุฒิ (6) มีบุคคลากรที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดทำวารสารทั้งสาม

ฉบับเพียงหน้าที่เดียว (7) วารสารควรส่งเสริมให้มีอุปกรณ์ที่อำนวยความสะดวกให้มีความคล่องตัวในการทำงานมากขึ้น เช่น คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก แท็บเล็ต เป็นต้น และ (8) วารสารควรพิจารณาปรับค่าตอบแทนผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความให้มีความใกล้เคียงกับวารสารอื่นๆ **ด้านคุณภาพเนื้อหาและรูปแบบ** ได้แก่ (1) บทความควรมีรูปแบบการตีพิมพ์ที่ได้มาตรฐานเหมือนกันทั้งฉบับ (APA Version เดียวกัน) (2) บทความควรมีการกำหนดเนื้อหาหลักของวารสาร (Theme) แต่ละเล่มให้มีทิศทางเดียวกันทั้งฉบับ เช่น ศึกษาศาสตร์ ศึกษากฎหมาย ศึกษารัฐศาสตร์ เป็นต้น และ (3) บทความควรมีการสรุปหัวข้อองค์ความรู้ใหม่ที่ได้ในแต่ละบทความ **ด้านกระบวนการพิจารณาบทความ (Peer Review)** ได้แก่ (1) ควรจัดระบบผู้ความช่วยเหลือ (People Supporting) สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่สามารถใช้งานระบบ ThaiJo ได้ เช่น ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีปัญหาทางสายตา เป็นต้น โดยทางผู้ประสานงานวารสารดำเนินการจัดทำแบบฟอร์มประเมินบทความจัดส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความในเอกสาร และผู้ประสานงานดำเนินการนำข้อคิดเห็นต่างๆ มาลงในระบบ ThaiJo ให้ และ**ด้านการเข้าถึงและเผยแพร่ข้อมูล** ได้แก่ (1) วารสารควรมีระบบการจัดการวารสารแบบออนไลน์หรือระบบ Online Journal System (OJS) ที่ใช้งานได้ง่าย ระบบรวดเร็ว และลดขั้นตอนการให้ใช้งานให้น้อยที่สุด (2) วารสารควรมีข้อมูลของบทความบนเว็บไซต์ตรงกันกับข้อมูลในไฟล์อิเล็กทรอนิกส์ (PDF) ที่เผยแพร่ และ (3) วารสารควรจัดทำคู่มือการใช้งานระบบ ThaiJO โดยจำแนกคู่มือการใช้งานตามผู้เขียนบทความ และผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ ทั้งนี้ สามารถทำเป็น e-Book หรือ คลิปวิดีโอสั้นๆ และแขวนไว้หน้าเว็บไซต์

คำสำคัญ : วารสารวิชาการ, คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา, TCI 1, ThaiJo

Abstract

The research titled “Guidelines for upgrading the quality of journals, Faculty of Political Science and Law, Burapha University, in accordance with the assessment criteria of the Thai-Journal Citation Index Center (TCI) Tier 1” the objectives of this study are: (1) to analyze the operations of the Faculty of Political Science and Law Journal, Burapha University, (2) to analyze the problems and obstacles in the operations of the Faculty of Political Science and Law Journal, Burapha University, and (3) to propose development strategies for the journal. This research employs a mixed methodology approach, combining both qualitative research and quantitative research. In-depth interviews were conducted with key informants, consisting of 3 journal editors. Additionally, opinions were gathered from 110 stakeholders of the journal, including: (1) journal editors, (2) editorial board members of the Faculty of Political Science and Law Journal, (3) journal coordination staff, (4) article reviewers (Peer Review), and (5) article authors.

1 . The Faculty of Political Science and Law Journal, Burapha University, includes the Journal of Politics, Administration, and Law, the Burapha Political Economy Journal, and the Journal of Public Administration and Politics. All processes are carried out through the ThaiJo system. System users include journal coordinators, editors, expert reviewers, and article authors. The editorial team is responsible for setting the overall action plan for each issue (Theme). These three journals are published twice a year: January-June and July-December.

2. The issues and challenges in operating the Faculty of Political Science and Law Journal, Burapha University, were found to be that the journal coordinator has various duties and responsibilities and does not solely focus on journal tasks. The compensation for expert reviewers is lower and differs from that of other journals. The equipment available is not conducive to the work of the coordinators and editors. Additionally, the ThaiJo system has complicated and difficult-to-follow procedures.

3 . Development approaches for the Faculty of Political Science and Law Journal, Burapha University, to align with the evaluation criteria of the Thai Citation Index (TCI), Tier 1 , include the following in terms of journal management: (1) The journal should have an International Standard Serial Number (ISSN). (2) The journal should develop an engaging website with complete information such as the journal’s objectives, author guidelines, editorial board members, expert reviewers, and publication schedule. (3) The journal should clearly state the publication fees on the website. (4) The journal

should manage the publication schedule in a timely and consistent manner. (5) The journal should update the editorial board information regularly and ensure diversity among expert reviewers. (6) There should be personnel dedicated solely to managing all three journal issues. (7) The journal should promote the use of equipment to facilitate smoother workflow, such as laptops or tablets. (8) The journal should consider adjusting the compensation for expert reviewers to align more closely with that of other journals. In terms of content quality and format: (1) Articles should follow a uniform publication format (using the same APA version). (2) The journal should define a consistent theme for each issue (e.g., political science, law, public administration). (3) Articles should summarize the new knowledge gained from each article. Regarding the peer review process: (1) A support system should be established for expert reviewers who are unable to use the ThaiJo system, such as those with visual impairments. In such cases, the journal coordinator should prepare article evaluation forms for reviewers and upload their comments into the ThaiJo system. Regarding access and dissemination of information: (1) The journal should implement an Online Journal System (OJS) that is user-friendly, fast, and minimizes steps for users. (2) The journal should ensure that the article information on the website matches the data in the electronic (PDF) files. (3) The journal should create a user guide for the ThaiJo system, divided by roles (authors and expert reviewers). This could be presented as an e-Book or a short video clip available on the website.

Keywords : Academic Journal, Faculty of Political Science and Law, Burapha University, TCI 1, ThaiJo

ประกาศคุณูปการ

งานวิจัย เรื่อง แนวทางการยกระดับคุณภาพวารสารคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ตามเกณฑ์ประเมินของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) กลุ่มที่ 1 สำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุษณกร ทาวะรัมย์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุปราณี ธรรมพิทักษ์ อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ที่ได้กรุณาสละเวลาให้คำปรึกษา ชี้แนะ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ งานวิจัยเสร็จสมบูรณ์ ผู้ศึกษาวิจัยขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ และขอขอบพระคุณ พี่ ๆ น้อง ๆ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา และติดตามทวงถามงานวิจัยมาตั้งแต่เริ่มจนงานเสร็จสมบูรณ์

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และครอบครัวของข้าพเจ้า ที่เป็นกำลังใจสำคัญในการทำงานของข้าพเจ้า คุณค่าอันใดที่เกิดขึ้นจากงานวิจัยฉบับนี้ ผู้ศึกษาวิจัยขอมอบเป็นกตัญญูกตเวทิตา แก่บุพการี บูรพาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ทำให้ข้าพเจ้าประสบความสำเร็จจนตราบเท่าทุกวันนี้

ณปภา จิรมงคลเลิศ
ธารทิพย์ ภาวะวิภาต

สารบัญ

บทคัดย่อ	๗
Abstract	๗
ประกาศคุณูปการ	๘
สารบัญ	๗
สารบัญตาราง	๗
สารบัญภาพ	๘
บทที่ 1 บทนำ	1
1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาวิจัย.....	1
2. วัตถุประสงค์การวิจัย	2
3. ขอบเขตการวิจัย.....	2
4. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
5. นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ	3
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม	5
1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริการ	5
2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการคุณภาพ.....	10
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับวารสาร.....	16
4. ข้อมูลทั่วไปคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.....	18
5. สภาพการณ์งานวารสารวิชาการคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ...	24
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	27
7. กรอบแนวคิดการวิจัย.....	31
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	33
1. การวิจัยเชิงคุณภาพ.....	33
2. การเชิงปริมาณ.....	35
บทที่ 4 ผลการศึกษา	37
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย	55
1. สรุปผลการศึกษา.....	55
2. อภิปรายผลการศึกษา	57
3. ข้อเสนอแนะ	60
บรรณานุกรม	61
ภาคผนวก ก	64
ภาคผนวก ข	69
ภาคผนวก ค ประวัติผู้วิจัย	71

สารบัญตาราง

ตารางที่ 2.1 จำนวนบุคลากรจำแนกตามประเภทบุคลากร คุณวุฒิการศึกษา และตำแหน่งทางวิชาการ.....	20
ตารางที่ 2.2 หลักสูตรที่จัดการศึกษาและจำนวนนิสิต	20
ตารางที่ 2.3 กฎระเบียบ ข้อบังคับที่สำคัญ	23
ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล	38
ตารางที่ 4.2 จำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและลำดับแนวทางการยกระดับ คุณภาพวารสารคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ตามเกณฑ์ประเมินของศูนย์ดัชนี การอ้างอิงวารสารไทย (TCI) กลุ่มที่ 1	50

สารบัญภาพ

ภาพที่ 2.1	ค่านิยมคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์.....	19
ภาพที่ 2.2	ระบบ ThaiJo วารสารการเมือง การบริหาร และกฎหมาย	21
ภาพที่ 2.3	ระบบ ThaiJo วารสารด้านการบริหารรัฐกิจและการเมือง.....	22
ภาพที่ 2.4	ระบบ ThaiJo วารสารเศรษฐศาสตร์การเมืองบูรพา	22
ภาพที่ 2.5	ขั้นตอนกระบวนการพิจารณาบทความ	27
ภาพที่ 2.6	กรอบแนวคิดการวิจัย	32
ภาพที่ 4.1	กระบวนการพิจารณาตีพิมพ์บทความในวารสารวิชาการ	43

บทที่ 1

บทนำ

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาวิจัย

มหาวิทยาลัยบูรพาในฐานะหน่วยงานในกำกับของรัฐ ได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564-2567 เพื่อมุ่งบรรลุวิสัยทัศน์ในการเป็น “ขุมปัญญาแห่งภาคตะวันออก” (Wisdom of the East) ผ่านการดำเนินพันธกิจหลัก 4 ด้าน อันได้แก่ ผลิตบัณฑิต วิจัย บริการวิชาการ และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ด้วยยุทธศาสตร์ ก) ยกระดับคุณภาพการศึกษา ข) เป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเป้าหมายและเป็นที่พึ่งในการพัฒนาพื้นที่ภาคตะวันออก และ ค) เพื่อพัฒนาสู่องค์กรประสิทธิภาพสูงเพื่อการเติบโตอย่างยั่งยืน

ดังนั้น เพื่อกระตุ้นให้บุคลากรเห็นความสำคัญถึงประโยชน์ของการจัดการความรู้ และเพื่อให้มีการจัดการความรู้ที่เป็นรูปธรรมชัดเจน ครอบคลุมทุกภารกิจของมหาวิทยาลัย เป็นเครื่องมือในการพัฒนางานให้มีความก้าวหน้าและนำพาคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ ไปสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ตามเป้าหมายต่อไป สามารถผลักดันให้ไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้อย่างแท้จริง

ในการนี้ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เป็นส่วนงานที่ดำเนินการเกี่ยวกับได้เริ่มดำเนินการจัดทำวารสารออกตีพิมพ์เผยแพร่ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552 เป็นต้นมา โดยปัจจุบันมีวารสารที่ได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai Journal Citation Index Centre) หรือ TCI จำนวน 3 วารสาร ได้แก่ 1) วารสารการเมือง การบริหาร และกฎหมาย 2) วารสารเศรษฐศาสตร์การเมืองบูรพา และ 3) วารสารด้านการบริหารรัฐกิจและการเมือง โดยเปิดรับพิจารณาบทความวิชาการทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ในรูปแบบบทความวิชาการ บทความวิจัย บทความปริทัศน์ บทความวิจารณ์หนังสือ รายงานการสัมมนา ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ผลงานวิชาการด้านการเมืองการปกครอง เศรษฐศาสตร์ การบริหาร และกฎหมาย ตลอดจนด้านสังคมศาสตร์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ผลงานวิชาการได้รับการเผยแพร่ในวงกว้างและเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ โดยในปัจจุบันได้ดำเนินการทุกขั้นตอนผ่านระบบ การจัดการ และตีพิมพ์วารสารวิชาการในรูปแบบวารสารออนไลน์อิเล็กทรอนิกส์ หรือ ThaiJO

ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (ศูนย์ TCI) ได้แบ่งกลุ่มวารสารในฐานข้อมูลออกเป็น 3 กลุ่ม คือ วารสารกลุ่มที่ 1 : วารสารที่ผ่านการรับรองคุณภาพของ TCI (จนถึง 31 ธันวาคม 2567) และอยู่ในฐานข้อมูล TCI และจะถูกคัดเลือกเข้าสู่ฐานข้อมูล ASEAN Citation Index (ACI) ต่อไป

วารสารกลุ่มที่ 2 : วารสารที่ผ่านการรับรองคุณภาพของ TCI (จนถึง 31 ธันวาคม 2567) และอยู่ในฐานข้อมูล TCI

วารสารกลุ่มที่ 3 : วารสารที่ไม่ผ่านการรับรองคุณภาพ และอาจไม่ปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล TCI ในอนาคต

ทั้ง 3 วารสารของคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ถูกจัดอยู่ในวารสารกลุ่มที่ 2 คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ จึงได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในการพัฒนาศักยภาพเพื่อเข้าสู่มาตรฐานในกลุ่มที่ 1 ซึ่งสามารถขอรับการประเมินได้ใหม่เพื่อปรับกลุ่มคุณภาพ จึงต้องมีการศึกษาปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ จึงได้นำไปสู่การจัดทำวิจัยเพื่อยกระดับคุณภาพวารสารวิชาการ ตามเกณฑ์ประเมินของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) กลุ่มที่ 1

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์การดำเนินงานของวารสารคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของวารสารคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
3. เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาวารสารคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาให้สอดคล้องกับเกณฑ์ประเมินของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) กลุ่มที่ 1

3. ขอบเขตการวิจัย

3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาวารสารของคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 3 วารสาร ได้แก่ (1) วารสารการเมือง การบริหาร และกฎหมาย (2) วารสารเศรษฐศาสตร์ การเมืองบูรพา และ (3) วารสารด้านการบริหารรัฐกิจและการเมือง ซึ่งเนื้อหาสาระของการศึกษา ประกอบด้วย การดำเนินงาน ปัญหาและอุปสรรค และแนวทางทางการพัฒนาวารสารคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ให้สอดคล้องกับเกณฑ์ประเมินของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) กลุ่มที่ 1

3.2 ขอบเขตด้านประชากร

การวิจัยนี้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของวารสาร ประกอบด้วย (1) บรรณาธิการวารสารวิชาการ (2) กองบรรณาธิการวารสารวิชาการคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ (3) เจ้าหน้าที่ประสานงานวารสารวิชาการ (4) ผู้คุณวุฒิพิจารณาบทความ (Peer Review) และ (5) ผู้ตีพิมพ์บทความ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ทำการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 3 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 114 คน

3.3 ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้ใช้เวลาในการดำเนินการวิจัยทั้งสิ้น 12 เดือน (ตั้งแต่ เมษายน 2566 - มีนาคม 2567)

4. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบผลการดำเนินงาน ปัญหาและอุปสรรคของวารสารในมุมมองความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลต่าง ๆ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการนำไปปรับปรุง และวางแผนการดำเนินงานของวารสารวิชาการของคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ ทั้ง 3 วารสาร ให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. ทำให้ทราบแนวทางทางการพัฒนาวารสารคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ให้สอดคล้องกับเกณฑ์ประเมินของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) กลุ่มที่ 1 ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการยกระดับคุณภาพของวารสารให้อยู่ในฐานที่สูงขึ้น

5. นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ

การดำเนินงาน หมายถึง กระบวนการทำงานเพื่อให้วารสารวิชาการสามารถดำเนินงานได้ครบถ้วน ทันเวลา และสม่ำเสมอ

ปัญหาและอุปสรรค หมายถึง สิ่งที่ทำให้กระบวนการทำงานของวารสารวิชาการติดขัด ล่าช้า อันส่งผลกระทบต่อการทำงานของวารสารวิชาการ

วารสารวิชาการ หมายถึง วารสารที่ตีพิมพ์เป็นระยะอย่างสม่ำเสมอและต้องผ่านการตรวจคุณภาพบทความโดยผู้รู้ในสาขาวิชานั้น ๆ โดยการศึกษาครั้งนี้ ทำการศึกษาวารสารวิชาการคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ประกอบด้วย 3 วารสาร คือ 1) วารสารการเมือง การบริหาร และกฎหมาย 2) วารสารด้านการบริหารรัฐกิจและการเมือง และ 3) วารสารสารเศรษฐศาสตร์ การเมืองบูรพา

บรรณาธิการวารสารวิชาการ หมายถึง บุคคลที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดทำ รวบรวม ตรวจสอบ แก้ คัดเลือก ควบคุม เนื้อหา และภาพรวมทั้งหมดที่จะตีพิมพ์เป็นหนังสือ ทั้งในรูปแบบเล่มวารสาร และแบบออนไลน์ (E-Journal)

กองบรรณาธิการวารสารวิชาการคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ หมายถึง กลุ่มบุคคลทำหน้าที่เป็นคณะทำงานของบรรณาธิการในการช่วยตรวจสอบบทความแทนบรรณาธิการ ซึ่งเป็นคณาจารย์ นักวิชาการ ทั้งภายในและภายนอกคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

เจ้าหน้าที่ประสานงานวารสารวิชาการ หมายถึง

ผู้คุณวุฒิพิจารณาบทความ (Peer Review) หมายถึง ผู้ทรงคุณวุฒิภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยบูรพา ที่มีความรู้เชี่ยวชาญประเมินบทความของผู้ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสาร

ผู้ตีพิมพ์บทความ หมายถึง ผู้เขียนบทความเพื่อเสนอตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ

ฐานข้อมูล หมายถึง ฐานข้อมูลที่สามารถสืบค้นบทความและข้อมูลการอ้างอิงในแต่ละบทความที่ลงพิมพ์ในวารสารวิชาการได้ในระบบออนไลน์ (Online Database)

ดัชนีการอ้างอิงวารสาร หมายถึง จำนวนครั้งโดยเฉลี่ยที่บทความของวารสารนั้นจะได้รับการอ้างอิงในแต่ละปี

ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) หมายถึง ศูนย์ TCI (Thai-Journal Citation Index Centre) เป็นหน่วยงานกลางที่ทำหน้าที่พัฒนาฐานข้อมูลเพื่อการสืบค้นผลงานวิจัยและผลงานวิชาการ ตลอดจนข้อมูลการอ้างอิงของบทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการไทย และคำนวณและรายงานค่า Journal Impact Factors ของวารสาร

ศูนย์ TCI ได้จัดแบ่งวารสารตามระดับคุณภาพออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 : วารสารที่ผ่านการรับรองคุณภาพ และอยู่ในฐานข้อมูล TCI และจะถูกคัดเลือกเข้าสู่ฐานข้อมูล ASEAN Citation Index (ACI) ต่อไป เป็นวารสารกลุ่มที่นักวิชาการควรเลือกลงตีพิมพ์ผลงานวิชาการเป็นอันดับแรก

กลุ่มที่ 2 : วารสารที่ผ่านการรับรองคุณภาพ และอยู่ในฐานข้อมูล TCI เป็นวารสารกลุ่มที่นักวิชาการควรเลือกลงตีพิมพ์ผลงานวิชาการเป็นอันดับรอง

กลุ่มที่ 3 : วารสารที่ไม่ผ่านการรับรองคุณภาพ และอาจไม่ปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล TCI ในอนาคต

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

งานวิจัยเรื่อง “แนวทางการยกระดับคุณภาพวารสารคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ตามเกณฑ์ประเมินของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) กลุ่มที่ 1” ผู้วิจัยได้ทำการค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการบริการ
2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการคุณภาพ
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับวารสาร
4. ข้อมูลทั่วไปของคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
5. สภาพการณ์งานวารสารวิชาการคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
8. กรอบแนวคิดงานวิจัย

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริการ

1.1 ความหมายของการบริการ

การบริการ (Service) คือ กระบวนการในการส่งมอบบริการจากผู้ให้บริการไปยังผู้รับบริการ ดังนั้น การบริการจึงเป็นสิ่งสำคัญในการประกอบธุรกิจบริการ โดยเข้าถึงในสิ่งที่ลูกค้าคาดหวังและตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการจนนำไปสู่ความพึงพอใจได้ และมีผู้ให้ความหมายของการบริการไว้ ดังนี้

วีระพงษ์ เฉลิมจิระรัตน์ (2553) ได้กล่าวว่า บริการ หมายถึง สิ่งที่ไม่มีตัวตน จับต้องไม่ได้ และเป็นสิ่งที่ไม่ถาวร เป็นสิ่งที่เสื่อมสลายไปอย่างรวดเร็ว บริการเกิดขึ้นจากการปฏิบัติของผู้ให้บริการ โดยส่งมอบการบริการนั้นไปยังผู้รับบริการ หรือลูกค้า เพื่อใช้บริการนั้น ๆ โดยทันทีหรือภายใน ระยะเวลาเกือบจะทันทีที่มีการให้บริการ

ชัยสมพล ชาวประเสริฐ (2552) ได้กล่าวว่า การบริการ หมายถึง กระบวนการส่งมอบสินค้าที่ไม่มีตัวตน (Intangible goods) ของธุรกิจให้กับผู้รับบริการ โดยสินค้าที่ไม่มีตัวตนนั้นจะต้องสามารถตอบสนองความต้องการของการของผู้รับบริการจนนำไปสู่ความพึงพอใจได้

Meesala (2016) ได้กล่าวว่า การให้บริการที่มีคุณภาพสูงเป็นกุญแจสู่ความสำเร็จในการให้บริการอุตสาหกรรม ในยุคปัจจุบันของการแข่งขันที่รุนแรงการเฝ้าติดตามและการปรับปรุงคุณภาพการบริการเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการพัฒนาประสิทธิภาพและปริมาณธุรกิจ

สุนันทา ทวีผล (2550, หน้า 13) กล่าวถึงการให้บริการ สรุปได้ดังนี้

1) หลักความสอดคล้องกับความต้องการของบุคคลส่วนใหญ่ กล่าวคือ ประโยชน์และบริการที่องค์กรจัดให้นั้น จะต้องตอบสนองความต้องการของบุคคลเป็นส่วนใหญ่หรือทั้งหมดมิใช่เป็นการจัดให้แก่บุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะ มิฉะนั้นแล้วนอกจากจะไม่เกิดประโยชน์สูงสุด ในการเอื้ออำนวยประโยชน์และบริการแล้วยังไม่คุ้มค่ากับการดำเนินงานนั้น ๆ

2) หลักความสม่ำเสมอ กล่าวคือ การให้บริการต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ มิใช่ทำ ๆ หยุด ๆ ตามความพอใจของผู้บริการหรือผู้ปฏิบัติ

3) หลักความเสมอภาค บริการที่จัดนั้นจะต้องให้แก่ผู้มาใช้บริการทุกคนอย่างเสมอภาค และเท่าเทียมกัน

4) หลักความประหยัด ค่าใช้จ่ายที่ต้องใช้ในการบริการจะต้องไม่มากจนเกินกว่าผลที่จะได้รับ

5) หลักความสะดวก บริการที่จัดให้แก่ผู้รับบริการจะต้องเป็นไปในลักษณะปฏิบัติได้ง่าย สะดวกสบาย สิ้นเปลืองทรัพยากรไม่มากนัก ทั้งยังไม่เป็นการสร้างภาระ ยุ่งยากใจให้แก่ผู้บริการ หรือผู้ใช้บริการมากจนเกินไป

วีระรัตน์ กิจเลิศไพโรจน์. (2550) ได้กล่าวว่า การบริการ คือ การปฏิบัติที่ฝ่ายหนึ่งเสนอให้อีกฝ่ายหนึ่ง โดยสิ่งที่เสนอให้นั้นเป็นการกระทำ หรือการปฏิบัติการ ซึ่งผู้รับบริการไม่สามารถนำไปครอบครองได้

อดุลย์ จาตุรงค์กุล. (2550) ได้กล่าวว่า บริการ หมายถึง ปฏิบัติหรือการกระทำที่ฝ่ายหนึ่งเสนอให้กับฝ่ายหนึ่ง โดยเป็นสิ่งจับต้องไม่ได้และไม่ทำให้เกิดมีความเป็นเจ้าของแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง

Kotler (2010) ได้กล่าวว่า การบริการ หมายถึง ปฏิบัติการใด ๆ ที่บุคคลกลุ่มหนึ่งสามารถนำเสนอให้อีกกลุ่มบุคคลหนึ่ง ซึ่งไม่สามารถจับต้องได้ไม่ได้ส่งผลถึงความเป็นเจ้าของสิ่งใด โดยมีเป้าหมาย และความตั้งใจในการส่งมอบบริการนั้น ทั้งนี้การกระทำดังกล่าวอาจจะรวมหรือไม่รวมอยู่ กับสินค้าที่มีตัวตนก็ได้ กล่าวโดยสรุป การบริการ หมายถึง การแสดงออกทางการกระทำที่ฝ่ายหนึ่งนำเสนอให้กับ อีกฝ่ายหนึ่ง โดยกระบวนการดังกล่าวอาจจะเกี่ยวข้องกับสินค้าที่สามารถจับต้องได้ หรือไม่สามารถ จับต้องได้เพื่อเป็นการตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ จนนำไปสู่ความพึงพอใจสูงสุดตามความคาดหวัง หรือมากกว่าความคาดหวัง

1.2 ลักษณะของการบริการ

การบริการมีลักษณะที่สำคัญ 4 ประการซึ่งมีผลต่อการออกแบบการดำเนินงานทางการตลาดดังต่อไปนี้ (Kotler, 2010)

1) ไม่สามารถจับต้องได้ (Intangibility) การบริการไม่สามารถมองเห็นหรือรู้สึกได้ก่อนการซื้อ และไม่สามารถคาดเดาผลที่จะเกิดขึ้นได้ ดังนั้น เพื่อลดความเสี่ยง ผู้ซื้อจะมองหาสัญญาณ ที่บ่งบอกถึงคุณภาพของการบริการ โดยจะพิจารณาจากสถานที่ ตัวบุคคล เครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร และราคา ดังนั้นผู้ให้บริการจะต้องสร้างสิ่งเหล่านี้ขึ้นมาเพื่อเป็นหลักประกันให้กับผู้ซื้อ

2) ไม่สามารถแบ่งแยกได้ (Inseparability) การให้บริการเป็นการผลิตและการบริโภคในขณะเดียวกันนั้นคือไม่มีตัวสินค้าที่สามารถเก็บรักษาทำการจำหน่ายและบริโภคทีหลังได้ ผู้ให้บริการหนึ่งรายสามารถให้บริการลูกค้าในขณะนั้นได้เพียงหนึ่งรายทำให้เกิดปัญหาเรื่องข้อจำกัดด้านเวลาขึ้น ซึ่งกลยุทธ์ที่จะแก้ปัญหาดังกล่าวนั้นผู้ให้บริการอาจทำการขยายกลุ่มผู้ใช้บริการให้มีขนาดใหญ่ขึ้นและกำหนดมาตรฐานเวลาการให้บริการให้รวดเร็วซึ่งจะทำให้สามารถบริการลูกค้าได้มากขึ้น

3) ไม่แน่นอน (Variability) ลักษณะของการให้บริการมีความไม่แน่นอนสูงขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย เช่น ตัวผู้ให้บริการ ช่วงเวลาที่ให้บริการ สถานที่ที่ให้บริการ ดังนั้นธุรกิจที่เป็นผู้ให้บริการจึงจำเป็นต้องควบคุมคุณภาพของการบริการ ซึ่งสามารถทำได้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

- 3.1) การคัดเลือก และการอบรมการให้บริการแก่พนักงาน
- 3.2) กำหนดขั้นตอนในการให้บริการเพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกันทั้งระบบของธุรกิจ
- 3.3) การตรวจสอบความพึงพอใจของลูกค้า จากการสอบถามความคิดเห็น

4) ไม่สามารถเก็บไว้ได้ (Perishability) การให้บริการนั้นไม่สามารถเก็บไว้ได้เหมือนกับสินค้าอื่นซึ่งจะเกิดปัญหาขึ้นเมื่อความต้องการไม่แน่นอน ทำให้เกิดเหตุการณ์การให้บริการไม่ทันหรือไม่มี ลูกค้าเกิดขึ้น ดังนั้นธุรกิจที่ให้บริการจะต้องใช้กลยุทธ์ทางการตลาดเพื่อที่จะปรับความต้องการซื้อ และการให้บริการให้มีความสอดคล้องกัน เช่น การนำเอากลยุทธ์การตั้งราคาที่แตกต่างกัน เพื่อให้เกิดความต้องการซื้ออย่างสม่ำเสมอ หรือการจ้างพนักงานเพิ่มชั่วคราวในช่วงเวลาที่มีจำนวนลูกค้า มากกว่าปกติ เพื่อให้สามารถให้บริการได้อย่างรวดเร็ว เป็นต้น

1.3 เกณฑ์ในการพิจารณาคุณภาพของงานบริการ

นิตินพ ภูตะโชติ (2551). ได้กล่าวถึงหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคุณภาพของงานบริการไว้ดังนี้

1) การเข้าถึงลูกค้า (Access) หมายถึง การที่ผู้ให้บริการสามารถให้บริการลูกค้าได้อย่างรวดเร็ว ลูกค้าสามารถเข้าถึงการบริการได้ง่าย ธุรกิจจึงต้องคำนึงถึงสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น ด้านทำเลที่ตั้ง สถานที่ติดต่อ เวลา ขั้นตอนของการให้บริการ ที่รวดเร็ว เพื่อไม่ให้ลูกค้าต้องเสียเวลารอนาน เพราะอาจทำให้ลูกค้าเกิดความรู้สึกเบื่อ และเปลี่ยนไปใช้บริการจากที่อื่น

2) ความพึงพอใจของลูกค้า (Satisfaction) คือเป้าหมายที่สำคัญที่สุดของการบริการ หากผู้ให้บริการสามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้ จะสามารถทำให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจได้

3) ความคาดหวังของผู้ใช้บริการ (Expectation) เกิดขึ้นจากความแตกต่างของ ลักษณะลูกค้าแต่ละราย ซึ่งลูกค้าอาจจะมี ความคาดหวังต่อการบริการที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้น ลูกค้าย่อมมีความคาดหวังที่จะได้รับการบริการที่แตกต่างกัน

4) การติดต่อสื่อสาร (Communication) เป็นการบอกให้ลูกค้าได้รับทราบถึง รายละเอียดของสินค้าและบริการต่าง ๆ โดยการใชภาษาเพื่อให้ลูกค้าเข้าใจได้ง่าย

5) ความพร้อมในการให้บริการ (Readiness) ความพร้อมเป็นประสิทธิภาพของการให้บริการ ซึ่งจะส่งผลให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจในบริการนั้น ๆ

6) ความรู้ของผู้ให้บริการ (Knowledge and competence) ความรู้ ความสามารถ และความชำนาญของผู้ให้บริการจะเป็นสิ่งหนึ่งที่สามารถสร้างความมั่นใจให้แก่ลูกค้าได้

7) คุณค่าของการให้บริการ (Value) คุณค่าของงานบริการขึ้นอยู่กับสิ่งที่ลูกค้าได้รับการบริการ กล่าวคือลูกค้าจะเกิดความรู้สึกประทับใจ และไม่เสียตายนที่จะจ่ายเงินค่าบริการ เมื่อลูกค้าได้รับการบริการตรงตามที่คาดหวัง

8) ความสุภาพอ่อนโยน (Courtesy) หมายถึง ความมีน้ำใจของพนักงาน ความจริงใจ และรู้สึกยินดีที่จะต้อนรับลูกค้า เพื่อให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจในบริการที่จะได้รับ

9) ให้ความสนใจในลูกค้า (Interest) การให้ความสนใจและเอาใจใส่ต่อลูกค้านั้นเป็นสิ่งจำเป็น ไม่ว่าลูกค้าจะเป็นใคร ต้องดูแลเอาใจใส่เขา อย่าทำให้ลูกค้ารู้สึกว่าถูกทอดทิ้งไม่ได้รับการ เอาใจใส่จากพนักงาน

10) ความเชื่อถือได้ (Credibility) หมายถึง การที่ธุรกิจผู้ให้บริการมีการบริการที่ดี มีการได้รับรางวัล หรือการบอกต่อจากลูกค้าที่เคยมาใช้บริการ สร้างความน่าเชื่อถือโดยการบริการตามมาตรฐานที่สม่ำเสมอ จะสามารถทำให้ลูกค้าเกิดความเชื่อถือและมั่นใจในบริการ

11) ความไว้วางใจ (Reliability) หมายถึง การที่ลูกค้าได้รับการบริการอย่างถูกต้อง สม่ำเสมอ เท่าเทียมกับลูกค้ารายอื่น ๆ ซึ่งจะทำให้ลูกค้าจะเกิดความไว้วางใจเมื่อกลับมาใช้บริการอีกครั้ง

12) การตอบสนองลูกค้า (Response) หมายถึง การให้บริการตอบสนองทันที เมื่อลูกค้าต้องการใช้บริการ หรือเมื่อเกิดปัญหา ก็สามารถตอบข้อซักถามได้อย่างรวดเร็ว ปัญหาต่าง ๆ ได้รับการแก้ไขอย่างถูกต้อง

13) ความปลอดภัย (Security) ผู้ใช้บริการจะต้องได้รับความปลอดภัยในการใช้บริการ ไม่เสี่ยง ไม่เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมาภายหลัง ไม่ผิดพลาดจากการทำงานของพนักงาน ให้บริการ

14) การรู้จักและเข้าใจลูกค้า (Understanding the Customer) ผู้ให้บริการจะต้องทราบว่าลูกค้าต้องการอะไร ดังนั้นต้องค้นหาสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นมาบริการเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า ถ้าผู้ให้บริการเข้าถึงความต้องการของลูกค้าและหาสิ่งที่ลูกค้าต้องการมาตอบสนองเขาได้ ก็หมายถึงความมีประสิทธิภาพของบริการ

1.4 เครื่องมือการวัดคุณภาพการบริการ

Ziethaml, Parasuraman & Berry (2013) คุณภาพการบริการ (Service quality) เป็นสิ่งที่ลูกค้าทุกคนคาดหวังที่จะได้รับจากการบริการในการให้บริการ ลูกค้าจะวัดจากเครื่องมือวัดคุณภาพการบริการซึ่งเป็นการวัดคุณภาพจาก 5 ด้านดังนี้

1) ความเป็นรูปธรรมของการบริการ (Tangibles) หมายถึง งานบริการควรมีความเป็นรูปธรรมที่สามารถสัมผัสจับต้องได้มีลักษณะทางกายภาพที่ปรากฏให้เห็น เช่น อุปกรณ์ และ เครื่องใช้สำนักงาน สภาพแวดล้อมและการตกแต่ง การแต่งกายของพนักงาน แผ่นพับ และเอกสารต่าง ๆ ป้ายประกาศ ความสะอาดและความเป็นระเบียบของสำนักงาน ท่าเลที่ตั้ง ลักษณะดังกล่าวจะช่วยให้ลูกค้ารับรู้ว่ามีความตั้งใจในการให้บริการ และลูกค้าสามารถเห็นภาพได้ชัดเจน

2) ความน่าเชื่อถือ (Reliability) หมายถึง การให้บริการต้องตรงตามเวลาที่สัญญาไว้กับลูกค้างานบริการที่มอบหมายให้แก่ลูกค้าทุกครั้งต้องมีความถูกต้อง เหมาะสม และมีความ สม่่าเสมอ มีการเก็บข้อมูลของลูกค้าและสามารถนำมาใช้ได้อย่างรวดเร็ว มีพนักงานเพียงพอต่อการ ให้บริการ และสามารถช่วยแก้ไขปัญหาที่เกิดกับลูกค้าด้วยความเต็มใจ

3) การตอบสนองลูกค้า (Responsive) หมายถึง ความรวดเร็วเป็นความตั้งใจที่จะช่วยเหลือลูกค้า โดยให้บริการอย่างรวดเร็ว ไม่ให้รอคิวนานรวมทั้งต้องมีความกระตือรือร้น เห็นลูกค้า แล้วต้องรีบต้อนรับ ให้การช่วยเหลือ สอบถามถึงการมาใช้บริการอย่างไม่ละเลย ความรวดเร็วจะต้องมาจากพนักงาน และกระบวนการในการให้บริการที่มีประสิทธิภาพ

4) การให้ความมั่นใจแก่ลูกค้า (Assurance) หมายถึง การบริการจากพนักงานที่มี ความรู้ความสามารถในการให้ข้อมูลที่ถูกต้องมีทักษะในการทำงานตอบสนองความต้องการของลูกค้า และมนุษยสัมพันธ์ที่ดี สามารถทำให้ลูกค้าเกิดความเชื่อถือ และรู้สึกปลอดภัยสร้างความมั่นใจว่า ลูกค้าได้รับการที่ ดี

5) การเข้าใจและรู้จักลูกค้า (Empathy) หมายถึง พนักงานที่ให้บริการลูกค้าแต่ละรายด้วยความเอาใจใส่และให้ความเป็นกันเองและดูแลลูกค้าเปรียบเสมือนญาติ และแจ้งข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ให้รับทราบ ศึกษาความต้องการของลูกค้าแต่ละรายมีความเหมือนและความแตกต่างในบางเรื่อง ใช้เป็นแนวทางในการให้บริการลูกค้าแต่ละรายในการสร้างความพึงพอใจ

ชุดิณณท์ วิมลชาติ (2553) ได้สรุปเครื่องมือที่ใช้วัดคุณภาพการบริการ ได้ดังนี้
ตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกใช้ในการประเมินคุณภาพการบริการของลูกค้า

ตัวแปร	เกณฑ์ที่ใช้ประเมิน
1. สิ่ง que เห็นได้ด้วยตา (tangibles)	1.1 สิ่งอำนวยความสะดวกทางกายภาพ 1.2 บุคลากรที่ให้บริการ 1.3 อุปกรณ์หรือเครื่องมือในการให้บริการ
2. ความน่าเชื่อถือ (reliability)	2.1 ความถูกต้องของการเรียกเก็บเงินและการจดบันทึกข้อมูล 2.2 การบริการตรงตามข้อตกลง 2.3 การบริการอย่างมีความน่าเชื่อถือและถูกต้อง
3. การตอบสนองต่อลูกค้า (responsive)	3.1 การติดต่อกับลูกค้า เมื่อถูกเรียก การให้บริการอย่างรวดเร็วทันใจ 3.2 การปฏิบัติตามข้อเรียกร้องที่เร่งด่วนของลูกค้า 3.3 การยินดีช่วยเหลือลูกค้า

4. การให้ความรู้สึก เชื่อมมั่น (assurance)	4.1 ความรู้และทักษะของพนักงาน
4.2 ความมีชื่อเสียงของบริษัท
4.3 บุคลิกภาพของผู้ให้บริการ
4.4 สมรรถนะ ความสุภาพ และการให้ความรู้สึกปลอดภัยของพนักงาน
5. การเอาใจใส่ (empathy)	5.1 การรับฟังความต้องการของลูกค้า
5.2 การให้บริการเป็นรายบุคคล
5.3 มีการติดต่อสื่อสารที่ดี และมีความเข้าใจลูกค้า

2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการคุณภาพ

2.1 การบริหารคุณภาพโดยรวม (TQM : Total Quality Management)

การบริหารเชิงคุณภาพโดยรวม เป็นการจักระบบและวินัยในการทำงานเพื่อป้องกันความผิดพลาดเสียหายและมุ่งสร้างคุณค่าในกระบวนการทำงานทุก ๆ ขั้นตอน โดยที่ทุกคนในองค์กรต้องมีส่วนร่วม ซึ่งจะทำให้เป็นปัจจัยสำคัญในการก้าวไปสู่ความเป็นเลิศ ทั้งในด้านการบริหารองค์ การบริหารการผลิต การบริหารการตลาด การบริหารลูกค้า การบริหารบุคคล และการบริหารการเงิน เป็นต้น วัตถุประสงค์สำคัญที่สุดของการบริหารคุณภาพโดยรวม คือ การพัฒนาบุคลากรให้สามารถใช้ศักยภาพของตนเองได้อย่างเต็มที่ด้วยการมีส่วนร่วมในการปรับปรุงงานและปรับปรุงคุณภาพของสินค้าหรือบริการอันจะเป็นผลให้คุณภาพชีวิตของพนักงานทุกคนดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง การประยุกต์ใช้ การบริหารจัดการคุณภาพโดยรวมในองค์กร จะทำให้เกิดการพัฒนาคุณภาพของสินค้าหรือบริการเพื่อให้ลูกค้าพึงพอใจสูงสุด เป็นการทำให้องค์กรมีศักยภาพในการแข่งขัน มีความได้เปรียบในการแข่งขันอย่างยั่งยืน และเป็นแนวทางที่ช่วยให้องค์กรสามารถลดต้นทุนในการผลิตและการดำเนินงานได้ ซึ่งนอกจากจะมีผลต่อการผลิตแล้ว ยังทำให้ทุกกระบวนการมีความคล่องตัว และประสานงานกัน ก่อให้เกิดพัฒนาการขององค์กรในระยะยาว ผลที่องค์กรจะได้รับจากการบริหารคุณภาพโดยรวมนั้น คือ การมีสินค้าหรือบริการที่มีคุณภาพสูงขึ้น มีการกำจัดของเสีย หรือทำให้ของเสียในองค์กรลดลง (Zero-Waste) ซึ่งเป็นการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมที่ดีอีกด้วย (ทองทิภา วิริยะพันธุ์, 2545, หน้า 46-47)

2.2 หลักการสำคัญของการจัดการคุณภาพ

การจัดการคุณภาพ (Quality Management) ประกอบไปด้วยงานที่สำคัญ ดังนี้คือ

1) การวางแผนคุณภาพเชิงกลยุทธ์ (Strategic Quality Management) เป็นการกำหนดวิสัยทัศน์ กลยุทธ์ และการวางแผนคุณภาพ เป็นจุดเริ่มต้นของการบริหารคุณภาพ โดยที่การจัดการคุณภาพจะต้องบูรณาการเข้ากับการดำเนินงานทุกระดับ ตั้งแต่การกำหนดวิสัยทัศน์ ภารกิจ กลยุทธ์ และแผนปฏิบัติการ ที่จะต้องคำนึงถึงความจำเป็น และให้ความสำคัญกับการสร้างคุณภาพที่เป็นรูปธรรม และ

เข้าถึงทุกส่วนขององค์กร โดยผู้บริหารจะต้องสร้างวิสัยทัศน์คุณภาพให้สอดคล้องกับความต้องการของธุรกิจ และนำวิสัยทัศน์มาแปลงเป็นภารกิจ กลยุทธ์ และแผนคุณภาพที่มีความชัดเจน ครอบคลุม และเป็นรูปธรรม

2) การปรับปรุงคุณภาพ (Quality Improvement) เป็นการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาคุณภาพขององค์กร จะต้องดำเนินงานอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ด้วยความรอบคอบและความเข้าใจในข้อจำกัดของสถานการณ์ โดยผู้พัฒนาคุณภาพจะต้องศึกษา วิเคราะห์ และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นตามหลักเหตุผลและหลักการทางวิทยาศาสตร์ โดยพยายามหาวิธีการที่เรียบง่าย แต่มีประสิทธิภาพที่สุด (Simple but Efficient) มาใช้ในการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาผลงาน ซึ่งต้องดำเนินงานผ่านการบริหาร การฝึกอบรม และการเสริมแรงอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สมาชิกทุกคนมีจิตสำนึก มีความมุ่งมั่น และต้องการมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพ ในทุกระดับ เพื่อให้องค์กรสามารถบรรลุความเป็นเลิศ (Excellence) ของคุณภาพและการดำเนินงาน

3) การควบคุมคุณภาพ (Quality Control) เป็นกระบวนการจัดระบบการทำงาน และการปฏิบัติการ เพื่อให้แน่ใจว่าผลิตภัณฑ์หรือบริการที่ผลิตขึ้น มีคุณสมบัติสอดคล้องกับที่กำหนดไว้ ซึ่งจะดำเนินการโดยกำหนดมาตรฐาน เกณฑ์ และวิธีการติดตามตรวจสอบคุณภาพ เพื่อประเมินและเปรียบเทียบผลการดำเนินงานกับมาตรฐาน โดยปรับการดำเนินงานและผลลัพธ์ให้สอดคล้องกับมาตรฐาน โดยผู้ควบคุมคุณภาพจะตัดสินใจแก้ไขปัญหามาตามความเหมาะสม การควบคุมคุณภาพจะเป็นทั้งงานพื้นฐาน และเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการจัดการคุณภาพ เพื่อสร้างความแน่ใจว่าธุรกิจสามารถดำเนินงานอย่างคงเส้นคงวา และส่งมอบผลงานที่มีคุณภาพแก่ลูกค้าได้ตรงตามที่ตกลง และอย่างสม่ำเสมอ

2.3 องค์ประกอบที่สำคัญของการบริหารจัดการคุณภาพโดยรวม

การบริหารจัดการคุณภาพโดยรวม มีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ

1) การให้ความสำคัญกับลูกค้า (Customer Oriented) ลูกค้า (Customer) เป็นเป้าหมายสำคัญสาเหตุสำคัญที่ทำให้ธุรกิจอยู่รอด และความมุ่งหมายของธุรกิจ คือ การสร้างและรักษาลูกค้า ของ Peter F. Drucker ปรมาจารย์ด้านการบริหารธุรกิจร่วมสมัย (Modern Business Management Guru) ที่กระตุ้นให้คิดว่าธุรกิจสามารถดำรงอยู่ได้ เพราะลูกค้าที่เข้ามาซื้อสินค้าหรือบริการ ไม่ว่าธุรกิจจะใหญ่เพียงใด ถ้าไม่สามารถขายสินค้า หรือบริการให้แก่ลูกค้าเป้าหมายได้ การทำธุรกิจจะไม่ประสบผลสำเร็จได้ ลูกค้าคือคุณภาพ และคุณภาพคือลูกค้า ดังนั้นพนักงานในองค์กรธุรกิจทุกคน จึงต้องมีสำนึกในการปฏิบัติงานในทุกขั้นตอน ต้องสร้างผลงานที่มีคุณภาพให้กับลูกค้า ไม่ใช่เพื่อเอาใจเจ้านายเท่านั้น เพราะลูกค้าเป็นผู้ให้เงินเดือน ความสุข และความมั่นคงในชีวิต ลูกค้าจึงมีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่งในทุก ๆ องค์กร ทำให้ธุรกิจต้องติดตามเรียนรู้ และพยายามคิดแบบลูกค้า ตลอดจนทำให้ลูกค้ามีส่วนร่วมในการดำเนินงานและการแก้ไขปัญหาของธุรกิจ เพื่อที่จะตอบสนองความต้องการ สร้างความพอใจ และความชื่นชมจากลูกค้าได้อย่างแท้จริง

นอกจากนี้ การให้ความสำคัญกับลูกค้าจะไม่ถูกจำกัดอยู่ที่ลูกค้าจริง ๆ หรือที่เรียกว่า ลูกค้าภายนอก (External Customer) ที่ซื้อสินค้าหรือบริการของธุรกิจเท่านั้น แต่จะขยายตัวครอบคลุมไปถึงพนักงาน หรือหน่วยงานที่อยู่ถัดไปจากเรา ซึ่งรอรับผลงานหรือบริการจากเรา ที่เรียกว่า ลูกค้าภายใน (Internal Customer) โดยเราจะทำหน้าที่เป็นผู้ส่งมอบภายใน (Internal Supplier) ในการส่งมอบผลงานและสร้างความพอใจให้แก่พวกเขา ซึ่งจะสร้างความสัมพันธ์ต่อเนื่องกันเป็นห่วงโซ่คุณภาพ (Quality Chain) จากผู้ขายวัตถุดิบ (Supplier) ผู้ส่งมอบ และลูกค้าภายใน ไปจนถึงลูกค้าภายนอกที่ซื้อสินค้าและบริการที่มีคุณภาพของธุรกิจ โดยความสัมพันธ์จะต้องเป็นระบบที่สอดคล้อง ส่งเสริม และต่อเนื่องกันอย่างเหมาะสม ถ้าโซ่ห่วงโซ่ใดมีความบกพร่อง ก็จะทำให้การส่งมอบผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพขาดความสมบูรณ์ และสร้างปัญหาขึ้น ดังนั้น พนักงานทุกคนจึงต้องมีสำนึกแห่งคุณภาพ และความรับผิดชอบ ไม่ทำงานให้เสร็จแบบขอไปที แต่ต้องระลึกเสมอว่าผลงานของเขาจะมีผลกระทบต่อคุณภาพของสินค้า หรือบริการที่ธุรกิจส่งมอบให้แก่ลูกค้า ถ้าผลงานของเขามีปัญหาก็จะส่งผลให้การดำเนินงานในขั้นต่อไปมีอุปสรรค และทำให้ลูกค้าได้รับสินค้าหรือบริการที่ไม่มีคุณภาพ ซึ่งจะมีผลกระทบในด้านลบย้อนกลับมาที่เขาในที่สุด

2) การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (Continuous Improvement)

นวัตกรรมใหม่ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้องค์การต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง การพัฒนาอย่างต่อเนื่องจะก่อให้เกิดโมเมนตัม (Momentum) ซึ่งจะทำให้การก้าวไปข้างหน้าของธุรกิจ สะดวก คล่องตัว และมีประสิทธิภาพ สามารถแก้ปัญหาและพัฒนากระบวนการที่ซับซ้อนและครอบคลุมทั้งองค์กร โดยองค์การที่ทำการจัดการคุณภาพโดยรวม จะต้องกล้าตัดสินใจแก้ไขปรับปรุง และเปลี่ยนแปลง ซึ่งมีแนวทางในการดำเนินงานดังนี้

2.1) ศึกษา วิเคราะห์ และทบทวนข้อมูลการดำเนินงานและสภาพแวดล้อมเพื่อหาแนวทางในการพัฒนา และปรับปรุงคุณภาพของระบบและผลลัพธ์อย่างสร้างสรรค์ และต่อเนื่อง

2.2) พยายามหาวิธีในการแก้ไขปัญหา และพัฒนาการดำเนินงานที่เรียบง่ายแต่ให้ผลลัพธ์สูง

2.3) ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานอย่างเป็นระบบ เป็นธรรมชาติ และไม่สร้างความสูญเสียจากการตรวจสอบ

3) การมีส่วนร่วมจากพนักงาน (Employees Innovation) พนักงานทุกคนทั้งพนักงานระดับล่าง และผู้บริหารในหน่วยงานจะต้องร่วมมือกัน โดยทุกแผนกต้องปฏิบัติงานในฐานะสมาชิกขององค์กรคุณภาพเดียวกัน (ณัฐพันธ์ เขจรนันท์, 2545, หน้า 60-64)

สรุปได้ว่าการจัดการคุณภาพโดยรวม หรือ TQM เป็นกระบวนการในการพัฒนาการบริหารจัดการองค์กรโดยมุ่งเน้นที่การทำให้เกิดคุณภาพทุกองค์ประกอบของการจัดการตั้งแต่การสร้างค่านิยม การออกแบบการทำงานและการจัดการ การกำกับ การควบคุม รวมถึงการพัฒนาต่อ การจัดการคุณภาพโดยรวมเพื่อให้เกิดคุณภาพที่สมบูรณ์สำหรับลูกค้าซึ่งต้องดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง และเกิดขึ้นจากการมีส่วนร่วมของสมาชิกทุกคนในองค์กร ซึ่งจะเป็นการบริหารงานที่พลวัตหรือการไม่หยุดนิ่ง

2.4 วัตถุประสงค์ของการจัดการคุณภาพโดยรวม

2.4.1 การลดต้นทุนและการพัฒนาคุณภาพสินค้าหรือบริการจะเป็นวัตถุประสงค์เบื้องต้นในการดำเนินงานด้านคุณภาพ เพื่อการดำรงอยู่ และการแข่งขันขององค์กร

2.4.2 สร้างความพอใจและความซื่อสัตย์ของลูกค้า เพราะลูกค้าเป็นบุคคลที่มีความสำคัญที่สุดสำหรับปัจจุบันและอนาคต ซึ่งธุรกิจจะต้องดำเนินงานในเชิงรุก เพื่อให้ได้และธำรงรักษาลูกค้าได้อย่างต่อเนื่อง

2.4.3 สร้างความพึงพอใจในงาน และพัฒนาคุณภาพชีวิตของพนักงานให้เขามีความมุ่งมั่นและทุ่มเทในการทำงานของธุรกิจ

2.4.4 ประสิทธิภาพในการดำเนินงานและการเจริญเติบโตในอนาคต โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างองค์การคุณภาพโดยสมบูรณ์ ซึ่งจะสอดคล้องกับปรัชญาขององค์การเรียนรู้ ที่ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ และพัฒนาการ เพื่อความอยู่รอดขององค์การ ซึ่งเราอาจจะกล่าวได้ว่า TOM เป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างองค์การเรียนรู้ (ณัฐพันธ์ เขจรนนท์, 2545, หน้า 66-67)

2.5 ประโยชน์ของ การจัดการคุณภาพโดยรวม

2.5.1 ช่วยให้ผู้บริหารและองค์กรสามารถรับรู้ปัญหาของลูกค้า และความต้องการที่แท้จริงของตลาด เพื่อให้การผลิตสินค้าและบริการตรงกับความต้องการตอบสนองความพึงพอใจแก่ลูกค้า

2.5.2 ให้ความสำคัญกับระบบที่เรียบง่ายและผลลัพธ์ที่ลดความสูญเสียและความสูญเสียเปล่าในการดำเนินงาน และการบริหารต้นทุนอย่างมีประสิทธิภาพ

2.5.3 พัฒนาระบบ ขั้นตอน และการจัดเก็บข้อมูลการทำงาน ให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้ แก้ไขง่าย ไม่เสียเวลากับงานที่ไม่เพิ่มคุณค่าให้กับธุรกิจ

2.5.4 พนักงานมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน การแก้ไขปัญหา และการสร้างรายได้ของธุรกิจ ทำให้พนักงานมีความพึงพอใจในงาน

2.5.5 มุ่งพัฒนาการดำเนินงานขององค์กร ให้มีคุณภาพสูงสุดในทุกมิติ (ณัฐพันธ์ เขจรนนท์, 2545, หน้า 67-68)

2.6 ระบบการบริหารคุณภาพที่มุ่งเน้นความสมดุล Balance Scorecard

2.6.1 ความหมาย Balanced Scorecard (BSC) คือ ระบบหรือกระบวนการในการบริหารงานชนิดหนึ่ง ที่อาศัยการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) เป็นกลไกสำคัญ Kaplan และ Norton ได้ให้นิยามล่าสุดของ Balanced scorecard ไว้ว่า “เป็นเครื่องมือทางด้านการจัดการที่ช่วยในการนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ (Strategic Implementation) โดยอาศัยการวัดหรือประเมิน (Measurement) ที่จะช่วยทำให้องค์กรเกิดความสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และมุ่งเน้นในสิ่งที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จขององค์กร (Alignment and focused) ”

2.6.2 แนวคิดพื้นฐานของ Balanced scorecard

แนวคิดแบบ Balanced scorecard เกิดจาก Professor Robert Kaplan อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัย Harvard และ Dr. David Norton ที่ปรึกษาทางด้านการจัดการ โดยทั้งสองได้ศึกษาและ

สำรวจถึงสาเหตุของการที่ตลาดหุ้นของอเมริกาประสบปัญหาในปี 1987 และพบว่าองค์กรส่วนใหญ่ในอเมริกานิยมใช้แต่ตัวชี้วัดด้านการเงินเป็นหลัก ทั้งสองจึงได้เสนอแนวคิดในเรื่องของการประเมินผลองค์กรโดยพิจารณาตัวชี้วัดในสี่มุมมอง (Perspectives) แทนการพิจารณาเฉพาะมุมมองด้านการเงินเพียงอย่างเดียว มุมมองทั้ง 4 ประกอบด้วย มุมมองด้านการเงิน (Financial Perspective) มุมมองด้านลูกค้า (Customer Perspective) มุมมองด้านกระบวนการภายใน (Internal Process Perspective) และมุมมองด้านการเรียนรู้และการพัฒนา (Learning and Growth Perspective) มุมมองทุกด้านจะมีวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ขององค์กรเป็นศูนย์กลาง ในแต่ละด้านประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ

- 1) วัตถุประสงค์ (Objective) คือสิ่งที่องค์กรมุ่งหวังหรือต้องการที่จะบรรลุในแต่ละด้าน
- 2) ตัวชี้วัด (Measures หรือ Key Performance Indicators) คือตัวชี้วัดของวัตถุประสงค์ในแต่ละด้านและตัวชี้วัดเหล่านี้จะเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวัดว่าองค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ในแต่ละด้านหรือไม่

- 3) เป้าหมาย (Target) คือ เป้าหมายหรือตัวเลขที่องค์กรต้องการจะบรรลุในตัวชี้วัดแต่ละประการ

- 4) แผนงาน โครงการ หรือ กิจกรรม (Initiatives) ที่องค์กรจะจัดทำเพื่อบรรลุเป้าหมายที่กำหนดขึ้น โดยในขั้นนี้ยังไม่ใช้แผนปฏิบัติการที่จะทำแต่เป็นเพียงแผนงาน โครงการ หรือกิจกรรมเบื้องต้นที่ต้องทำเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ

นอกจากองค์ประกอบทั้ง 4 แล้ว ในทางปฏิบัติมักจะเพิ่มอีก 1 องค์ประกอบ คือ ข้อมูลในปัจจุบัน (Baseline Data) ของตัวชี้วัดแต่ละตัวการหาข้อมูลในปัจจุบันจะเป็นตัวช่วยในการกำหนดเป้าหมายของตัวชี้วัดแต่ละตัวให้มีความชัดเจนมากขึ้น

2.7 กระบวนการในการพัฒนาและจัดทำ Balanced Scorecard

Balanced Scorecard เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้้องค์กรสามารถนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมเนื่องจาก การจัดทำ Balanced Scorecard เป็นกระบวนการเป็นขั้นเป็นตอน เริ่มต้นด้วยกระบวนการด้านกลยุทธ์ก่อน คือ การวิเคราะห์ด้านกลยุทธ์ และการจัดทำกลยุทธ์ขององค์กร เพื่อให้ได้กลยุทธ์หลักขององค์กร (Strategic Themes) การจัดทำแผนที่ทางกลยุทธ์ (Strategy Map) ซึ่งจะเป็นแผนที่ที่แสดงความสัมพันธ์ในเชิงเหตุและผลของวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ภายใต้มุมมองของ Balanced Scorecard ทั้ง 4 ด้าน (มุมมองด้านการเงิน มุมมองด้านลูกค้า มุมมองด้านกระบวนการภายใน และมุมมองด้านการเรียนรู้และการพัฒนา) โดยวัตถุประสงค์เหล่านี้ต้องสอดคล้องและสนับสนุนต่อวิสัยทัศน์และกลยุทธ์หลักขององค์กร จากนั้นจึงกำหนดตัวชี้วัด เป้าหมาย และ แผนงานโครงการ กิจกรรมของวัตถุประสงค์แต่ละประการ จึงจะถือว่าเสร็จสิ้นกระบวนการในการพัฒนา Balanced Scorecard ในระดับองค์กร (Corporate Scorecard)

การจัดทำ Balanced Scorecard ประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ทางกลยุทธ์ ได้แก่ การทำ SWOT Analysis เพื่อให้ได้ทิศทางและกลยุทธ์ขององค์กรที่ชัดเจน

2. กำหนดวิสัยทัศน์ และ กลยุทธ์ขององค์กร โดยกำหนดเป็นกลยุทธ์หลัก (Strategic Themes) ที่สำคัญขององค์กร

3. วิเคราะห์และกำหนดว่า Balanced scorecard ขององค์กรควรมีทั้งหมดกี่มุมมอง และแต่ละมุมมองควรมีความสัมพันธ์กันอย่างไร (แนวคิดของ Kaplan and Norton กำหนดไว้ 4 มุมมองตามลำดับความสำคัญ คือ ด้านการเงิน มุมมองด้านลูกค้า มุมมองด้านกระบวนการภายใน และมุมมองด้านการเรียนรู้และการพัฒนา)

4. จัดทำแผนที่ทางกลยุทธ์ (Strategy Map) ระดับองค์กรโดยกำหนดวัตถุประสงค์ที่สำคัญภายใต้แต่ละมุมมอง โดยพิจารณาว่าในการที่องค์กรจะสามารถดำเนินงานและบรรลุวิสัยทัศน์ และกลยุทธ์ขององค์กรได้นั้น ต้องบรรลุวัตถุประสงค์ด้านใดบ้าง

5. กลุ่มผู้บริหารระดับสูงต้องมีการประชุมร่วมกันเพื่อยืนยันและเห็นชอบในแผนที่ทางกลยุทธ์ที่สร้างขึ้น

6. ภายใต้วัตถุประสงค์แต่ละประการ ต้องกำหนดรายละเอียดของวัตถุประสงค์ในด้านต่าง ๆ ทั้งในด้านของตัวชี้วัด ฐานข้อมูลในปัจจุบัน เป้าหมายที่ต้องบรรลุ รวมทั้งแผนงาน กิจกรรม หรือโครงการ (Initiatives) ที่ต้องทำ ซึ่งภายในขั้นตอนนี้สามารถแยกเป็นประเด็นต่าง ๆ ได้แก่ การจัดทำตัวชี้วัด การกำหนดเป้าหมาย โดยอาศัยข้อมูลในปัจจุบัน และการจัดทำแผนงาน โครงการ และกิจกรรมที่จะต้องทำเพื่อช่วยให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดขึ้น

7. เมื่อจัดทำแผนงานหรือโครงการเสร็จแล้ว สามารถจะแปลงตัวชี้วัดและเป้าหมายระดับองค์กรให้เป็นของผู้บริหารรองลงไปเพื่อให้ผู้บริหารระดับรอง ๆ ลงไปได้จัดทำแผนปฏิบัติการตามแผนงานหรือโครงการหลักและกำหนดตัวชี้วัดให้กับผู้บริหารในระดับรอง ๆ ลงไป

2.8 ประโยชน์ที่ได้จากการนำ Balanced Scorecard ไปใช้

องค์กรที่นำระบบการบริหารแบ่งมุ่งเน้นความสมดุลไปใช้จะทำให้เกิดประโยชน์ต่อการบริหารจัดการองค์กร ดังนี้

2.8.1 ช่วยให้การดำเนินงานขององค์กรดีขึ้น

2.8.2 ทำให้ทั้งองค์กรมุ่งเน้นและให้ความสำคัญต่อกลยุทธ์ขององค์กร โดยต้องให้เจ้าหน้าที่ทั่วทั้งองค์กรให้ความสำคัญกับกลยุทธ์ขององค์กรมากขึ้นและเป็นเครื่องมือหนึ่งที่จะช่วยในการนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ

2.8.3 ช่วยในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และ วัฒนธรรมขององค์กรโดยอาศัยการกำหนดตัวชี้วัดและเป้าหมายเป็นเครื่องมือในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่

2.8.4 ทำให้พนักงานเกิดการรับรู้และเข้าใจว่างานแต่ละอย่างมีที่ไปที่ไปอีกทั้งผลของงานตนเองจะส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานของผู้อื่นและขององค์กรอย่างไร

สรุป Balanced Scorecard (BSC) เป็นเครื่องมือซึ่งเกิดจากแนวความคิดที่ช่วยให้องค์กรในการแปลงจากกลยุทธ์ให้เป็นการปฏิบัติ โดยเริ่มต้นที่วิสัยทัศน์ ภารกิจ และกลยุทธ์ขององค์กรซึ่งเป็นขั้นของการกำหนดปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จ และจากนั้นก็เป็นการสร้างดัชนีวัดผลสำเร็จ (Key

Performance Indicators) ขึ้นเพื่อเป็นตัวบ่งชี้ถึงเป้าหมายและใช้วัดผลการดำเนินงานในส่วนที่สำคัญต่อกลยุทธ์ จึงถือได้ว่า BSC เป็นระบบการวัดผลการดำเนินงาน ที่ถ่ายทอดวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ขององค์กรสู่การปฏิบัติ และสะท้อนการดำเนินงานในมุมมอง 4 ด้านหลัก คือ ด้านการเงิน ด้านลูกค้า ด้านกระบวนการภายใน และด้านการเรียนรู้และการพัฒนา

การวัดผลสำเร็จธุรกิจตามที่เคยทำกันมาแต่เดิมนั้น มักมุ่งเน้นที่ข้อมูลทางการเงินและการบัญชีจากภายนอก ซึ่งเป็นวิธีการที่เริ่มไม่ได้รับความนิยมในยุคปัจจุบัน ตอนนี้องค์กรต้องการดัชนีวัดความสำเร็จที่ครอบคลุมมากกว่า เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวางแผนอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับองค์กรในยุคข้อมูลข่าวสาร สาเหตุที่ต้องพิจารณาการดำเนินงานจากมุมมองหลายด้าน และสนับสนุนแนวคิดของ BSC ที่วัดผลสำเร็จของการดำเนินงานจาก 4 มุมมอง ซึ่งสามารถสรุปได้ ดังนี้

1) เป็นองค์กรที่เน้นให้ความสำคัญกับลูกค้ามีความเข้าใจอย่างชัดเจนถึงความสำคัญและความต้องการของลูกค้า และมีวิธีที่มีประสิทธิภาพในการตอบสนองความต้องการของลูกค้าทั้งในระดับกลยุทธ์และระดับปฏิบัติการ

2) เป็นองค์กรที่มีผู้นำที่มีประสิทธิภาพในการตัดสินใจและสามารถในการสื่อสารอย่างทั่วถึงภายในองค์กร

3) เป็นองค์กรที่ใช้ข้อมูลเพื่อการจัดการ เพื่อนำองค์กรไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายหลัก

4) เป็นองค์กรที่มุ่งมั่นพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มุ่งทำในสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสมกับองค์กรเท่าที่จะเป็นไปได้ (Coronel & Evans, 1999)

การบริหารโดยมุ่งเน้นความสมดุล Balance Scorecard เป็นนวัตกรรมการจัดการที่มีความสำคัญต่อประสิทธิภาพการบริหารองค์กร เพราะเป็นสิ่งที่สนับสนุนองค์กรในการวางแผนเชิงกลยุทธ์และการปฏิบัติตามแผนในด้านต่าง ๆ ภายใต้เป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยมุ่งนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติและการประเมินผล แนวการวัดความสำเร็จตามกระบวนการที่กล่าวมาข้างต้นนี้จะช่วยให้ผู้บริหารในแต่ละหน่วยงานของมหาวิทยาลัยมีโอกาสได้ร่วมมือ ประสานเชื่อมโยงกันมากขึ้น และมุ่งเน้นความสำเร็จตามวัตถุประสงค์หลักโดยรวมขององค์การร่วมกัน และได้มีการนำมาใช้ในองค์กรธุรกิจต่าง ๆ เช่น Diageo, Nationwide, Ericson และ Mobil Oil และนำมาใช้ในมหาวิทยาลัยในต่างประเทศแล้ว บางแห่ง เช่น Open University, Glasgow Caledonian University, Napier University, University of California และ Ohio State University

3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับวารสาร

ความหมายของวารสาร

วารสารคือ สื่อสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่รวบรวมเนื้อหาความรู้ที่เป็นบทความวิชาการเป็นหลัก มีกำหนดออกที่ค่อนข้างแน่นอน พิมพ์เผยแพร่ต่อเนื่องกันเป็นลำดับ โดยแต่ละฉบับมีลักษณะที่เหมือนกัน ซึ่งภายในฉบับประกอบด้วยบทความที่เขียนโดยผู้เขียนหลายคน ปัจจุบันวารสารวิชาการที่มีคุณภาพ

จะต้องผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ (peer-reviewed) ในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาใกล้เคียง ก่อนที่จะนำไปเผยแพร่สู่สาธารณะ ทั้งนี้เพราะวารสารวิชาการนับว่าเป็นเวทีที่นักวิชาการใช้เป็นช่องทาง นำเสนอผลงานการศึกษาค้นคว้าวิจัย การแสดงความคิดเห็นทางวิชาการใหม่ ๆ ในขณะที่นักเรียน นักศึกษา หรือผู้ที่สนใจศึกษาได้อาศัยวารสารวิชาการเป็นแหล่งศึกษาค้นคว้าเพื่อติดตามความก้าวหน้า ทางวิชาการในวิชาชีพต่าง ๆ ตามความสนใจของตน (มหาวิทยาลัยสวนดุสิต, ม.ป.ป.)

ประเภทของวารสาร

วารสารเป็นสิ่งพิมพ์ที่ออกเป็นระยะตามกำหนดเวลา เช่น รายสัปดาห์ รายเดือน หรือ รายปี โดยมีรูปแบบภายนอกที่เหมือนกันทุกฉบับ เพื่อให้ผู้อ่านสามารถจดจำได้ง่าย เนื้อหาภายในวารสาร ประกอบด้วยบทความหรือเรื่องราวที่หลากหลาย ขึ้นอยู่กับประเภทและวัตถุประสงค์ของวารสารนั้น ๆ (มหาวิทยาลัยสวนดุสิต, ม.ป.ป.) วารสารสามารถแบ่งออกเป็นหลายประเภทตามลักษณะเนื้อหา ดังนี้

1. วารสารวิชาการ

เป็นวารสารที่มุ่งเน้นการนำเสนอผลงานวิจัยหรือบทความวิชาการในสาขาต่าง ๆ เช่น รัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ หรือเศรษฐศาสตร์ โดยบทความจะต้องผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) เพื่อเผยแพร่ความรู้และความก้าวหน้าทางวิชาการ (Wikipedia, 2566)

2. วารสารวิจารณ์หรือปริทัศน์

มุ่งเน้นการวิจารณ์ วิเคราะห์ หรือแสดงความคิดเห็นในหัวข้อเฉพาะ เช่น การเมือง วรรณกรรม ศิลปะ หรือกีฬา เพื่อเสนอข้อมูลเชิงลึกหรือแนวทางการตีความใหม่ ๆ (Thamonwantou, 2556)

3. วารสารบันเทิงหรือนิตยสาร

เน้นการให้ความบันเทิงแก่ผู้อ่าน โดยนำเสนอเนื้อหาทั่วไป เช่น แฟชั่น สุขภาพ บทสัมภาษณ์ และบทความเกี่ยวกับดารานักแสดง เพื่อความเพลิดเพลินและการพักผ่อน (Thamonwantou, 2556)

4. วารสารทั่วไป

เป็นวารสารที่นำเสนอเนื้อหาหลากหลายประเภทในฉบับเดียวกัน โดยไม่ได้จำกัดเนื้อหาเฉพาะ ด้านใดด้านหนึ่ง เช่น วารสารที่มีทั้งบทความทางวิชาการ ข่าวสาร สารบันเทิง และบทวิจารณ์ (Thamonwantou, 2556)

5. วารสารเฉพาะทาง

มุ่งเน้นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาหรือกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ เช่น วารสารการแพทย์ วารสารวิศวกรรมศาสตร์ หรือวารสารกฎหมาย ซึ่งผู้อ่านส่วนใหญ่จะเป็นผู้เชี่ยวชาญหรือผู้สนใจเฉพาะ ด้าน (Thamonwantou, 2556)

6. วารสารกึ่งวิชาการหรือวารสารเชิงวิจารณ์

ผสมผสานเนื้อหาระหว่างบทความวิชาการและบทความเชิงวิจารณ์ เพื่อให้ความรู้และ ข้อคิดเห็นเชิงลึกแก่ผู้อ่าน โดยยังคงรักษาความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของข้อมูล (Thamonwantou, 2556)

ลักษณะเฉพาะของวารสาร

วารสารมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างจากสิ่งพิมพ์ประเภทอื่น (มหาวิทยาลัยสวนดุสิต, ม.ป.ป.)
ดังนี้

1. **การออกเป็นลำดับต่อเนื่อง** วารสารจะมีการตีพิมพ์เป็นประจำตามช่วงเวลาที่กำหนด เช่น รายเดือน รายไตรมาส หรือรายปี
2. **มีหมายเลขประจำ (ISSN)** วารสารทุกฉบับจะมีหมายเลขมาตรฐานสากลประจำวารสาร (International Standard Serial Number: ISSN) เพื่อระบุเอกลักษณ์เฉพาะ
3. **โครงสร้างเนื้อหา** ประกอบด้วยบทบรรณาธิการ บทความวิจัย บทความหนังสือ ข่าวสาร วิชาการ และส่วนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
4. **การตรวจสอบคุณภาพ** บทความในวารสารวิชาการจะผ่านกระบวนการตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาที่เกี่ยวข้อง เพื่อรับรองคุณภาพและความน่าเชื่อถือของข้อมูล
5. **การอ้างอิงและบรรณานุกรม** บทความในวารสารจะมีการอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูลอย่างชัดเจน และมีบรรณานุกรมท้ายบทความเพื่อแสดงแหล่งข้อมูลที่ใช้

เกณฑ์การประเมินคุณภาพวารสารตามศูนย์ TCI

ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) กำหนดเกณฑ์การประเมินวารสารเพื่อจัดกลุ่มคุณภาพ โดยพิจารณาจากหลายปัจจัยสำคัญ อาทิ กระบวนการพิจารณาบทความที่มีความเป็นธรรมและโปร่งใส ความสม่ำเสมอในการตีพิมพ์วารสาร คุณภาพของบทความที่ตีพิมพ์ ความสามารถในการเข้าถึงข้อมูลผ่านระบบออนไลน์ รวมถึงการมีระบบจัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูลที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล วารสารที่ผ่านเกณฑ์กลุ่มที่ 1 จะต้องแสดงถึงความเป็นผู้นำทางวิชาการ มีอัตราการอ้างอิงบทความสูง และได้รับการยอมรับในวงวิชาการระดับชาติและนานาชาติ

TCI ใช้ตัวชี้วัดหลายด้านในการประเมินคุณภาพ เช่น การมีระบบ Peer Review ที่เข้มงวดและโปร่งใส การเผยแพร่อย่างสม่ำเสมอตามรอบระยะเวลาที่กำหนด การจัดทำดัชนีและการบูรณาการข้อมูลเข้าสู่ฐานข้อมูลสากล อาทิ ASEAN Citation Index (ACI) และ SCOPUS รวมถึงการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการวารสาร การบรรลุเกณฑ์เหล่านี้จะช่วยยกระดับความน่าเชื่อถือและศักยภาพในการแข่งขันของวารสารในระดับสากล

4. ข้อมูลทั่วไปคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ตั้งอยู่ที่เลขที่ 169 ถนนลงหาดบางแสน ตำบลแสนสุข อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี ได้ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 26 มกราคม พ.ศ. 2550 โดยมีมุ่งเน้นผลิตบัณฑิตทั้งในระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญด้านการเมือง การปกครอง การบริหาร และกฎหมายของภาคตะวันออก ประกอบด้วย 3 ภาควิชา ได้แก่ ภาควิชารัฐศาสตร์ ภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์ ภาควิชานิติศาสตร์

ปรัชญา

คุณธรรมคู่ปัญญา เพื่อพัฒนาภาคตะวันออก

วิสัยทัศน์

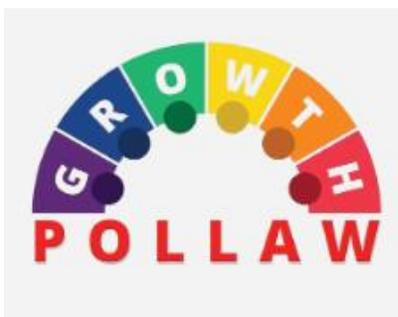
ชุมปัญญาด้านการเมืองการปกครอง การบริหาร และกฎหมายแห่งภาคตะวันออก

พันธกิจ

1. การผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ และรับผิดชอบต่อสังคมสู่การเป็นพลเมืองโลก
2. ผลิตงานวิจัยเชิงบูรณาการที่สามารถตอบโจทย์ความต้องการของสังคมและท้องถิ่น
3. การบริการวิชาการที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
4. การบริหารจัดการที่มุ่งสู่การเป็นองค์กรที่มีความสุขและความมั่นคง

ค่านิยม

G = GOVERNANCE	- การบริหารจัดการที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานหลักธรรมาภิบาล
R = RESILISENCE	- ความยืดหยุ่น/ความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับพลวัตความเปลี่ยนแปลงของสังคมไทย
O = OUTSTANDING	- สร้างความโดดเด่นในด้านวิชาการ การวิจัย และบริการวิชาการ
W = WELL-BEING	- สร้างสุขภาวะและสภาพแวดล้อมที่ดีให้บุคลากรและนิสิต
T = TEAM	- การทำงานร่วมกันเป็นทีม เพื่อสร้างสรรค์ผลงานที่เป็นเลิศ
H = HAPPINESS	- องค์กรแห่งความสุข

ภาพที่ 2.1 ค่านิยมคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์

สมรรถนะหลัก

1. ผลิตบัณฑิตรัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ และนิติศาสตร์ที่เชี่ยวชาญศาสตร์ทางภาคตะวันออก
2. นักวิจัยผลผลงานวิจัยที่มีความเชี่ยวชาญหลากหลาย
3. บริการวิชาการแก่สังคมโดยมีเครือข่ายการทำงานร่วมกับชุมชนอย่างใกล้ชิด

ตารางที่ 2.1 จำนวนบุคลากรจำแนกตามประเภทบุคลากร คุณวุฒิการศึกษา และตำแหน่งทางวิชาการ

ประเภทบุคลากร	รวม	วุฒิการศึกษา				ตำแหน่งทางวิชาการ					
		ต่ำกว่าป.ตรี	ป.ตรี	ป.โท	ป.เอก	อ.	ผศ.	รศ.	ศ.	ชำนาญการ	ชำนาญการพิเศษ
1. สายวิชาการ	50.5	-	-	16	34.5	28.5	17	5	-	-	-
1.1 รัฐศาสตร์	15	-	-	2	13	9	4	2	-	-	-
1.2 รัฐประศาสนศาสตร์	21.5	-	-	5	16.5	10.5	9	2	-	-	-
1.3 นิติศาสตร์	14	-	-	9	5	9	4	1	-	-	-
2. สายสนับสนุน	26	3	5	14	4	-	-	-	-	9	-
สำนักงานคณบดี	26	3	5	14	4	-	-	-	-	9	-
รวมทั้งสิ้น	76.5	3	5	32	34.5	28.5	17	5	-	9	-

(ที่มา: แผนพัฒนาบุคลากร คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, ข้อมูล ณ วันที่ 28 มีนาคม 2568)

ตารางที่ 2.2 หลักสูตรที่จัดการศึกษาและจำนวนนิสิต

หลักสูตร	จำนวนนิสิต
1. ระดับปริญญาตรี 4 หลักสูตร	3,036
1.1 หลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต	650
1.2 หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทั่วไป	684
1.3 หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารท้องถิ่น	669
1.4 หลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต และภาคบัณฑิต	1,033
2. หลักสูตรระดับปริญญาโท 6 หลักสูตร	212
2.1 หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต	29
2.2 หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์และความมั่นคง	56
2.3 หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การเมืองและการจัดการปกครอง	47
2.4 หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารงานยุติธรรมและสังคม	19
2.5 หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต	22
2.6 หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต	39
3. หลักสูตรระดับปริญญาเอก 3 หลักสูตร	13
3.1 หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์และความมั่นคง	11

หลักสูตร	จำนวนนิสิต
3.2 หลักสูตรรัฐศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การเมืองและการจัดการปกครอง	2
3.3 หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์	-
รวม	3,261

(ที่มา: งานวิชาการและงานบัณฑิตศึกษา คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, ข้อมูล ณ วันที่ 28 มีนาคม 2568)

วารสารวิชาการ

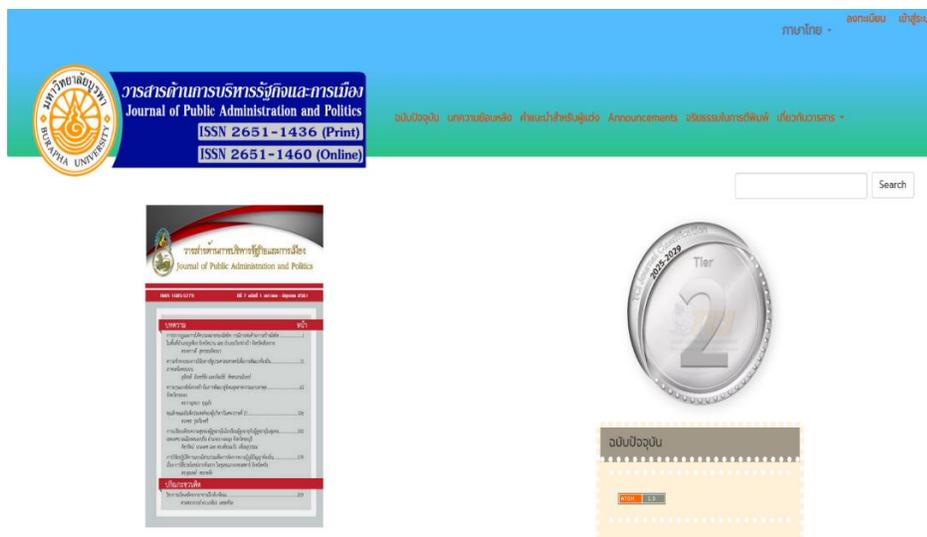
1. วารสารการเมือง การบริหาร และกฎหมาย

ภาพที่ 2.2 ระบบ ThaiJo วารสารการเมือง การบริหาร และกฎหมาย

ที่มา : https://so03.tci-thaijo.org/index.php/polscilaw_journal

2. วารสารด้านการบริหารรัฐกิจและการเมือง

ภาพที่ 2.3 ระบบ ThaiJo วารสารด้านการบริหารรัฐกิจและการเมือง
ที่มา : <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/papojournal>

3. วารสารเศรษฐศาสตร์การเมืองบูรพา

ภาพที่ 2.4 ระบบ ThaiJo วารสารเศรษฐศาสตร์การเมืองบูรพา
ที่มา : <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/pegbuu>

การบริการวิชาการ

1. ศูนย์ประสานงานเสริมสร้างความสามัคคีปรองดองและสมานฉันท์ ภาคตะวันออก
2. BUU Law Clinic (ในอนาคต)

สภาวะแวดล้อมด้านกฎระเบียบข้อบังคับ คณะ ฯ ดำเนินการภายใต้กฎระเบียบ ข้อบังคับที่สำคัญ ดังนี้

ตารางที่ 2.3 กฎระเบียบ ข้อบังคับที่สำคัญ

กฎระเบียบ ข้อบังคับ	กฎระเบียบ ข้อบังคับที่สำคัญ
1. การบริหารจัดการ	<ul style="list-style-type: none"> - พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. 2550 - ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. 2560 - ระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานการควบคุมภายใน พ.ศ. 2545 - ข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพาว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. 2556 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (พ.ศ. 2557-2561) - ข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพาว่าด้วยการติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานของส่วนงาน และการปฏิบัติงานของหัวหน้าส่วนงาน พ.ศ. 2561
2. การจัดการศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> - พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม - กฎกระทรวงมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 - ข้อบังคับ/ ระเบียบ/ ประกาศ และหลักเกณฑ์มหาวิทยาลัยบูรพาที่เกี่ยวข้องกับนิสิต
3. การวิจัย	<ul style="list-style-type: none"> - ข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยการบริหารการวิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2562 - ประกาศหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติในการบริหารจัดการวิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2563
4. การบริการ วิชาการ	<ul style="list-style-type: none"> - ระเบียบมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยการบริหารโครงการบริการวิชาการ พ.ศ. 2565 และประกาศอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง - ประกาศมหาวิทยาลัยบูรพา เรื่อง หลักเกณฑ์การจ่ายค่าตอบแทนผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาข้อเสนอโครงการวิจัย รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ และบทความทางวิชาการ ระดับส่วนงาน พ.ศ. 2566

5. สภาพการณ์งานวารสารวิชาการคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

1. วารสารอยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2 จำนวน 3 วารสาร ประกอบด้วย
 - 1.1 วารสารการเมือง การบริหาร และกฎหมาย
https://so03.tci-haijo.org/index.php/polscilaw_journal
 - 1.2 วารสารด้านการบริหารรัฐกิจและการเมือง
<https://so03.tci-thaijo.org/index.php/papojournal>
 - 1.3 วารสารเศรษฐศาสตร์การเมืองบูรพา
<https://so01.tci-thaijo.org/index.php/pegbuu>
2. กองบรรณาธิการวารสาร

ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญในด้านการเมือง การปกครอง การบริหารภาครัฐ และภาคเอกชน เศรษฐศาสตร์การเมือง และกฎหมาย ที่มาจากหลากหลายสถาบัน
3. บุคลากร

บุคลากรผู้ประสานงานวารสารวิชาการ จำนวน 4 คน
4. การดำเนินงาน
 - 4.1 ด้านการบริหารจัดการวารสาร
 - 1) แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ จำนวน 3 คนต่อบทความ
 - 2) ประสานงานระหว่างผู้เขียนบทความกับผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ
 - 3) จัดเก็บค่าธรรมเนียมการตีพิมพ์บทความสำหรับบุคคลภายนอกคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 2,500 บาทต่อบทความ
 - 4) นำส่งหลักฐานการโอนเข้าบัญชีมหาวิทยาลัยบูรพา ใ้หน่วยงานการเงินและบัญชี คณะฯ เพื่อดำเนินการออกใบเสร็จรับเงินต่อไป
 - 5) ดำเนินการออกใบตอบรับตีพิมพ์บทความ
 - 6) เบิกจ่ายค่าตอบแทนผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ จำนวน 3 คน ๆ ละ 500 บาทต่อบทความ
 - 4.2 ด้านคุณภาพเนื้อหาและรูปแบบ
 - 1) รับพิจารณาบทความเกี่ยวกับด้านการเมือง การปกครอง การบริหารภาครัฐและภาคเอกชน เศรษฐศาสตร์การเมือง และกฎหมาย ตลอดจนสาขาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
 - 2) ตรวจสอบความถูกต้องของรูปแบบบทความตามหลักเกณฑ์รายละเอียดต่าง ๆ ของวารสารวิชาการ
 - 3) เมื่อผู้เขียนบทความแก้ไขบทความเรียบร้อยแล้วและตรวจสอบความถูกต้อง
 - 4) ตัดชื่อและตำแหน่งของผู้เขียนบทความเพื่อดำเนินการส่งเข้าระบบ ThaiJo ให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาประกอบการพิจารณาบทความแบบปิด (double-blind reviewing)
 - 4.3 ด้านกระบวนการพิจารณาบทความ (Peer Review)

- 1) ส่งบทความให้บรรณาธิการเพื่อพิจารณาแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ (peer review) ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเหมาะสมกับบทความนั้น ๆ จำนวน 3 คน
- 2) ประสานงานกับผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ
- 3) สรุปคำแนะนำข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความทั้ง 3 คน ส่งให้ผู้เขียนบทความดำเนินการแก้ไข

4.4 ด้านการเข้าถึงและเผยแพร่ข้อมูล

- 1) ส่งบทความที่แก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความเรียบร้อยแล้ว จัดรูปแบบ (Format) ให้ถูกต้อง

- 2) เผยแพร่ในระบบ ThaiJo ต่อไป

5. เกณฑ์การประเมินคุณภาพวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI รอบที่ 5 (2568-2572)

เกณฑ์หลัก (เป็นเกณฑ์ที่ไม่คิดเป็นคะแนน โดยวารสารกลุ่ม 1 ต้องผ่านเกณฑ์หลักนี้ทุกข้อ)

- 1) วารสารต้องออกตรงตามเวลาที่กำหนด
- 2) วารสารต้องมีเลขมาตรฐานสากลประจำวารสาร (ISSN) ที่จดทะเบียนตามชื่อภาษาอังกฤษ ที่ถูกต้องตามหลักสากล
- 3) วารสารต้องมีเว็บไซต์ที่มีข้อมูลครบถ้วน
- 4) บทความต้องมีรูปแบบการตีพิมพ์ที่ได้มาตรฐาน
- 5) วารสารต้องมีเนื้อหาและรายละเอียดของ Publication Ethics ครบถ้วน
- 6) วารสารต้องมีการระบุค่าธรรมเนียมการตีพิมพ์อย่างละเอียดชัดเจนบนเว็บไซต์ของวารสาร

วารสาร

เกณฑ์รอง (เป็นเกณฑ์ที่คิดเป็นคะแนน โดยมีคะแนนเต็ม 20 คะแนน)

- 1) วารสารมี citations ที่ตรวจสอบได้จากฐานข้อมูล TCI
- 2) วารสารมีกองบรรณาธิการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิมาจากหลากหลายหน่วยงาน
- 3) วารสารตีพิมพ์บทความที่มีผู้นิพนธ์มาจากหลากหลายหน่วยงานทั้งภายในและภายนอก
- 4) วารสารมีรูปแบบการอ้างอิงที่ถูกต้องตามมาตรฐาน
- 5) วารสารมีกระบวนการประเมินคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิก่อนตีพิมพ์
- 6) วารสารมีระบบการจัดการวารสารแบบออนไลน์
- 7) วารสารมีข้อมูลของบทความบนเว็บไซต์ ตรงกันกับข้อมูลในไฟล์อิเล็กทรอนิกส์ที่เผยแพร่
- 8) วารสารมีการระบุสถานะของบทความระหว่างกระบวนการพิจารณาบทความ
- 9) คุณภาพของบทความในวารสาร

6. การพิจารณาประเมินกลุ่มวารสาร

กลุ่มที่ 1 : วารสารที่ผ่านการรับรองคุณภาพของ TCI (ระยะเวลา 5 ปี จนถึง 31 ธันวาคม 2572) และอยู่ในฐานข้อมูล TCI และจะถูกคัดเลือกเข้าสู่ฐานข้อมูล ASEAN Citation Index (ACI) ต่อไป

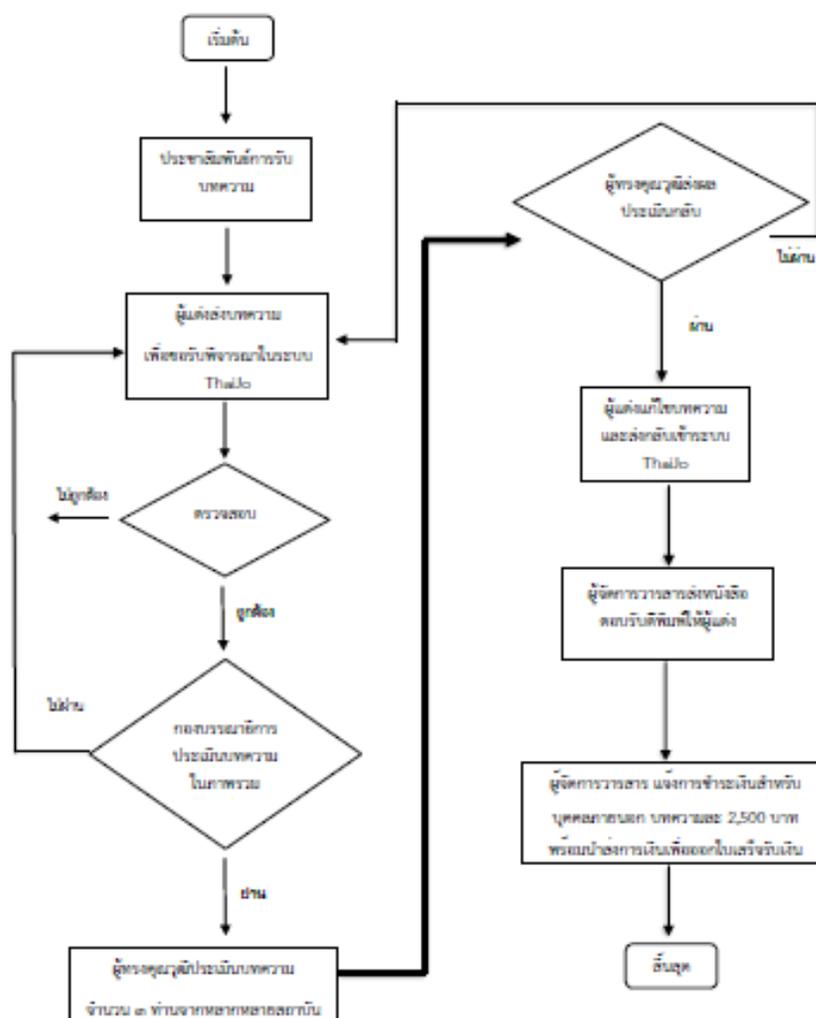
พิจารณาจากวารสารที่ผ่านเกณฑ์หลักทุกข้อ และมีคะแนนในเกณฑ์รองรวมกันไม่ต่ำกว่า 16 คะแนน (จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน) หรือเป็นวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูล Scopus และ/หรือ Web of Science

กลุ่มที่ 2 : วารสารที่ผ่านการรับรองคุณภาพของ TCI (ระยะเวลา 5 ปี จนถึง 31 ธันวาคม 2572) และอยู่ในฐานข้อมูล TCI แต่อยู่ในระหว่างการปรับปรุงคุณภาพ

พิจารณาจากวารสารที่ผ่านเกณฑ์หลักบางข้อ และมีคะแนนในเกณฑ์รองรวมกัน ตั้งแต่ 10 คะแนนขึ้นไป (จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน)

กลุ่มที่ 3 : วารสารที่ไม่ผ่านการรับรองคุณภาพ และอาจไม่ปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล TCI ในอนาคต

พิจารณาจากวารสารที่ไม่ผ่านเกณฑ์หลัก หรือ มีคะแนนในเกณฑ์รองรวมกันต่ำกว่า 10 คะแนน (จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน) หรือ ไม่ส่งข้อมูลเพื่อขอรับการประเมินภายในระยะเวลาที่กำหนด

ภาพที่ 2.5 ขั้นตอนกระบวนการพิจารณาบทความ

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพวารสารวิชาการได้ให้ความสำคัญกับการปรับปรุงกระบวนการพิจารณาบทความ (Peer Review) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการวารสาร และการยกระดับมาตรฐานให้สอดคล้องกับเกณฑ์สากล เช่น ASEAN Citation Index (ACI) และ SCOPUS งานวิจัยของ Rowlands และ Nicholas (2005) เน้นถึงความสำคัญของการเผยแพร่แบบเปิด (Open Access) ที่ช่วยเพิ่มการเข้าถึงข้อมูลและจำนวนการอ้างอิงบทความ ขณะที่ Björk และ Solomon (2012)

พบว่าการใช้ระบบออนไลน์ในการบริหารวารสารช่วยลดระยะเวลาในการพิจารณาบทความและเพิ่มความโปร่งใสในกระบวนการทำงาน

นอกจากนี้ งานวิจัยของ Tenopir et al. (2016) ยังชี้ให้เห็นถึงบทบาทของการใช้ดัชนีวัดผลการดำเนินงาน (Impact Factor) และตัวชี้วัดทางบรรณมิติอื่น ๆ ในการประเมินคุณภาพวารสาร โดยพบว่าการมุ่งเน้นตัวชี้วัดเหล่านี้สามารถช่วยเพิ่มความน่าเชื่อถือและการยอมรับในวงวิชาการได้อย่างมีนัยสำคัญ

งานวิจัยในประเทศไทย เช่น การศึกษาของกองบรรณาธิการวารสารวิชาการไทย (2562) ได้เน้นถึงปัจจัยความสำเร็จในการเข้าสู่เกณฑ์ TCI กลุ่มที่ 1 อาทิ การพัฒนาระบบ Peer Review ให้มีความเข้มงวด การปรับปรุงรูปแบบวารสารให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล และการเพิ่มการเข้าถึงผ่านระบบ ThaiJO ซึ่งเป็นฐานข้อมูลกลางสำหรับวารสารไทย

สุมาลี นาคถนอมทรัพย์, วัลยา พุ่มต้นวงศ์ และพัชชา สนองค์ (2557) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง แนวทางการพัฒนาคุณภาพการจัดทำ วารสารแพทย์เขต 4 - 5 สู่การเป็นวารสารระดับชาติ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับความพึงพอใจ และปัญหาต่อกระบวนการดำเนินงานการจัดทำวารสารแพทย์เขต 4-5 2) แนวทางพัฒนาคุณภาพต่อกระบวนการดำเนินงานการจัดทำวารสารแพทย์เขต 4-5 จำแนกตามเพศ อายุวุฒิบัตรสาขา สถานที่ปฏิบัติงาน และจังหวัดที่ปฏิบัติงานผลการวิจัยพบว่า 1. ความพึงพอใจทั้ง 3 ดานอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายดานพบว่า ดานที่มีความพึงพอใจมากที่สุดคือ ดานการให้บริการ ได้แก่ 1) การให้บริการในภาพรวม 2) มีความพึงพอใจเกี่ยวกับการประสานงานของเจ้าหน้าที่ฝ่ายจัดการวารสารฯ และปัญหาต่อกระบวนการดำเนินงาน พบว่า คำแนะนำสำหรับผู้เขียนบทความล่าสมัยและไม่ชัดเจน ขาดเจ้าหน้าที่และกองบรรณาธิการคอยให้คำแนะนำปรึกษา 2. แนวทางในการพัฒนาคุณภาพกระบวนการดำเนินงาน ได้แก่ 1) พัฒนากองบรรณาธิการ โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญที่เป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยที่ผลิตแพทย์สำหรับกัลนกรองเนื้อหาครบทุกสาขาและหลากหลายหน่วยงาน (TCI) 2) ฝ่ายบริหาร กองบรรณาธิการและฝ่ายจัดการวารสาร นำข้อมูลที่ไดจากการศึกษาไปเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงในการจัดทำวารสารแพทย์เขต 4-5 เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ลงบทความได้มากขึ้น และพัฒนาเป็นวารสารระดับชาติ

โกสินธุ์ ศิริรักษ์ และยุวธิดา คงศรี (2562) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การศึกษาคุณภาพวารสารวิชาการ ตามหลักเกณฑ์ระดับชาติของฐานข้อมูล TCI กรณีศึกษาวารสารวิชาการมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและสร้างความเข้มแข็งการพัฒนาคุณภาพของวารสารวิชาการในมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ หนุนเสริมกันตามเกณฑ์วารสารระดับชาติฐานข้อมูล Thai Journal Citation Index (TCI) และให้สอดคล้องกับการประเมินคุณภาพทางวิชาการของหน่วยงานภายในประเทศ ผลการวิจัยพบว่า สามารถจัดแบ่งกลุ่มวารสารออกเป็น 2 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มวารสารที่ต้องการพัฒนาคุณภาพตามเกณฑ์ระดับชาติของฐานข้อมูล TCI คือ วารสารนวัตกรรมกรรมการเรียนรู้มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ และสารอาศรมวัฒนธรรมวลัยลักษณ์ 2) กลุ่มวารสารที่ต้องการพัฒนาคุณภาพตามเกณฑ์ระดับชาติของฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 1 คือ วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ทั้งนี้

วารสารวิชาการของมหาวิทยาลัยทั้ง 3 วารสารได้พัฒนาปรับปรุงคุณภาพได้ครอบคลุมตามหลักเกณฑ์คุณภาพของฐานข้อมูล TCI จำนวน 10 หลักเกณฑ์ รวมถึงได้พัฒนามาใช้ระบบวารสารออนไลน์อิเล็กทรอนิกส์ (E-Journal) ทำให้วารสารมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ประหยัดค่าใช้จ่ายการตีพิมพ์รูปเล่มวารสารมีความเป็นสากล สามารถดาวน์โหลดอ่านเนื้อหาบทความฉบับเต็ม สืบค้นข้อมูลออนไลน์ สร้างโอกาสการอ้างอิงบทความเพิ่มขึ้น และสามารถเข้าถึงได้จากทุกที่

อิสริย์ อภิญา (2562) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง แนวทางการสืบค้นและแปลผลข้อมูลหน่วยวัดคุณภาพวารสารสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สงแวดล้อมในฐานข้อมูล TCI และฐานข้อมูล Scopus มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอแนวทางการสืบค้นข้อมูลวารสารวิชาการตลอดจนศึกษา และวิเคราะห์หน่วยวัดคุณภาพวารสารที่สำคัญและได้รับความนิยมจากฐานข้อมูลระดับชาติ และระดับนานาชาติของวารสารในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม โดยศึกษาฐานข้อมูลระดับชาติได้แก่ ฐานข้อมูลดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai-Journal Citation Index Database : TCI) และฐานข้อมูลระดับนานาชาติ ได้แก่ ฐานข้อมูล Scopus พบว่า ฐานข้อมูล TCI มีวารสารในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อมทั้งสิ้น 11 วารสาร แต่มีเพียง 6 วารสารที่จัดอยู่ในวารสารกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 และได้รับการคำนวณค่าดัชนีผลกระทบการอ้างอิงวารสารในส่วนของวารสารสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อมที่พบในฐานข้อมูล Scopus มีทั้งสิ้น 2,112 วารสาร ทั้งนี้ ฐานข้อมูล Scopus ใช้ดัชนีวารสารทั้งสิ้น 3 ดัชนี ได้แก่ 1) ค่า CiteScore 2) ค่า SCImago Journal Rank (SJR) และค่าควอไทล์ 3) ค่า h-index ของวารสาร ซึ่งข้อมูลในแต่ละดัชนีได้มาจากแหล่งข้อมูลที่แตกต่างกัน จึงขึ้นกับ ความต้องการของผู้เขียนในการเลือกใช้ข้อมูลเพื่อเลือกวารสารสำหรับตีพิมพ์อย่างไรก็ตาม พบว่า ค่า SJR และการจัดอันดับควอไทล์ของวารสารเป็นดัชนีที่ได้รับความนิยมมากที่สุด ในการตัดสินใจเลือกวารสารสำหรับตีพิมพ์บทความ

กัญญาภัก สระแก้ว, นवलพรรณ ชำนิ และอนันตญา ขจัดโรคา (2562) ได้ทำวิจัย การพัฒนาคุณภาพวารสารรามธิบดีเวชสาร: จากอดีตสู่ปัจจุบัน ซึ่งวารสารรามธิบดีเวชสาร (Ramathibodi Medical Journal, RMJ) จัดทำโดยคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2521 เพื่อเผยแพร่ความรู้ความก้าวหน้าทางวิชาการของบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุขในสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ สหวิทยาการ เทคโนโลยีสาธารณสุข และสาขาที่เกี่ยวข้อง โดยมีการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องนำไปสู่การเข้าระบบฐานข้อมูลของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai-Journal Citation Index Centre : TCI) ในปี พ.ศ. 2553 และผ่านการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการไทยที่อยู่ในฐานข้อมูลของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย จัดให้เป็นวารสารกลุ่มที่ 1 ในกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพและเทคโนโลยี ในปี พ.ศ. 2559 ปัจจุบันวารสารรามธิบดีเวชสารได้รับการรับรองเข้าสู่ฐานข้อมูลระดับอาเซียน ASEAN Citation Index (ACI) เมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2561 ทั้งนี้ เพื่อสนับสนุนให้บุคลากรทางการแพทย์พัฒนาองค์ความรู้ ผลงานวิจัย นวัตกรรมทางการแพทย์ ตลอดจนเผยแพร่ผลงานทางวิชาการใหม่ ๆ ในระดับนานาชาติ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาวารสารรามธิบดีเวชสารให้มีคุณภาพในระดับสากลต่อไป

อะมีนะห์ ใจหาญ (2565) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานจัดทำวารสารวิชาการเพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของการดำเนินงานจัดทำวารสารวิชาการเพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ 2) เพื่อสังเคราะห์แนวทางพัฒนาการดำเนินงานจัดทำวารสารวิชาการเพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ผลการวิจัยพบว่า 1) ศึกษาสภาพทั่วไปของการดำเนินงานจัดทำวารสารวิชาการเพื่อเผยแพร่ ผลงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ อยู่ในระดับมาก 2) แนวทางพัฒนาการดำเนินงาน จัดทำวารสารวิชาการเพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ โดยพิจารณา แต่ละด้าน พบว่า (1) การให้บริการวารสารควรมีระบบออนไลน์ในการส่งบทความเพื่อพิจารณาการตีพิมพ์ ซึ่งสามารถเปิดค้นคว้าจากหน้าเว็บไซต์ของวารสารและศึกษาขั้นตอนต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง อาทิเช่น สมัครเป็นสมาชิกส่งบทความและตรวจสอบสถานะบทความได้ด้วยตัวเอง รวมถึงการมีเจ้าหน้าที่ให้ความช่วยเหลือ สำหรับผู้ส่งบทความที่มีข้อสงสัย พร้อมมีคู่มือการส่งวารสารผ่านระบบออนไลน์ให้เป็นแนวทางการปฏิบัติ (2) การจัดเตรียมต้นฉบับควรมีการตรวจทานระบบประเมินคุณภาพของต้นฉบับบทความอย่างละเอียดครบถ้วน ควรมีการอ้างอิงตามศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai - Journal Citation index Centre : TCI) รวมถึง เกณฑ์การประเมินคุณภาพเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพในการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการที่อยู่ใน ฐานข้อมูล TCI อย่างเคร่งครัด และ (3) การเผยแพร่วารสารเป็นการนำบทความสู่การตีพิมพ์ ควรตรงต่อเวลา ที่กำหนดไว้ และการจัดทำวารสารต้องมีระบบการจัดการวารสารแบบออนไลน์ที่สามารถสืบค้นย้อนหลังได้ สะดวกและรวดเร็ว และควรมีการดูแลเว็บไซต์ให้เป็นเพื่อเป็นการตรวจสอบสถานะบทความและอัปเดตข้อมูลต่าง ๆ ให้เป็นปัจจุบันอย่างสม่ำเสมอ

ธิดาทิพย์ สุภาวงศ์ (2566) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การถอดบทเรียนจากการพัฒนาวารสารวิชาการให้อยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาในการทำงานวารสารวิชาการและเพื่อศึกษาปัจจัยส่งเสริมความสำเร็จของการทำงานวารสารวิชาการในสายมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์แห่งหนึ่ง พบว่า สภาพปัญหาในการทำงานวารสารวิชาการและปัจจัยส่งเสริมความสำเร็จของการทำงานวารสารวิชาการให้อยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1 สามารถแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านนโยบายผู้บริหาร พบปัญหา 2 ประเด็น คือ การให้ความสำคัญกับงานวารสารในระดับนโยบายและด้านการจัดสรรงบประมาณ 2. ด้านบุคลากร พบปัญหา 2 ประเด็น คือ ปัญหาจากตัวบรรณาธิการและปัญหาจากเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน 3. ด้านเครือข่ายวารสารควรสร้างเครือข่ายด้านวิชาการจากงานวิชาการ งานเสวนาเพื่อทำให้เกิดประเด็นใหม่ ๆ ในการทำงานวารสาร 4. ด้านบริหารงานของวารสาร พบปัญหา 4 ประเด็น คือ ปัญหาด้านคุณสมบัติวารสารและธีมวารสาร ปัญหาด้านกระบวนการทำงาน ปัญหาด้านข้อมูลผู้ทรงคุณวุฒิและปัญหาด้านการประชาสัมพันธ์ 5. ด้านการใช้ระบบการจัดการงานวารสารของ Thai Journals Online (ThaiJo) บรรณาธิการและคณะทำงานวารสารจะต้องศึกษาเกณฑ์ประเมินและดำเนินการให้เป็นไปตามเกณฑ์หลักและเกณฑ์รองของ TCI ในแต่ละข้อ รวมทั้งการศึกษาการใช้ระบบ ThaiJo ด้วย

จิรโรจน์ ธรรมสโรช (2566) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณภาพการให้บริการวารสารวิชาการในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี มีวัตถุประสงค์ 1) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกลงตีพิมพ์บทความกับวารสารของผู้เขียนบทความ 2) ศึกษาสภาพปัญหาในการให้บริการแต่ละกระบวนการในการประสานงานของเจ้าหน้าที่กับผู้ที่ทรงคุณวุฒิและผู้เขียนบทความ และ 3) ศึกษาแนวทางพัฒนาคุณภาพ ในการให้บริการของวารสารวิชาการในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ผลการวิจัย พบว่า ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกลงตีพิมพ์ คือ ขั้นตอนการบริการไม่ซับซ้อนเจ้าหน้าที่มีความเคารพและให้เกียรติต่อผู้รับบริการการประชาสัมพันธ์สามารถเข้าถึงได้อย่างทั่วถึงระยะเวลาการออกใบตอบรับทันต่อการนำไปใช้งาน และ 2) สภาพปัญหาในการให้บริการแต่ละกระบวนการในการประสานงาน พบว่า ปัญหาจากระบบวารสารปัจจุบัน มีความซับซ้อนและขั้นตอนค่อนข้างเยอะ ด้านงานเอกสาร เอกสารมีการสูญหาย ส่งไป - กลับล่าช้า และเอกสารไม่ครบถ้วน ด้านกระบวนการประสานรูปแบบของบทความและรูปแบบการอ้างอิงไม่ถูกต้อง การส่งเอกสารกลับมาล่าช้า แก้ไขไม่ครบถ้วนหรือบางครั้งไม่ได้มีการแก้ไขกลับมา กระบวนการเบิกจ่าย จะมีการแก้ไขประกาศที่เกี่ยวกับแนวปฏิบัติการเบิกจ่ายเงินเกือบทุกครั้งที่ทำการเบิกและทุกวารสารใช้บัญชีเดียวกันในการโอนเงินทำให้ยากต่อการคัดแยกใบเสร็จ และ 3) แนวทางพัฒนาคุณภาพในการให้บริการของวารสารวิชาการ ในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ประกอบไปด้วย 3 ด้าน คือ 1) การให้ความรู้กระบวนการใช้งานระบบวารสาร 2) พัฒนาระบบการประสานงานและการบริการ 3) การจัดการเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวารสารวิชาการ

7. กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพวารสารคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ให้สอดคล้องกับเกณฑ์การประเมินของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) กลุ่มที่ 1 โดยพิจารณาจากตัวชี้วัดสำคัญด้านคุณภาพวารสารที่กำหนดโดยศูนย์ TCI อาทิ กระบวนการบริหารจัดการวารสาร ระบบการพิจารณาบทความ (Peer Review) คุณภาพของบทความที่ตีพิมพ์ ความถี่ในการตีพิมพ์ และการเข้าถึงข้อมูลวารสารผ่านฐานข้อมูลออนไลน์

กรอบแนวคิดในการวิจัยนี้เน้นการวิเคราะห์กระบวนการบริหารจัดการวารสารตามหลักการบริหารคุณภาพโดยรวม (Total Quality Management : TQM) และการประเมินตามเกณฑ์ Balanced Scorecard (BSC) โดยพิจารณาใน 4 มุมมองหลัก ได้แก่ (1) มุมมองด้านการเงิน (2) มุมมองด้านผู้ให้บริการ (3) มุมมองกระบวนการภายใน และ (4) มุมมองด้านการเรียนรู้และพัฒนา รวมถึงการใช้หลักเกณฑ์ด้านคุณภาพการให้บริการ (Service Quality) เพื่อวิเคราะห์และพัฒนากิจการวารสารให้ตอบสนองต่อความคาดหวังของผู้ใช้บริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

นอกจากนี้ การวิจัยยังนำแนวคิดการบริหารจัดการความรู้ (Knowledge Management : KM) มาประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการจัดการวารสาร โดยมุ่งเน้นให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องสามารถแลกเปลี่ยนและถ่ายทอดความรู้ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพวารสารอย่างยั่งยืน ทั้งนี้ยัง

คำนึงถึงหลักการบริหารการเปลี่ยนแปลง (Change Management) เพื่อสนับสนุนการปรับปรุงกระบวนการและนโยบายที่จำเป็นในการยกระดับมาตรฐานวารสาร

การใช้แนวคิดด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology : IT) เป็นอีกหนึ่งองค์ประกอบสำคัญในกรอบแนวคิดการวิจัย เพื่อสนับสนุนการจัดการวารสารในรูปแบบออนไลน์ผ่านระบบ ThaiJO และเพิ่มศักยภาพในการเข้าถึงข้อมูลของผู้ใช้บริการ รวมถึงการเพิ่มประสิทธิภาพในการพิจารณาบทความและการเผยแพร่ข้อมูลให้กว้างขวางมากขึ้น

ปัจจัยที่มีผลต่อการยกระดับคุณภาพวารสาร ได้แก่

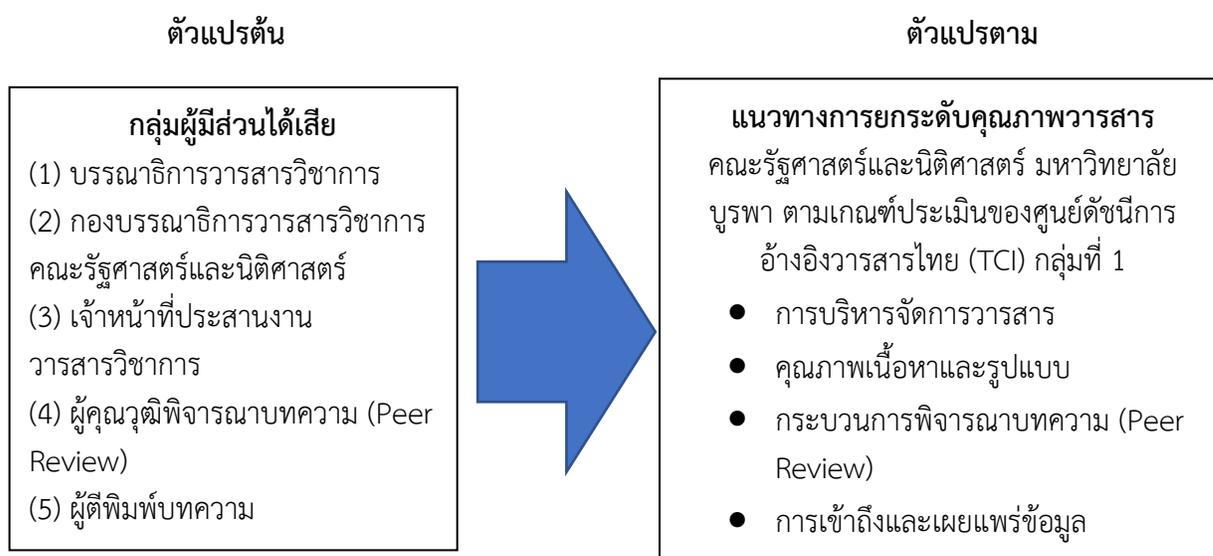
1. **การบริหารจัดการวารสาร** การวางแผนการเผยแพร่ที่ตรงเวลา, การจัดการค่าธรรมเนียมการตีพิมพ์, การใช้ระบบ OJS (Online Journal System)

2. **คุณภาพเนื้อหาและรูปแบบ** รูปแบบบทความตามมาตรฐาน, ความครบถ้วนของ Publication Ethics, การตรวจสอบ citation ในฐานข้อมูล TCI

3. **กระบวนการพิจารณาบทความ (Peer Review)** การมีผู้ทรงคุณวุฒิจากหลากหลายหน่วยงานและการประเมินบทความอย่างเข้มงวด

4. **การเข้าถึงและเผยแพร่ข้อมูล** ความชัดเจนในข้อมูลเว็บไซต์วารสาร, การจัดเก็บข้อมูลบทความในรูปแบบที่ตรวจสอบได้ทั้งในเว็บไซต์และไฟล์ PDF

จากการวิเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปได้ว่าแนวทางการพัฒนาคุณภาพวารสารต้องเน้นการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ การใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนกระบวนการพิจารณาและเผยแพร่บทความ ตลอดจนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสถาบันวิชาการและนักวิจัยทั้งในและต่างประเทศเพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือและการยอมรับในระดับสากล ดังกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 2.6 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัยนี้ใช้การศึกษาวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methodology) กล่าวคือ เป็นการผสมวิธีคิดและกระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เข้าด้วยกันเพื่อตอบวัตถุประสงค์ในการวิจัย สำหรับวิธีดำเนินการวิจัยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

1.1 กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูล ในส่วนของการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพผู้วิจัยจะทำการรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ก. การศึกษาเอกสาร (Documentary study) ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ทำการศึกษาเอกสาร 2 ประเภท คือ การศึกษาทั้งเอกสารชั้นต้น (Primary Data) ได้แก่ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง คำสั่งแต่งตั้งกองบรรณาธิการ คู่มือการจัดทำวารสารฯ เป็นต้น และเอกสารชั้นรอง (Secondary Data) ที่เกี่ยวข้องกับภาระระดับคุณภาพวารวิชาการ อาทิเช่น หนังสือตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

ข. การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานและปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน ซึ่งมีผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key-informants) คือ

- (1) บรรณาธิการวารสารการเมือง การบริหาร และกฎหมาย
- (2) บรรณาธิการวารสารด้านการบริหารรัฐกิจและการเมือง
- (3) บรรณาธิการวารสารเศรษฐศาสตร์การเมืองบูรพา

ค. การสัมภาษณ์กลุ่ม (Small Group Discussion) การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป โดยผู้ให้ข้อมูลทุกคนต้องตอบคำถามเดียวกัน กล่าวอีกนัยหนึ่งเป็นการซักถามบุคคลต่าง ๆ ตามประเด็นที่นักวิจัยกำหนดและมุ่งหมายให้บุคคลได้ตอบมีปฏิสัมพันธ์กับนักวิจัยเป็นหลัก โดยกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ประกอบด้วย

เครื่องมือที่จะใช้ในการสัมภาษณ์ คือ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured or Guided Interview) โดยอาศัยแนวการสัมภาษณ์ (Interview Guide) ดังนี้

- (1) บทบาทหน้าที่ของท่านในงานวารสารวิชาการ
- (2) มุมมองของท่านต่อการดำเนินงาน ใน 4 มิติ ได้แก่ บุคคล เงิน วัสดุอุปกรณ์ และระบบ

ThaiJo

- (3) ปัญหาและอุปสรรคที่ท่านพบ
- (4) ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพิ่มเติมต่อการยกระดับคุณภาพวารสารวิชาการ

1.2 การตรวจสอบข้อมูล

การตรวจสอบข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยใช้วิธีการตรวจสอบข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อให้ข้อมูลมีความเที่ยงตรงและน่าเชื่อถือ การตรวจสอบข้อมูลเชิงคุณภาพผู้วิจัยจะใช้หลักการสามเส้า (Triangulation) โดยใช้วิธีการดังนี้ (เอี่ยมพร หลินเจริญ, 2558, หน้า 4-5)

(ก) การตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล (Data Triangulation) การตรวจสอบว่าข้อมูลที่ผู้วิจัยได้มาถูกต้องหรือไม่ จะเน้นการตรวจสอบข้อมูลที่ได้มาจากแหล่งต่าง ๆ มีความเหมือนกันหรือไม่ ซึ่งถ้าทุกแหล่งข้อมูลพบว่าได้ข้อค้นพบมาเหมือนกัน แสดงว่าข้อมูลที่ผู้วิจัยได้มามีความถูกต้อง

(ข) การตรวจสอบสามเส้าโดยการทบทวนข้อมูล (Reviews Triangulation) โดยให้บุคคลต่าง ๆ ที่ไม่ใช่คณะนักวิจัยทำการทบทวนข้อค้นพบจากการวิเคราะห์ของผู้วิจัย ซึ่งบุคคลเหล่านั้นอาจเป็นบุคคลหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในสนามวิจัย

(ค) การตรวจสอบสามเส้าด้านวิธีการเก็บข้อมูล (Method triangulation) โดยการเปรียบเทียบข้อมูลที่ได้มาจากวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลหลายวิธีการที่แตกต่างกัน แล้วนำมาพิจารณาว่าข้อมูลที่ได้สอดคล้องกันหรือไม่

(ง) การตรวจสอบสามเส้าโดยใช้สหวิทยาการ (Interdisciplinary triangulation) โดยการใช้สหวิทยาการเข้ามาร่วมอธิบายข้อค้นพบต่าง ๆ

(จ) การตรวจสอบสามเส้าด้านผู้วิจัยหรือผู้เก็บข้อมูล (Investigator triangulation) โดยการตรวจสอบจากผู้วิจัยหรือผู้เก็บข้อมูลต่างคนกันว่าได้ค้นพบที่เหมือนกันหรือแตกต่างกันอย่างไร

1.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูล เป็นการนำเอาข้อมูลที่ได้จากการค้นคว้าวิจัย มาจัดกระทำให้เป็นระบบและหาความหมาย แยกแยะองค์ประกอบ รวมทั้งเชื่อมโยงและหาความสัมพันธ์ของข้อมูล โดยอาศัยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ซึ่งมีกระบวนการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ (ชาย โพธิ์สิตา, 2556, หน้า 337)

(ก) การจัดระเบียบข้อมูล (Data Organizing) เป็นกระบวนการจัดการด้วยกรรมวิธีต่าง ๆ เพื่อให้ข้อมูลเป็นระเบียบ ทั้งในทางกายภาพและในเชิงเนื้อหา เพื่อเป็นพื้นฐานในการนำเสนอข้อมูลอย่างเป็นระบบในขั้นตอนต่อไป

(ข) การแสดงข้อมูล (Data Display) เป็นกระบวนการนำเสนอข้อมูล จะนำเสนอในรูปแบบการพรรณนาซึ่งเกิดขึ้นจากการเชื่อมโยงข้อมูลเข้าด้วยกัน ตามตัวแบบการวิเคราะห์เพื่อป้องกันเรื่องราวหรือรายละเอียดของสิ่งที่ศึกษาตามความหมายที่ข้อมูลแสดงออกมา

(ค) การหาข้อสรุป การตีความและการตรวจสอบความถูกต้องตรงประเด็นของผลการวิจัย (Conclusion, Interpretation and Verification) เป็นกระบวนการหาข้อสรุปและการตีความหมายของผลการศึกษาเพื่อให้ได้ข้อค้นพบการวิจัย รวมถึงการตรวจสอบว่าข้อสรุปหรือความหมายที่ได้นั้นมี ความถูกต้องตรงประเด็นและน่าเชื่อถือเพียงใด ข้อสรุปและสิ่งที่ตีความออกมาอาจจะอยู่ในรูปแบบคำอธิบาย ตัวแบบการวิเคราะห์และแนวคิดทฤษฎี

2. การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

การวิจัยเชิงปริมาณในการศึกษาครั้งนี้ ใช้วิธีการสอบถามความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียผ่านแบบสอบถาม และ google form โดยมีกระบวนการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

2.1 ประชากร คือ (1) บรรณาธิการวารสารวิชาการ (2) กองบรรณาธิการวารสารวิชาการ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ (3) เจ้าหน้าที่ประสานงานวารสารวิชาการ (4) ผู้ควบคุมพิจารณาบทความ (Peer Review) และ (5) ผู้ตีพิมพ์บทความ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ มีกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 114 คน

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ (Research Instrument) ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูลนี้ ผู้วิจัยใช้รูปแบบ Google form โดยส่งลิงค์แบบสอบถามออนไลน์ไปให้ผู้มีส่วนได้เสียผ่านทางแอปพลิเคชัน Line

แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล เพศ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน และหน่วยงานที่สังกัด ลักษณะข้อคำถามแบบตัวเลือก (Check Lists)

ตอนที่ 2 แนวทางการยกระดับคุณภาพวารสารวิชาการฯ จำนวน 15 ข้อ ลักษณะข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของไลเคิร์ต (Likert's Scale) ได้แก่

มากที่สุด	ให้	5 คะแนน
มาก	ให้	4 คะแนน
ปานกลาง	ให้	3 คะแนน
น้อย	ให้	2 คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1 คะแนน

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ลักษณะข้อคำถามแบบปลายเปิด (open end)

ทั้งนี้ แบบสอบถามถูกสร้างขึ้นโดยการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการบริการและการจัดการคุณภาพ กระบวนการสร้างแบบสอบถามมีขั้นตอน ดังนี้

1) ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการยกระดับคุณภาพวารสาร เพื่อนำมาเป็นพื้นฐานทางทฤษฎีในการตั้งข้อคำถาม

สร้างข้อคำถามคำนึงถึงความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และขอบเขตการศึกษา รวมทั้งอาศัยความรู้และประสบการณ์ของผู้วิจัยเพิ่มเติมในการสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ดังนี้

ก่อนที่จะมีการเก็บแบบสอบถามจะมีการทดสอบแบบสอบถามเพื่อหาความตรง (Validity) และหาความเชื่อมั่น (Reliability) ตามขั้นตอนและวิธีการที่เหมาะสม ดังนี้

ก. การทดสอบความตรง (Validity) คือ การให้ผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยจำนวน 3 ท่าน เป็นผู้ตรวจสอบเนื้อหาว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์/ประเด็นที่ผู้วิจัยต้องการศึกษาหรือไม่ หลังจากนั้นก็จะนำความเห็นของผู้วิจัยมาวิเคราะห์เพื่อประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item-Objective Congruency Index)

ข. การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ใช้ในงานวิจัย ทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ใกล้เคียงกับกลุ่มประชากรที่มีใช้กลุ่มตัวอย่างจริงของการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 30 คน และนำมาหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้เท่ากับ 0.92 ซึ่งถือว่ามีความน่าเชื่อถือ สามารถนำไปเก็บข้อมูลจริงต่อไปได้

2.3 การวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analysis)

ก่อนการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ประมวลข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 1) รวบรวมแบบสอบถามที่ได้จากภาคสนาม
- 2) ตรวจสอบแบบสอบถามทุกชุดเพื่อดูความถูกต้องและความสมบูรณ์
- 3) จัดคำตอบเป็นกลุ่ม และเป็นหมวด รวมทั้งให้รหัสคำตอบ
- 4) จัดทำคู่มือลงรหัส
- 5) ลงรหัสข้อมูลจากแบบสอบถามลงเครื่องคอมพิวเตอร์ (Computer)
- 6) ทำการประมวลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

หลังจากทำการสร้างเครื่องการวิจัยแล้ว ผู้วิจัยจะจัดทำคู่มือการลงรหัส ต่อจากนั้นผู้วิจัยทำการลงรหัสข้อมูลตามคู่มือการลงรหัสที่ได้จัดทำไว้ เปลี่ยนแปลงข้อมูลให้อยู่ในรูปของสัญลักษณ์ที่เครื่องคอมพิวเตอร์ สามารถคำนวณและประมวลผลได้ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยมีวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยจะใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์

2.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงบรรยาย (Descriptive Statistic) ซึ่งเป็นสถิติที่ใช้อธิบายคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบไปด้วย การแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ทั้งนี้ การสร้างเกณฑ์การตีความหรือแปลความหมายแบบสอบถาม ใช้หลักการกระจายแบบปกติ (Normal Distribution) ที่มีลักษณะระฆังคว่ำซึ่งจะทำให้แต่ละช่วงห่างไม่เท่ากัน ซึ่งหากใช้ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) จะพบว่าในแต่ละช่วงทั้ง 5 ช่วง จะมีการกระจายเป็น 1 S.D., 2 S.D., 2 S.D., 2 S.D., 1 S.D. ดังนั้น จึงสามารถสร้างเกณฑ์การตีความ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	การตีความ
1.00 - 1.49	น้อยที่สุด
1.50 - 2.49	น้อย
2.50 - 3.49	ปานกลาง
3.50 - 4.49	มาก
4.50 - 5.00	มากที่สุด

ส่วนการวิเคราะห์ข้อความแบบปลายเปิด (Open-ended Questionnaire) ผู้วิจัยวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) โดยการพรรณนาบรรยายสรุปเป็นประเด็นใช้ทฤษฎีและประสบการณ์ในการวิเคราะห์

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง แนวทางการยกระดับคุณภาพวารสารคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ตามเกณฑ์ประเมินของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) กลุ่มที่ 1 มีวัตถุประสงค์ของการศึกษาคือ (1) เพื่อวิเคราะห์การดำเนินงานของวารสารคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา (2) เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของวารสารคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา และ (3) เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาวารสารคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาให้สอดคล้องกับเกณฑ์ประเมินของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) กลุ่มที่ 1

เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methodology) ระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) คือ บรรณาธิการวารสารวิชาการของคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 3 คน และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยการสอบถามความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียกับวารสารในประเด็นเกี่ยวกับการดำเนินงาน ปัญหาและอุปสรรค ผ่านการตอบแบบสอบถามออนไลน์ (google form)

ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การดำเนินงาน ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของวารสารคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ตอนที่ 3 แนวทางการพัฒนาวารสารคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ตอนที่ 4 แนวทางการยกระดับคุณภาพวารสาร

สำหรับรายละเอียดต่าง ๆ มีดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน และหน่วยงานที่สังกัด โดยการหาค่าด้วยสถิติการแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

	ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ	ชาย	46	41.82
	หญิง	64	58.18
2. ระดับการศึกษา	ปริญญาตรี	5	4.55
	ปริญญาโท	8	7.27
	ปริญญาเอก	97	88.18
3. ตำแหน่ง	บรรณาธิการวารวิชาการ	3	2.07
	กองบรรณาธิการวารสารวิชาการ	15	10.34
	คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์		
	เจ้าหน้าที่ประสานงานวารสารวิชาการ	4	2.76
	ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ (peer review)	73	50.34
	ผู้ตีพิมพ์บทความ	50	34.48
4. ประสบการณ์ในการทำงาน	ตั้งแต่ 1 - 5 ปี	19	17.27
	ตั้งแต่ 6 - 9 ปี	1	.91
	ตั้งแต่ 10 - 15 ปี	42	38.18
	ตั้งแต่ 16 - 20 ปี	13	11.82
	ตั้งแต่ 21 - 25 ปี	18	16.36
	25 ปีขึ้นไป	17	15.45
	5. หน่วยงานที่สังกัด	รัฐศาสตร์	17
รัฐประศาสนศาสตร์		58	52.73
นิติศาสตร์		13	11.82
อื่นๆ		22	20.00
รวม		110	100.00

จากตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในวารสารวิชาการคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 58.18 และเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 41.82 มีระดับการศึกษาปริญญาเอก มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 88.18 รองลงมาคือ มีการศึกษาระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 7.27 มีตำแหน่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ (peer review) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.34 รองลงมา คือ ผู้ตีพิมพ์บทความ คิดเป็นร้อยละ 34.48 ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 10 - 15 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.18 รองลงมาคือ ประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 1 - 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 17.27 สังกัดรัฐประศาสนศาสตร์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.73 รองลงมาคือ สังกัดรัฐศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 15.45 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การดำเนินงาน ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของวารสารคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ในการศึกษานี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) คือ บรรณาธิการวารสารวิชาการคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 3 คน โดยสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) จากนั้นได้ทำการวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน และปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานของวารสารคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ 1. ด้านบุคลากร 2. ด้านงบประมาณ 3. ด้านวัสดุอุปกรณ์ 4. ด้านขั้นตอนกระบวนการของระบบ ThaiJo ดังต่อไปนี้

1. ด้านบุคลากร

การดำเนินงานของวารสารวิชาการของคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 3 วารสาร คือ วารสารการเมือง การบริหาร และกฎหมาย วารสารด้านการบริหารรัฐกิจและการเมือง วารสารเศรษฐศาสตร์การเมืองบูรพา มีเจ้าหน้าที่ประจำของคณะฯ ที่ทำหน้าที่ดูแลวารสารทั้งสามวารสาร เพียง 4 คน ได้แก่ เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปชำนาญการ เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป นักวิชาการคอมพิวเตอร์ และบรรณารักษ์ ซึ่งทำงานประจำของคณะหลายบทบาท อาทิเช่น เจ้าหน้าที่ประจำภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์ เจ้าหน้าที่ประจำภาควิชารัฐศาสตร์ ปฏิบัติงานเกี่ยวกับด้านการบริหารจัดการภาควิชา ด้านงานวิชาการ หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน ด้านบริการวิชาการทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย และด้านวิจัย นักวิชาการคอมพิวเตอร์ รับผิดชอบปฏิบัติงานเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบเครือข่าย และวัสดุอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ระบบสื่อสาร กล้องวงจรปิด และจัดการเกี่ยวกับการทอดถอดสด และระบบออนไลน์ และสุดท้ายบรรณารักษ์ รับผิดชอบงานห้องสมุด ประกันคุณภาพการศึกษา และงานประชาสัมพันธ์ โดยงานดูแลวารสารทั้งสามวารสารจึงเป็นเพียงส่วนหนึ่งของภาระงานประจำเท่านั้น ประเด็นที่น่าสนใจคือ บทบาทหน้าที่ของผู้ที่ดูแลวารสารนั้นใช้เวลาต่อเนื่องเพราะต้องติดต่อประสานงานหลายคนและกระบวนการของการดำเนินงานแต่ละบทความจะสิ้นสุดต้องอาศัยการทำงานต่อจากผู้ที่เกี่ยวข้องหลายฝ่าย สามารถสรุปกระบวนการทำงาน ดังนี้

หน้าที่ความรับผิดชอบหลัก

1. ดำเนินการจัดทำวารสารวิชาการในระบบการจัดการวารสารออนไลน์ (Thai Journals Online: ThaiJO) ภาระหน้าที่ต้องดำเนินการ

- 1) แนะนำให้ผู้เขียนบทความส่งบทความเข้าระบบ ThaiJo
- 2) แนะนำให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ (Peer Review) พิจารณาบทความผ่านระบบ ThaiJo
- 3) บรรณาธิการและผู้จัดการวารสารวิชาการ ดำเนินการส่งผลการพิจารณาบทความจากผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ จำนวน 3 ท่าน ให้กับผู้เขียนบทความเพื่อแก้ไขต่อไป
- 4) บรรณาธิการและผู้จัดการวารสารวิชาการ ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องหลังจากผู้เขียนบทความแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิฯ ทั้งสองท่าน
- 5) บรรณาธิการและผู้จัดการวารสารวิชาการ ดำเนินการจัดรูปแบบ (Format) ให้ถูกต้องเพื่อนำสู่การจัดพิมพ์รูปแบบต่อไป
- 6) บรรณาธิการและผู้จัดการวารสารวิชาการ ดำเนินการรวบรวมบทความเพื่อเผยแพร่ในระบบ ThaiJo ของแต่ละวาร และส่งโรงพิมพ์เพื่อตีพิมพ์เป็นรูปแบบสมบูรณ์ (กรณีจัดทำเป็นเล่มวารสาร) และนำขึ้นเว็บไซต์ของคณะฯ

2. ดำเนินการจัดซื้อ/จัดจ้าง วารสารวิชาการ

ภาระหน้าที่ต้องดำเนินการ

- 1) จัดทำบันทึกข้อความขออนุมัติจัดซื้อ/จัดจ้าง เสนอคณบดี เพื่ออนุมัติจัดซื้อ/จัดจ้าง
- 2) จัดทำใบเสนอขอซื้อ/จ้าง (PW) ที่ต้องการใช้พัสดุแสดงความจำนงขอซื้อพัสดุผ่านหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าฝ่าย พิจารณาอนุมัติพร้อมแนบใบเสนอราคา หรือใบรายละเอียดประกอบการขอซื้อ/จ้าง
- 3) ยื่นเอกสารใบเสนอซื้อ/จ้าง (PW) ที่งานพัสดุ เจ้าหน้าที่พัสดุตรวจสอบความถูกต้องของรายละเอียดใบขอซื้อ/จ้าง (PW) และลงรับเรื่องใบเสนอซื้อ/จ้าง (PW) เสนอคณบดีเพื่อพิจารณาอนุมัติในเบื้องต้น และดำเนินการต่อไป

ผังกระบวนการปฏิบัติงานภาพรวม (Work Flow)

สำหรับกระบวนการพิจารณาบทความเพื่อตีพิมพ์ลงในวารสารทั้ง 3 วารสาร มี 6 ขั้นตอนที่สำคัญ ได้แก่

- ขั้นตอนที่ 1 ประชาสัมพันธ์การรับบทความ
- ขั้นตอนที่ 2 ผู้เขียนส่งบทความเพื่อขอรับการพิจารณา
- ขั้นตอนที่ 3 กองบรรณาธิการพิจารณา
- ขั้นตอนที่ 4 ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินบทความ
- ขั้นตอนที่ 5 ตรวจสอบบทความฉบับแก้ไข
- ขั้นตอนที่ 6 ส่งหนังสือตอบรับและเล่มวารสารวิชาการ

ขั้นตอนที่ 1 ประชาสัมพันธ์การรับบทความ

- 1) จัดทำเว็บไซต์วารสาร (Update) ข้อมูลความก้าวหน้าของวารสารเพื่อประชาสัมพันธ์ให้บุคลากรภายในและบุคคลภายนอกเข้ามาลงทะเบียนและส่งบทความเพื่อขอรับการพิจารณาตีพิมพ์
- 2) ประชาสัมพันธ์ผ่านเครือข่ายวารสารวิชาการด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ (JSH)

ขั้นตอนที่ 2 ผู้เขียนส่งบทความเพื่อขอรับการพิจารณา

ตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนของเอกสาร

กรณีไม่ครบถ้วน/ไม่ถูกต้อง	แจ้งผู้เขียนเพื่อปรับแก้ไขเอกสารให้ถูกต้องและครบถ้วน และส่งกลับมาที่อีกครั้ง
กรณีครบถ้วนและถูกต้อง	ส่งต้นฉบับบทความให้กองบรรณาธิการพิจารณา

ขั้นตอนที่ 3 กองบรรณาธิการพิจารณา

- (1) ส่งต้นฉบับบทความให้กองบรรณาธิการพิจารณาประเมินในภาพรวม ผ่านระบบ ThaiJo โดยกำหนดระยะเวลา 1 สัปดาห์และติดตามผลการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิในกองบรรณาธิการเมื่อครบกำหนด
- (2) แจ้งผลการประเมินจากกองบรรณาธิการให้ผู้เขียนทราบ

กรณีผ่าน	ส่งต้นฉบับบทความให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคุณภาพของบทความ (Peer Reviewer) จำนวน 3 คน
กรณีไม่ผ่าน	ทำหนังสือตอบปฏิเสธการตีพิมพ์บทความให้ผู้เขียน พร้อมแนบข้อเสนอแนะของ Peer Reviewer ให้ผู้เขียนเป็นข้อมูลสำหรับแก้ไขปรับปรุงต่อไป

ขั้นตอนที่ 4 ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินบทความ

- (1) ส่งต้นฉบับบทความให้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคุณภาพของบทความ (Peer reviewer) จำนวน 3 คน ในรูปแบบ ไม่มีชื่อผู้เขียน (Double-blind peer review) ผ่านระบบ ThaiJo โดยกำหนดระยะเวลา 2 สัปดาห์
- (2) ติดตามผลการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิเมื่อครบกำหนด

กรณี	ดำเนินการ
Peer reviewer ให้ผ่านทั้ง 3 คน หรือให้ผ่าน 2 ใน 3 คน	ส่งผลประเมินและข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิให้ผู้เขียน ปรับแก้ไขบทความ โดยไม่ระบุชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ
Peer reviewer ไม่ให้ผ่าน 2 ใน 3 หรือทั้ง 3 คน	ทำหนังสือตอบปฏิเสธการตีพิมพ์บทความให้ผู้เขียน พร้อม แนบข้อเสนอแนะของ Peer Reviewer ให้ผู้เขียนเป็น ข้อมูลสำหรับแก้ไขปรับปรุงต่อไป

ขั้นตอนที่ 5 ตรวจสอบบทความฉบับแก้ไข

(1) ตรวจสอบบทความที่ผู้เขียนปรับแก้ไขว่าเป็นไปตามข้อเสนอแนะของ Peer reviewer
หรือไม่

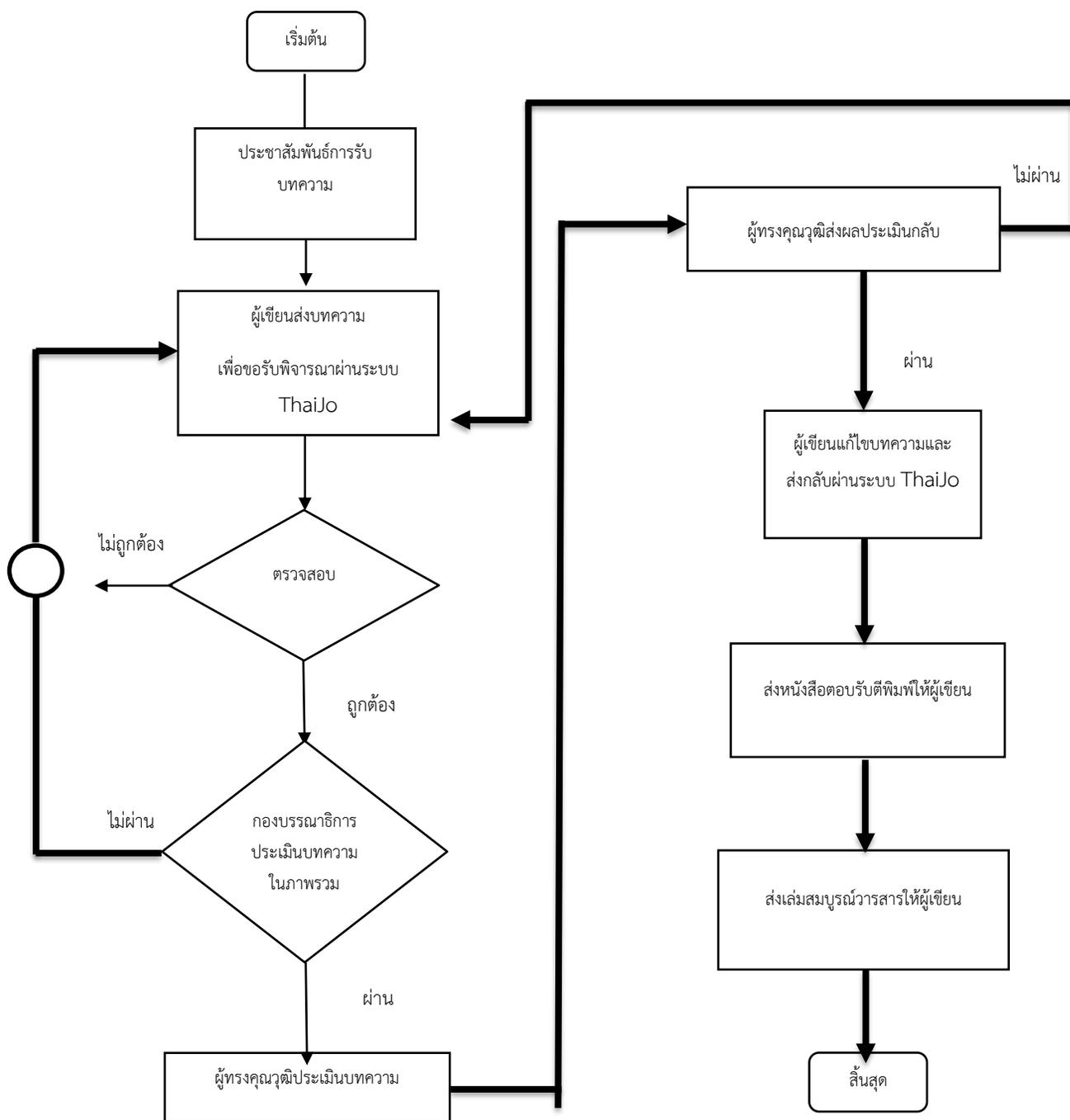
กรณีแก้ไขครบถ้วน	ทำหนังสือตอบรับการตีพิมพ์บทความในวารสาร
กรณีแก้ไขไม่ครบถ้วน	ส่งผู้เขียนปรับแก้ไขบทความรอบที่ 2,3,4...P

(2) กรณี Peer Reviewer ขอดูบทความที่ผู้เขียนปรับแก้ไข จัดส่งบทความที่ผู้เขียนปรับแก้ไข
พร้อมแนบข้อเสนอแนะให้ Peer Reviewer ตรวจสอบอีกครั้งผ่านระบบ ThaiJo

ขั้นตอนที่ 6 ส่งหนังสือตอบรับและเล่มวารสารวิชาการ

- (1) จัดทำหนังสือตอบรับการตีพิมพ์บทความให้ผู้เขียน (ลงนามโดยบรรณาธิการ) โดยระบุ
สาระสำคัญไว้ อย่างชัดเจน ได้แก่ ชื่อเรื่อง ปีที่พิมพ์ และฉบับที่พิมพ์
- (2) จัดส่งวารสารวิชาการที่ตีพิมพ์บทความผ่านระบบ ThaiJo

การดำเนินงานในแต่ละขั้นตอน (ขั้นตอนที่ 1-6) ขอให้เป็นไปตามกระบวนการพิจารณาตีพิมพ์
บทความในวารสารการเมือง การบริหาร และกฎหมาย ดังแสดงในภาพที่ 4.1

ภาพที่ 4.1 กระบวนการพิจารณาตีพิมพ์บทความในวารสารวิชาการ

ขั้นตอนการปฏิบัติงาน

ขั้นตอนการดำเนินงาน : กระบวนการพิจารณาบทความเพื่อตีพิมพ์ในวารสาร					
ลำดับ	ผังกระบวนการ	รายละเอียด	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ	เอกสารประกอบ
1	<pre> graph TD Start([เริ่มต้น]) --> A[ประชาสัมพันธ์การรับบทความ] A --> B[ผู้เขียนส่งบทความเพื่อขอรับการพิจารณา] B --> C{ตรวจสอบ} C -- ไม่ถูกต้อง --> B C -- ถูกต้อง --> D{กองบรรณาธิการประเมินบทความในภาพรวม} D -- ไม่ผ่าน --> B D -- ผ่าน --> E[1] </pre>	<p>ประชาสัมพันธ์การรับบทความเพื่อตีพิมพ์ในวารสาร ไปยังสถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานต่าง ๆ</p>	2 ครั้ง/ปี	ผู้ประสานงานวารสาร	1.จดหมายเชิญส่งบทความ 2.ระบบ ThaiJo 3.แบบฟอร์มการส่งบทความ
2		<p>1. ผู้เขียนส่งต้นฉบับบทความให้กองบรรณาธิการฯ - ส่งผ่านระบบ ThaiJo</p>	ตลอดปี	ผู้เขียน	1.แบบฟอร์มการส่งบทความ 2. ต้นฉบับ บทความ 1 ชุด - word - pdf. 3. สลิปการโอนเงิน
3		<p>1. ผู้จัดการวารสารตรวจสอบความถูกต้องส่งต้นฉบับบทความให้บรรณาธิการวารสารกลับกรอง และประเมินบทความในภาพรวม</p>	1 สัปดาห์	ผู้ประสานงานวารสาร	1. ต้นฉบับ บทความที่ไม่ระบุชื่อผู้เขียน 2. อีเมลเวียนกองบรรณาธิการวารสารฯ 3. แบบประเมินบทความในภาพรวม
4		<p>1. บรรณาธิการเสนอรายชื่อ ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านในกรณีที่ บทความผ่านการประเมินโดยกองบรรณาธิการ 2. แจ้งผู้เขียนเกี่ยวกับผลการประเมินบทความในภาพรวม</p>	1 สัปดาห์	บรรณาธิการ	1. ผลประเมินบทความในภาพรวม (โดยกองบรรณาธิการ) 2. อีเมลแจ้ง (เขียนทั้งในกรณีที่ผ่านและไม่ผ่าน)

ขั้นตอนการดำเนินงาน : กระบวนการพิจารณาบทความเพื่อตีพิมพ์ในวารสาร					
ลำดับ	ผังกระบวนการ	รายละเอียด	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ	เอกสารประกอบ
5	<pre> graph TD A[1] --> B[ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินบทความ] B --> C[ผู้ทรงคุณวุฒิส่งผลประเมินกลับ] C --> D[ผู้เขียนแก้ไขบทความและ ส่งกลับ ศสจ.] D --> E[ศสจ. ส่งหนังสือตอบรับตีพิมพ์ ให้ผู้เขียน] E --> F([สิ้นสุด]) C -- ไม่ผ่าน --> A </pre>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ทำจดหมายเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ ประเมินบทความ 2. ส่งบทความต้นฉบับที่ไม่ระบุชื่อ ผู้เขียนให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินและส่งผลกลับ (Double-blind peer review) 	๔๕ วัน	ผู้ประสานงานวารสาร	<ol style="list-style-type: none"> 1. จดหมายเชิญผู้ทรงคุณวุฒิประเมินบทความ 2. ต้นฉบับ บทความที่ไม่ระบุชื่อผู้แต่ง 3. แบบประเมินคุณภาพบทความ
6		<ol style="list-style-type: none"> 1. รวบรวมผลประเมินกรณีที่ผ่าน 1 คน ให้ส่งผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3 ประเมิน 2. ถ้าผ่าน/ผ่านอย่างมีเงื่อนไข ทำจดหมายแจ้งผู้แต่งเพื่อแก้ไขบทความ 3. ถ้าไม่ผ่าน บรรณาธิการทำจดหมายปฏิเสธแจ้งผู้แต่ง 	15 วัน	ผู้ประสานงานวารสาร	<ol style="list-style-type: none"> 1. แบบประเมินที่แสดงผลประเมินและข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน 2. จดหมาย/อีเมลแจ้งผู้เขียนเพื่อแก้ไขบทความ 3. จดหมายปฏิเสธการตีพิมพ์บทความ (กรณีที่ไม่ผ่าน)
7		<ol style="list-style-type: none"> 1. ตรวจสอบการแก้ไขบทความของผู้แต่ง 2. ส่งบทความให้ผู้แต่งแก้ไขอีก 1-2 รอบ หากพบว่า ยังแก้ไขไม่ครบถ้วนตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิแนะนำ 3. จัดเก็บบทความที่ผู้เขียนแก้ไขล่าสุด ไว้ในฐานข้อมูล 	1 สัปดาห์	ผู้ประสานงานวารสาร	<ol style="list-style-type: none"> 1. จดหมาย/อีเมลแจ้งผู้เขียนเพื่อแก้ไขบทความ 2. บทความที่ผู้เขียนปรับแก้ไขแล้ว <p>หนังสือตอบรับตีพิมพ์</p>
8		<ol style="list-style-type: none"> 1. จัดทำหนังสือตอบรับให้บรรณาธิการลงนาม 2. จัดส่งหนังสือตอบรับให้ผู้เขียนทางอีเมล 	1 สัปดาห์	ผู้ประสานงานวารสาร	

ดังนั้น ควรจัดสรรบุคคลากรหรือเจ้าหน้าที่ประจำเพื่อดูแลกระบวนการดำเนินงานของวารสารวิชาการคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ปฏิบัติงานในความรับผิดชอบเพียงงานวารสารวิชาการเท่านั้น ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“ควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่ประจำเพื่อดูแลกระบวนการทั้งหมด และสามารถติดตามกระบวนการพิจารณาบทความจากผู้ทรงคุณวุฒิได้อย่างครบถ้วนรวดเร็ว”

บรรณาธิการคนที่ 1, การสัมภาษณ์, 2567

“ยังขาดบุคลากรที่ดูแลตลอดทั้งกระบวนการตั้งแต่รับบทความตรวจสอบบทความ โดยเฉพาะความถูกต้องของ Format และติดต่อกับผู้เขียนบทความเพื่อการปรับแก้ก่อนการรับเข้าสู่ระบบ ภายหลังจากการปรับแก้ และตรวจสอบกลับไป-มา ระหว่างระบบและผู้เขียนบทความ”

บรรณาธิการคนที่ 2, การสัมภาษณ์, 2567

“ขาดบุคคลากรดูแลวารสารโดยตรงเพียงอย่างเดียว และการให้ความดีความชอบเจ้าหน้าที่ยังไม่ชัดเจน”

บรรณาธิการคนที่ 3, การสัมภาษณ์, 2567

2. ด้านงบประมาณ

การดำเนินงานของวารสารฯ ใช้งบประมาณของคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ ซึ่งแต่ละปีงบประมาณได้ทำแผนเสนอไปที่คณะกรรมการประจำคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ โดยมีกระบวนการของงบประมาณ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 : ประชุมกองบรรณาธิการวารสาร

- 1) กำหนดแนวทางและนโยบายในการจัดทำวารสาร
- 2) พิจารณาหัวข้อและบทความที่จะตีพิมพ์ในวารสาร
- 3) แบ่งหน้าที่และความรับผิดชอบของสมาชิกในทีมบรรณาธิการ
- 4) พิจารณาแผนงบประมาณ

ขั้นตอนที่ 2 : นำเสนอต่องานวิเคราะห์นโยบายและแผน

- 1) รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน
- 2) นำเสนอกลยุทธ์และแผนการพัฒนาเพื่อพัฒนางานวารสาร
- 3) ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะในการพัฒนางานในอนาคต

ขั้นตอนที่ 3 : ประชุมคณะกรรมการบริหารคณะฯ

- 1) พิจารณาผลการดำเนินงานตามแผนและนโยบายของคณะ

- 2) กำหนดทิศทางและวิสัยทัศน์ในการพัฒนาโครงการต่าง ๆ
- 3) อนุมัติการดำเนินงานและการใช้ทรัพยากรในโครงการต่าง ๆ

ขั้นตอนที่ 4 : ประชุมคณะกรรมการประจำคณะ

- 1) ทบทวนผลการดำเนินงานที่ผ่านมาและแผนการในอนาคต
- 2) ตรวจสอบความคืบหน้าและการใช้งบประมาณ
- 3) รับข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการเพื่อพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ขั้นตอนที่ 5 : งบประมาณประจำปีงานวารสารวิชาการ

- 1) จัดทำและจัดสรรงบประมาณสำหรับการดำเนินงานวารสารวิชาการ
- 2) ตรวจสอบความเหมาะสมของงบประมาณในการทำงาน
- 3) ดำเนินการจัดสรรงบประมาณตามแผนที่ได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการ

ทั้งนี้ สัดส่วนของผู้เขียนในวารสารแต่ละฉบับคือ บทความจากภายนอกมีสัดส่วนมากกว่า บทความภายในเกินกึ่งหนึ่งของบทความทั้งหมดในฉบับนั้น ๆ ยกตัวอย่างเช่น วารสาร 1 ฉบับมี 10 บทความ ต้องมีบทความจากภายนอก จำนวน 6 บทความ เป็นต้น โดยผู้เขียนภายในไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการส่งบทความ ส่วนผู้เขียนภายนอกต้องเสียค่าใช้จ่าย จำนวน 2,500 บาทบทความ ซึ่งเงินจำนวนนี้ เข้าสู่งบประมาณส่วนกลางของมหาวิทยาลัย

ค่าใช้จ่ายที่ทางวารสารจะต้องดำเนินการจัดสรรงบประมาณ คือ ค่าสมาชิกระบบ ThaiJo จำนวน 10,700 บาทต่อสองปี ค่าตอบแทนผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ จำนวน 3 คนต่อบทความ ๆ ละ 1,500 บาท โดยประมาณแล้ว วารสาร 1 ฉบับมีบทความ จำนวน 15 บทความ ดังนั้น ในการจัดทำวารสาร 1 ฉบับจึงมีค่าใช้จ่ายโดยประมาณ จำนวน 22,500 บาท โดยสามารถเบิกจ่ายจากงบประมาณเงินรายได้ของคณะฯ หมวดค่าตอบแทน

อย่างไรก็ตาม ในส่วนของผู้ให้ข้อมูลสำคัญมีทั้งเสนอว่าควรเพิ่มงบประมาณในส่วนของค่าตอบแทนผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ (Peer Review) ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น และไม่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“ไม่มี”

บรรณาธิการคนที่ 1, การสัมภาษณ์, 2567

“ไม่แน่ใจเรื่องความเป็นไปได้ของงบประมาณในการจัดการเรื่องวารสารทั้งระบบ”

บรรณาธิการคนที่ 2, การสัมภาษณ์, 2567

“ควรเพิ่มงบประมาณ ค่าอ่าน peer review เป็นต้น”

บรรณาธิการคนที่ 3, การสัมภาษณ์, 2567

3. ด้านวัสดุอุปกรณ์

การดำเนินงานของวารสารฯ ในส่วนของการพิมพ์งานเอกสารทางธุรการ ติดต่อประสานงานรวบรวมข้อมูล จัดรูปเล่มวารสาร ล้วนใช้วัสดุอุปกรณ์ของคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ ได้แก่ คอมพิวเตอร์ PC ปริ้นเตอร์ กระดาษ A4 เป็นต้น ซึ่งเป็นอุปกรณ์ที่ใช้ทำงานอื่น ๆ ของคณะด้วย ซึ่งเจ้าหน้าที่ที่ดูแลวารสารยังต้องทำหน้าที่หลายบทบาท ทั้งเป็นเจ้าหน้าที่ประจำของส่วนกลางคณะ ทำให้การทำงานต้องอยู่หน้าโต๊ะคอมพิวเตอร์ PC ที่คณะ ซึ่งบางครั้งการทำงานต้องทำล่วงเวลาทำงานจนดึก ส่วนการติดต่อประสานงานก็ใช้ทั้งโทรศัพท์ที่คณะและโทรศัพท์มือถือส่วนตัวเพื่อความสะดวกรวดเร็วในบางสถานการณ์

นอกจากนี้ เนื่องจากบรรณาธิการและกองบรรณาธิการ ยังไม่มีคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊กหรือแท็บเล็ต ไว้ทำงานเพราะจะสามารถปฏิบัติงานได้ทุกสถานที่ ทุกเวลาที่สะดวก ซึ่งจะเป็นการปฏิบัติงานได้สะดวก รวดเร็ว ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“ไม่มี”

บรรณาธิการคนที่ 1, การสัมภาษณ์, 2567

“ไม่มี”

บรรณาธิการคนที่ 2, การสัมภาษณ์, 2567

“คอมพิวเตอร์สำหรับกองบรรณาธิการแต่ละฉบับ แท็บเล็ตหรือโน้ตบุ๊ก สำหรับบรรณาธิการในการเปิดเพื่อพิจารณาบทความในส่วนที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ”

บรรณาธิการคนที่ 3, การสัมภาษณ์, 2567

4. ด้านขั้นตอนกระบวนการของระบบ ThaiJo

การดำเนินงานของวารสารฯ ในส่วนของกระบวนการรับ - ส่งบทความ การพิจารณาบทความ ดำเนินการในระบบ ThaiJo ผู้ใช้งานระบบ คือ

1) ผู้ประสานงานวารสาร มีหน้าที่ ตรวจสอบในระบบ ThaiJo ว่ามีบทความส่งมาขอตีพิมพ์หรือไม่ หากมีดำเนินการดาวน์โหลดบทความเพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของหัวข้อต่าง ๆ ตามรูปแบบที่งานวารสารกำหนด หากถูกต้องเรียบร้อยดำเนินการส่งให้บรรณาธิการวารสาร พิจารณาแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ จำนวน 3 คน หากบทความยังไม่ถูกต้องดำเนินการส่งคืนผู้เขียนบทความในระบบ ThaiJo สรุปผลการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ ส่งให้ผู้เขียนแก้ไขบทความ เมื่อตรวจสอบการแก้ไขเรียบร้อยแล้ว เตรียมนำเผยแพร่ในระบบ ThaiJo

2) บรรณาธิการ มีหน้าที่ พิจารณาแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ จำนวน 3 คนต่อบทความผ่านระบบ ThaiJo

3) ผู้เขียนบทความ ส่งบทความ ปรับแก้บทความผ่านระบบ ThaiJo นอกจากนั้น ยังเป็นช่องทางในการซักถามข้อสงสัยต่าง ๆ ตลอดจนคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ เพื่อดำเนินการแก้ไขบทความให้ถูกต้องเรียบร้อย และส่งบทความที่แก้ไขเรียบร้อยแล้วผ่านระบบ ThaiJo เมื่อถึงกำหนดตีพิมพ์ของวารสารแต่ละฉบับผู้เขียนสามารถอ่านและดาวน์โหลดบทความฉบับสมบูรณ์ผ่านระบบ ThaiJo

4) ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ ได้รับอีเมล แจ้งเตือนให้เข้าไปประเมินบทความจากระบบ ThaiJo ดำเนินการพิจารณาในระบบ ThaiJo โดยเปิดอ่านบทความในระบบ และพิมพ์ข้อคิดเห็นลงในแบบประเมินในระบบ ThaiJo ซึ่งงานวารสารจะกำหนดระยะเวลาการประเมินภายใน 30 วัน

อย่างไรก็ตาม กระบวนการดำเนินงานในระบบ ThaiJo ที่ค่อนข้างซับซ้อน และอาจทำให้ผู้เขียนบทความหรือผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ ที่อาวุโสหรือไม่ค่อยชำนาญในการใช้งานคอมพิวเตอร์ ใช้งานอย่างยากลำบาก ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“ขั้นตอนในระบบ thaijo ค่อนข้างซับซ้อน ควรจัดทำเป็นคู่มือระบบ ให้ผู้เขียนบทความ และผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ ได้เรียนรู้ได้อย่างสะดวก”

บรรณาธิการคนที่ 1, การสัมภาษณ์, 2567

“หากหมายเฉพาะกระบวนการของบทความไม่มีปัญหา”

บรรณาธิการคนที่ 2, การสัมภาษณ์, 2567

“การจัดอบรม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ควบคู่กันกับวารสารที่อยู่ในระดับ Tier 1 หรือระดับที่สูงกว่าต่อไป”

บรรณาธิการคนที่ 3, การสัมภาษณ์, 2567

ตอนที่ 3 แนวทางการพัฒนาวารสารคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นต่อแนวทางการยกระดับคุณภาพวารสารตามเกณฑ์ประเมินของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) กลุ่มที่ 1 โดยการสอบถามความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสีย และวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) แสดงดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 จำนวน คำร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและลำดับแนวทางการยกระดับคุณภาพวารสารคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ตามเกณฑ์ประเมินของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) กลุ่มที่ 1

แนวทางการยกระดับ คุณภาพวารสารคณะ รัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
1. วารสารควรมีกำหนดออก เผยแพร่ตรงเวลา	70 (63.64)	33 (30.00)	7 (6.36)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.57	.61	มาก ที่สุด	7
2. วารสารควรมีเลข มาตรฐานสากลประจำ วารสาร (ISSN)	81 (73.64)	29 (26.36)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.74	.44	มาก ที่สุด	2
3. วารสารควรมีเว็บไซต์ที่มี ข้อมูลครบถ้วน เช่น วัตถุประสงค์ของวารสาร คำแนะนำผู้เขียน รายชื่อกอง บรรณาธิการ รายชื่อ ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณา บทความ กำหนดการออก ตีพิมพ์ เป็นต้น	81 (73.64)	29 (26.36)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.74	.44	มาก ที่สุด	2
4. บทความควรมีรูปแบบการ ตีพิมพ์ที่ได้มาตรฐาน	70 (63.64)	40 (36.36)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.64	.48	มาก ที่สุด	5
5. วารสารควรมีเนื้อหาและ รายละเอียดของ Publication Ethics ครบถ้วน	50 (45.45)	59 (53.64)	1 (0.91)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.45	.52	มาก	11
6. วารสารควรมีการระบุ ค่าธรรมเนียมการตีพิมพ์ อย่างละเอียดชัดเจนบน เว็บไซต์ของวารสาร	67 (60.91)	42 (38.18)	1 (0.91)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.60	.51	มาก ที่สุด	6

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

แนวทางการยกระดับ คุณภาพวารสารคณะ รัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
7. วารสารควรมี citation ที่ตรวจสอบได้จาก ฐานข้อมูล TCI	64 (58.18)	34 (30.91)	12 (10.91)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.47	.69	มาก	10
8. วารสารควรมีกอง บรรณาธิการเป็น ผู้ทรงคุณวุฒิมาจาก หลากหลายหน่วยงาน	59 (53.61)	51 (46.36)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.54	.50	มาก ที่สุด	8
9. วารสารควรมีทีมพี่ บทความที่มีผู้สนับสนุนมาจาก หลากหลายหน่วยงานทั้ง ภายในและภายนอก	51 (46.36)	51 (46.36)	8 (48.06)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.39	.62	มาก	13
10.วารสารควรมีรูปแบบ การ อ้างอิงที่ถูกต้องตาม มาตรฐาน	66 (60.00)	32 (29.09)	6 (5.45)	6 (5.45)	0 (0.00)	4.44	.83	มาก	12
11. วารสารควรมี กระบวนการประเมิน คุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิ ก่อนตีพิมพ์ (peer review)	60 (54.55)	44 (40.00)	6 (5.45)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.38	.95	มาก	14
12. วารสารควรมีระบบการ จัดการวารสารแบบออนไลน์ หรือระบบ Online Journal System (OJS)	84 (76.36)	26 (23.64)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.76	.43	มาก ที่สุด	1

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

แนวทางการยกระดับ คุณภาพวารสารคณะ รัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
13. วารสารควรมีข้อมูล ของบทความบนเว็บไซต์ ตรงกันกับข้อมูลในไฟล์ อิเล็กทรอนิกส์ (PDF) ที่ เผยแพร่	77 (70.00)	27 (24.55)	6 (5.45)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.65	.58	มาก ที่สุด	4
14. วารสารควรมีการระบุ สถานะของบทความ ระหว่างกระบวนการ พิจารณาบทความ	57 (51.82)	40 (36.36)	7 (6.36)	6 (5.45)	0 (0.00)	4.35	.83	มาก	15
15. บทความในวารสาร ควรมีคุณภาพถูกต้องตาม หลักวิชาการและได้รับ องค์ความรู้ใหม่ๆ	66 (60.00)	32 (29.09)	12 (10.91)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.49	.69	มาก	9
			ภาพรวม			4.55	.61	มาก ที่สุด	-

จากตารางที่ 4.2 ผลการศึกษาแนวทางการยกระดับคุณภาพวารสารคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ตามเกณฑ์ประเมินของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) กลุ่มที่ 1 พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$, $SD = .61$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ประเด็นควรดำเนินการมากที่สุด ได้แก่

อันดับหนึ่ง วารสารควรมีระบบการจัดการวารสารแบบออนไลน์หรือระบบ Online Journal System (OJS) ($\bar{X} = 4.76$, $SD = .43$)

อันดับสอง มีสองประเด็นคือ วารสารควรมีเลขมาตรฐานสากลประจำวารสาร (ISSN) ($\bar{X} = 4.74$, $SD = .44$) และ วารสารควรมีเว็บไซต์ที่มีข้อมูลครบถ้วน เช่น วัตถุประสงค์ของวารสาร คำแนะนำผู้เขียน รายชื่อกองบรรณาธิการ รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ กำหนดการออกตีพิมพ์ เป็นต้น ($\bar{X} = 4.74$, $SD = .44$)

อันดับสี่ วารสารควรมีข้อมูลของบทความบนเว็บไซต์ตรงกันกับข้อมูลในไฟล์อิเล็กทรอนิกส์ (PDF) ที่เผยแพร่ที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, $SD = .58$)

อันดับห้า บทความควรมีรูปแบบการตีพิมพ์ที่ได้มาตรฐาน ($\bar{X} = 4.64$, $SD = .48$)

อันดับหก วารสารควรมีการระบุค่าธรรมเนียมการตีพิมพ์อย่างละเอียดชัดเจนบนเว็บไซต์ของวารสาร ($\bar{X} = 4.60$, $SD = .51$)

อันดับเจ็ด วารสารควรมีกำหนดออกเผยแพร่ตรงเวลา ($\bar{X} = 4.57$, $SD = .61$)

อันดับแปด วารสารควรมีกองบรรณาธิการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิมาจากหลากหลายหน่วยงาน ($\bar{X} = 4.54$, $SD = .50$)

นอกจากนี้ ผู้มีส่วนได้เสียที่ตอบแบบสอบถามในส่วนคำถามปลายเปิด ได้มีข้อเสนอแนะอื่น ๆ ดังนี้

(1) ควรมีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบในงานวารสารวิชาการโดยตรง เพื่อให้การพัฒนาและยกระดับวารสารสามารถทำได้อย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรมได้รวดเร็ว

(2) ควรเพิ่มช่องทางการเผยแพร่วารสารในหลากหลายช่องทาง เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ และเพิ่มการ citation

(3) ควรจัดทำคู่มือระบบ ThaiJo เพิ่มเติม เพื่อให้ผู้ใช้งานระบบได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และถูกต้อง

ตอนที่ 4 แนวทางการยกระดับคุณภาพวารสาร

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งสองส่วนคือ ข้อมูลจากการสำรวจด้วยแบบสอบถามกับผู้มีส่วนได้เสีย และการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลสำคัญคือ บรรณาธิการของวารสารทั้งสามฉบับ (ในตอนที่ 2 และ 3) ผู้วิจัยสามารถสังเคราะห์ประเด็นต่าง ๆ เพื่อนำเสนอแนวทางการยกระดับคุณภาพวารสาร ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการวารสาร ด้านคุณภาพเนื้อและรูปแบบ ด้านกระบวนการพิจารณาบทความ (Peer Review) และ ด้านการเข้าถึงและเผยแพร่ข้อมูล รายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 การบริหารจัดการวารสาร

- 1) วารสารควรมีเลขมาตรฐานสากลประจำวารสาร (ISSN)
- 2) วารสารควรพัฒนาเว็บไซต์ที่น่าสนใจโดยมีข้อมูลครบถ้วน เช่น วัตถุประสงค์ของวารสาร คำแนะนำผู้เขียน รายชื่อกองบรรณาธิการ รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ กำหนดการออกตีพิมพ์ เป็นต้น
- 3) วารสารควรมีการระบุค่าธรรมเนียมการตีพิมพ์อย่างละเอียดชัดเจนบนเว็บไซต์ของวารสาร
- 4) วารสารควรบริหารจัดการเวลาในการเผยแพร่ให้ตรงเวลาอย่างต่อเนื่อง
- 5) วารสารควรสำรวจข้อมูลกองบรรณาธิการให้เป็นปัจจุบัน และมีความหลากหลายของผู้ทรงคุณวุฒิ

- 6) มีบุคคลากรที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดทำวารสารทั้งสามฉบับเพียงหน้าที่เดียว
- 7) วารสารควรส่งเสริมให้มีอุปกรณ์ที่อำนวยความสะดวกให้มีความคล่องตัวในการทำงานมากขึ้น เช่น คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก แท็บเล็ต เป็นต้น
- 8) วารสารควรพิจารณาปรับค่าตอบแทนผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความให้มีความใกล้เคียงกับวารสารอื่น ๆ

4.2 คุณภาพเนื้อหาและรูปแบบ

- 1) บทความควรมีรูปแบบการตีพิมพ์ที่ได้มาตรฐานเหมือนกันทั้งฉบับ (APA Version เดียวกัน)
- 2) บทความควรมีการกำหนดเนื้อหาหลักของวารสาร (Theme) แต่ละเล่มให้มีทิศทางเดียวกันทั้งฉบับ เช่น อิมรัฐศาสตร์ อิมกฎหมาย อิมการบริหารภาครัฐ เป็นต้น
- 3) บทความควรมีการสรุปหัวข้อองค์ความรู้ใหม่ที่ได้ในแต่ละบทความ

4.3 กระบวนการพิจารณาบทความ (Peer Review)

ควรจัดระบบผู้ความช่วยเหลือ (People Supporting) สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่สามารถใช้งานระบบ ThaiJO ได้ เช่น ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีปัญหาทางสายตา เป็นต้น โดยทางผู้ประสานงานวารสารดำเนินการจัดทำแบบฟอร์มประเมินบทความจัดส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความในเอกสาร และผู้ประสานงานดำเนินการนำข้อคิดเห็นต่าง ๆ มาลงในระบบ ThaiJO ให้

4.4 การเข้าถึงและเผยแพร่ข้อมูล

- 1) วารสารควรมีระบบการจัดการวารสารแบบออนไลน์หรือระบบ Online Journal System (OJS) ที่ใช้งานได้ง่าย ระบบรวดเร็ว และลดขั้นตอนการให้ใช้งานให้น้อยที่สุด
- 2) วารสารควรมีข้อมูลของบทความบนเว็บไซต์ตรงกันกับข้อมูลในไฟล์อิเล็กทรอนิกส์ (PDF) ที่เผยแพร่
- 3) วารสารควรจัดทำคู่มือการใช้งานระบบ ThaiJO โดยจำแนกคู่มือการใช้งานตามผู้เขียนบทความ และผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ ทั้งนี้ สามารถทำเป็น e-Book หรือ คลิปวิดีโอที่สั้น ๆ และแขวนไว้หน้าเว็บไซต์

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง แนวทางการยกระดับคุณภาพวารสารคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ตามเกณฑ์ประเมินของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) กลุ่มที่ 1 มีวัตถุประสงค์ของการศึกษา คือ (1) เพื่อวิเคราะห์การดำเนินงานของวารสารคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา (2) เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของวารสารคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา และ (3) เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาวารสารคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาให้สอดคล้องกับเกณฑ์ประเมินของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) กลุ่มที่ 1 โดยใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน ทั้งการวิจัยเชิงคุณภาพคือ สัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ บรรณาธิการวารสารวิชาการคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ จำนวน 3 คน จากนั้นทำการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) และการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถาม google form ให้ผู้มีส่วนได้เสียแสดงความคิดเห็น จำนวน 110 คน จากนั้นทำการวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ จำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1. สรุปผลการศึกษา

1.1 การดำเนินงานของวารสารคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่าวารสารดำเนินการโดยผู้ประสานงานวารสาร บรรณาธิการ ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ และผู้เขียนบทความ ผ่านระบบ ThaiJo โดยกองบรรณาธิการมีหน้าที่กำหนดแผนการดำเนินการในภาพรวมของแต่ละฉบับ (Theme) ซึ่งวารสารทั้งสามวารสาร มีกำหนดการตีพิมพ์ปีละ 2 ฉบับ คือ มกราคม - มิถุนายน และกรกฎาคม - ธันวาคม ของทุกปี

1.2 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของวารสารคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า ผู้ประสานงานวารสาร มีหน้าที่หลากหลายภาระงาน ไม่ได้มีหน้าที่งานวารสารเพียงหน้าที่เดียว ค่าตอบแทนผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความแตกต่างและน้อยกว่าวารสารอื่น อุปกรณ์ไม่เอื้ออำนวยต่อการทำงานของเจ้าหน้าที่ประสานงานและบรรณาธิการ และระบบ ThaiJo มีขั้นตอนการใช้งานยากซับซ้อน

1.3 แนวทางการพัฒนาวารสารคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาให้สอดคล้องกับเกณฑ์ประเมินของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) กลุ่มที่ 1 พบว่า ประเด็นควรดำเนินการมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ วารสารควรมีระบบการจัดการวารสารแบบออนไลน์หรือระบบ Online Journal System (OJS) ($\bar{X} = 4.76, SD = .43$) รองลงมาคือ วารสารควรมีเลขมาตรฐานสากลประจำวารสาร (ISSN) ($\bar{X} = 4.74, SD = .44$) และ วารสารควรมีเว็บไซต์ที่มีข้อมูล

ครบถ้วน เช่น วัตถุประสงค์ของวารสาร คำแนะนำผู้เขียน รายชื่อกองบรรณาธิการ รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ กำหนดการออกตีพิมพ์ เป็นต้น ($\bar{X} = 4.74$, $SD = .44$) ตามลำดับ

นอกจากนี้ ผู้มีส่วนได้เสียที่ตอบแบบสอบถามในส่วนคำถามปลายเปิด ได้มีข้อเสนอแนะอื่นๆ ดังนี้ (1) ควรมีเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในงานวารสารวิชาการโดยตรง เพื่อให้การพัฒนาและการยกระดับวารสารสามารถทำได้อย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรมได้รวดเร็ว (2) ควรเพิ่มช่องทางการเผยแพร่วารสารในหลากหลายช่องทาง เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์และเพิ่มการ citation และ (3) ควรจัดทำคู่มือระบบ ThaiJo เพิ่มเติม เพื่อให้ผู้ใช้งานระบบได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และถูกต้อง

1.4 แนวทางการยกระดับวารสาร พบว่า

(1) ด้านการบริหารจัดการวารสาร ได้แก่ (1) วารสารควรมีเลขมาตรฐานสากลประจำวารสาร (ISSN) (2) วารสารควรพัฒนาเว็บไซต์ให้น่าสนใจโดยมีข้อมูลครบถ้วน เช่น วัตถุประสงค์ของวารสาร คำแนะนำผู้เขียน รายชื่อกองบรรณาธิการ รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ กำหนดการออกตีพิมพ์ เป็นต้น (3) วารสารควรมีการระบุค่าธรรมเนียมการตีพิมพ์อย่างละเอียดชัดเจนบนเว็บไซต์ของวารสาร (4) วารสารควรบริหารจัดการเวลาในการเผยแพร่ให้ตรงเวลาอย่างต่อเนื่อง (5) วารสารควรสำรวจข้อมูลกองบรรณาธิการให้เป็นปัจจุบัน และมีความหลากหลายของผู้ทรงคุณวุฒิ (6) มีบุคลากรที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดทำวารสารทั้งสามฉบับเพียงหน้าที่เดียว (7) วารสารควรส่งเสริมให้มีอุปกรณ์ที่อำนวยความสะดวกให้มีความคล่องตัวในการทำงานมากขึ้น เช่น คอมพิวเตอร์ โน้ตบุ๊ก แท็บเล็ต เป็นต้น และ (8) วารสารควรพิจารณาปรับค่าตอบแทนผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความให้มีความใกล้เคียงกับวารสารอื่นๆ

(2) ด้านคุณภาพเนื้อหาและรูปแบบ ได้แก่ (1) บทความควรมีรูปแบบการตีพิมพ์ที่ได้มาตรฐานเหมือนกันทั้งฉบับ (APA Version เดียวกัน) (2) บทความควรมีการกำหนดเนื้อหาหลักของวารสาร (Theme) แต่ละเล่มให้มีทิศทางเดียวกันทั้งฉบับ เช่น อิมรัฐศาสตร์ อิมกฎหมาย อิมการบริหารภาครัฐ เป็นต้น และ (3) บทความควรมีการสรุปหัวข้อองค์ความรู้ใหม่ที่ได้ในแต่ละบทความ

(3) ด้านกระบวนการพิจารณาบทความ (Peer Review) ได้แก่ (1) ควรจัดระบบผู้ความช่วยเหลือ (People Supporting) สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่สามารถใช้งานระบบ ThaiJo ได้ เช่น ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีปัญหาทางสายตา เป็นต้น โดยทางผู้ประสานงานวารสารดำเนินการจัดทำแบบฟอร์มประเมินบทความจัดส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความในเอกสาร และผู้ประสานงานดำเนินการนำข้อคิดเห็นต่างๆ มาลงในระบบ ThaiJo ให้

และ **(4) ด้านการเข้าถึงและเผยแพร่ข้อมูล** ได้แก่ (1) วารสารควรมีระบบการจัดการวารสารแบบออนไลน์หรือระบบ Online Journal System (OJS) ที่ใช้งานได้ง่าย ระบบรวดเร็ว และลดขั้นตอนการให้ใช้งานให้น้อยที่สุด (2) วารสารควรมีข้อมูลของบทความบนเว็บไซต์ตรงกันกับข้อมูลในไฟล์อิเล็กทรอนิกส์ (PDF) ที่เผยแพร่ และ (3) วารสารควรจัดทำคู่มือการใช้งานระบบ ThaiJO โดยจำแนกคู่มือการใช้งานตามผู้เขียนบทความ และผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ ทั้งนี้ สามารถทำเป็น e-Book หรือ คลิปวิดีโอที่สั้น ๆ และแขวนไว้หน้าเว็บไซต์

2. อภิปรายผลการศึกษา

1. ระดับความคิดเห็นต่อแนวทางยกระดับคุณภาพวารสารคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

จากการศึกษาพบว่าระดับความคิดเห็นต่อแนวทางยกระดับคุณภาพวารสารคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยพบว่าประชากรมีความคิดเห็นต่อแนวทางยกระดับคุณภาพวารสารควรมีระบบการจัดการวารสารแบบออนไลน์หรือระบบ Online Journal System (OJS) สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ โกสินธุ์ ศิริรักษ์ และยุวธิดา คงศรี (2562) การศึกษาคุณภาพวารสารวิชาการ ตามหลักเกณฑ์ระดับชาติของฐานข้อมูล TCI กรณีศึกษาวารสารวิชาการมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ พบว่า สามารถจัดแบ่งกลุ่มวารสารออกเป็น 2 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มวารสารที่ต้องการพัฒนาคุณภาพตามเกณฑ์ระดับชาติของฐานข้อมูล TCI คือ วารสารนวัตกรรมการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ และสารอาศรมวัฒนธรรมวลัยลักษณ์ 2) กลุ่มวารสารที่ต้องการพัฒนาคุณภาพตามเกณฑ์ระดับชาติของฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 1 คือ วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ทั้งนี้ วารสารวิชาการของมหาวิทยาลัยทั้ง 3 วารสารได้พัฒนาปรับปรุงคุณภาพได้ครอบคลุมตามหลักเกณฑ์คุณภาพของฐานข้อมูล TCI จำนวน 10 หลักเกณฑ์ รวมถึงได้พัฒนามาใช้ระบบวารสารออนไลน์อิเล็กทรอนิกส์ (E-Journal) ทำให้วารสารมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ประหยัดค่าใช้จ่ายการตีพิมพ์รูปเล่ม วารสารมีความเป็นสากล สามารถดาวน์โหลดอ่านเนื้อหาบทความฉบับเต็ม สืบค้นข้อมูลออนไลน์ สร้างโอกาสการอ้างอิงบทความเพิ่มขึ้น และสามารถเข้าถึงได้จากทุกที่

2. ความคิดเห็นต่อแนวทางการยกระดับคุณภาพวารสารด้านการบริหารจัดการวารสาร ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยพบว่าประชากรมีความคิดเห็นต่อแนวทางยกระดับคุณภาพวารสารควรมีเลขมาตรฐานสากลประจำวารสาร (ISSN) และวารสารควรมีเว็บไซต์ที่มีข้อมูลครบถ้วน เช่น วัตถุประสงค์ของวารสาร คำแนะนำผู้เขียน รายชื่อกองบรรณาธิการ รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ กำหนดการออกตีพิมพ์ สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ สุมาลี นาคณนอมทรัพย์, วัลยา พุ่มต้นวงศ์ และพัชชา สอนงค์ (2557) 1. แนวทางการพัฒนาคุณภาพการจัดทำวารสารแพทย์ เขต 4 - 5 ผู้การเป็นวารสารระดับชาติ พบว่า ระดับความพึงพอใจและปัญหาต่อกระบวนการดำเนินงานการจัดทำวารสารแพทย์เขต 4-5 2. แนวทางพัฒนาคุณภาพต่อกระบวนการดำเนินงานการจัดทำวารสารแพทย์ อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีความพึงพอใจมากที่สุด คือ ด้านการให้บริการ ได้แก่ 1) การให้บริการ 2) การประสานงานของเจ้าหน้าที่ฝ่ายจัดการวารสารฯ

3. ความคิดเห็นต่อแนวทางการยกระดับคุณภาพวารสารด้านคุณภาพเนื้อหาและรูปแบบ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยพบว่าประชากรมีความคิดเห็นต่อแนวทางยกระดับคุณภาพวารสารคือ บทความควรมีรูปแบบการตีพิมพ์ที่ได้มาตรฐาน อยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ อะมีนะห์ ใจหาญ (2565) แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานจัดทำวารสารวิชาการเพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ พบว่า การจัดเตรียมต้นฉบับควรมีการ

ตรวจทานระบบประเมินคุณภาพของต้นฉบับบทความอย่างละเอียดครบถ้วน ควรมีการอ้างอิงตาม ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai – Journal Citation index Centre : TCI) รวมถึงเกณฑ์การประเมินคุณภาพเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพในการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI อย่างเคร่งครัด

4. ความคิดเห็นต่อแนวทางการยกระดับคุณภาพวารสารด้านกระบวนการพิจารณาบทความ (Peer Review) ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยพบว่าประชากรมีความคิดเห็นต่อแนวทางการยกระดับคุณภาพวารสาร คือ บทความในวารสารควรมีคุณภาพถูกต้องตามหลักวิชาการและได้รับองค์ความรู้ใหม่ ๆ อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ กัญญาภัค สระแก้ว นวลพรรณ ชำนิ และอนันตญา ขจัดโรคา (2562) วิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพวารสารรามธิบดีเวชสาร : จากอดีตสู่ปัจจุบัน พบว่า การพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องนำไปสู่การเข้าระบบฐานข้อมูลของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai-Journal Citation Index Centre, TCI) สนับสนุนให้บุคลากรทางการแพทย์พัฒนาองค์ความรู้ ผลงานวิจัย นวัตกรรมทางการแพทย์ ตลอดจนเผยแพร่ผลงานทางวิชาการใหม่ๆ ในระดับนานาชาติ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาวารสารรามธิบดีเวชสารให้มีคุณภาพในระดับสากล

5. ความคิดเห็นต่อแนวทางการยกระดับคุณภาพวารสารด้านการเข้าถึงและเผยแพร่ข้อมูลภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยพบว่าประชากรมีความคิดเห็นต่อแนวทางการยกระดับคุณภาพวารสารควรมีระบบการจัดการวารสารแบบออนไลน์หรือระบบ Online Journal System (OJS) อยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ อะมีนะห์ ใจหาญ (2565) ซึ่งวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานจัดทำวารสารวิชาการเพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิพบว่า (1) การให้บริการวารสารควรมีระบบออนไลน์ในการส่งบทความเพื่อพิจารณาการตีพิมพ์ ซึ่งสามารถเปิดค้นคว้าจากหน้าเว็บไซต์ของวารสารและศึกษาขั้นตอนต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง อาทิเช่น สมัครเป็น สมาชิก ส่งบทความและตรวจสอบสถานะบทความได้ด้วยตัวเอง รวมถึงการมีเจ้าหน้าที่ให้ความช่วยเหลือ สำหรับผู้ส่งบทความที่มีข้อสงสัย พร้อมมีคู่มือการส่งวารสารผ่านระบบออนไลน์ให้เป็นแนวทางการปฏิบัติ (2) การเผยแพร่วารสารเป็นการนำบทความสู่การตีพิมพ์ ควรตรงต่อเวลาที่กำหนดไว้ และการจัดทำวารสารต้องมีระบบการจัดการวารสารแบบออนไลน์ที่สามารถสืบค้นย้อนหลังได้ สะดวกและรวดเร็ว และควรมีการดูแลเว็บไซต์ให้เป็นเพื่อเป็นการตรวจสอบสถานะบทความและอัปเดตข้อมูลต่าง ๆ ให้เป็นปัจจุบันอย่างสม่ำเสมอ

2. ผลการดำเนินงานและปัญหา อุปสรรคในการดำเนินงานของวารสารคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

จากการศึกษาพบว่าระดับความคิดต่อการดำเนินงานและปัญหา อุปสรรคในการดำเนินงานของวารสารคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ด้านบุคลากร โดยพบว่าบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการที่รับผิดชอบงานวารสารวิชาการ มีจำนวนไม่เพียงพอต่อภาระงานของงานวารสารวิชาการ เนื่องจากงานวารสารมีกระบวนการขั้นตอนและจำเป็นประสานงานอย่างใกล้ชิด

กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย อาทิ บรรณาธิการ ผู้เขียนบทความ ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ งานการเงินและพัสดุ เป็นต้น ประกอบกับบุคลากรแต่ละคนรับผิดชอบงานที่หลากหลายภารกิจใน ความรับผิดชอบ มิได้ปฏิบัติงานวารสารเพียงอย่างเดียว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธิดาทิพย์ สุภาวงศ์ (2566) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการถอดบทเรียนจากการพัฒนาวารสารวิชาการให้อยู่ใน ฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1 ซึ่งพบปัญหาด้านบุคลากร 2 ประเด็น คือ ปัญหาจากตัวบรรณาธิการและ ปัญหาจากเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน และงานวิจัยของ สุมาลี นาคณนอมทรัพย์, วัลยา พุ่มต้นวงศ์ และ พัดชา สอนงค์ (2557) ได้ศึกษาวิจัยแนวทางการพัฒนาคุณภาพการจัดทำ วารสารแพทย์เขต 4 - 5 สู่การเป็นวารสารระดับชาติ พบว่า ขาดเจ้าหน้าที่และกองบรรณาธิการคอยให้คำแนะนำปรึกษา เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ลงบทความได้มากขึ้น และพัฒนาเป็นวารสารระดับชาติ

ด้านงบประมาณ โดยพบว่า ประกาศมหาวิทยาลัยบูรพา เกี่ยวกับหลักเกณฑ์การจ่าย ค่าตอบแทนผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ (Peer Review) มีอัตราค่าตอบแทนต่ำกว่าวารสารของ องค์กรอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรโรจน์ ธรรมสโรช (2566) ได้วิจัยเกี่ยวกับการศึกษา แนวทางการพัฒนาคุณภาพการให้บริการวารสารวิชาการในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี พบว่า สภาพปัญหาในการให้บริการแต่ละกระบวนการในการประสานงาน พบว่า กระบวนการเบิกจ่าย จะมี การแก้ไขประกาศที่เกี่ยวกับแนวปฏิบัติการเบิกจ่ายเงินเกือบทุกครั้งที่ทำให้การเบิกและทูลวารสารใช้ บัญชีเดียวกันในการโอนเงินทำให้ยากต่อการคัดแยกใบเสร็จ

ด้านวัสดุอุปกรณ์ พบว่า วารสารวิชาการดำเนินการทุกกระบวนการในระบบ ThaiJo ซึ่งสามารถดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ในระบบ ThaiJo ได้ทุกที่ทุกเวลาซึ่งมีความสะดวกอย่างยิ่ง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ โกสินธุ์ ศิริรักษ์ และยุวธิดา คงศรี (2562) ได้วิจัย เรื่อง การศึกษา คุณภาพวารสารวิชาการ ตามหลักเกณฑ์ระดับชาติของฐานข้อมูล TCI กรณีศึกษาวารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ พบว่า การพัฒนามาใช้ระบบวารสารออนไลน์อิเล็กทรอนิกส์ (E-Journal) ทำให้วารสารมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ประหยัดค่าใช้จ่ายการตีพิมพ์รูปเล่ม วารสารมีความเป็นสากล สามารถดาวน์โหลดอ่านเนื้อหาบทความฉบับเต็ม สืบค้นข้อมูลออนไลน์ สร้างโอกาสการอ้างอิง บทความเพิ่มขึ้น และสามารถเข้าถึงได้จากทุกที่ ดังนั้น เพื่อตอบสนองต่อการใช้งานจึงควรจัดสรร งบประมาณสำหรับการทำงานให้กับบุคลากรที่ คือ บรรณาธิการ และผู้ประสานงานวารสารแต่ละคนให้ มีอุปกรณ์ที่มีเทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่น คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก และแท็บเล็ตพร้อมปากกา เพื่ออำนวยความสะดวกต่อการปฏิบัติงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธิดาทิพย์ สุภาวงศ์ (2566) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การถอดบทเรียนจากการพัฒนาวารสารวิชาการให้อยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1 พบว่า ด้านนโยบายผู้บริหาร พบปัญหา 2 ประเด็น คือ การให้ความสำคัญกับงานวารสารในระดับนโยบาย และด้านการจัดสรรงบประมาณ ซึ่งนโยบายในการจัดสรรงบประมาณสำหรับวัสดุอุปกรณ์จึงมี ความจำเป็นและสำคัญเป็นอย่างยิ่ง

ด้านขั้นตอนกระบวนการของระบบ ThaiJo พบว่า กระบวนการขั้นตอนต่างๆ ตั้งแต่ต้นจบ ทุกกระบวนการในระบบ ThaiJo มีความยุ่งยากซับซ้อนไม่ว่าจะเป็นในส่วนของผู้เสนอตีพิมพ์

บทความและผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณา ดังนั้น จึงควรจัดทำเป็นคู่มือการใช้งานระบบ ThaiJo แยกเป็น สำหรับผู้เขียนบทความ และผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ ให้ชัดเจนง่ายต่อการใช้งานระบบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจินตนา ถ้าแก้ว และสุรราชฎ์ พรหมจันทร์ (2559) ได้ทำวิจัยรูปแบบการพัฒนากระบวนการจัดทำวารสารวิชาการเพื่อพิมพ์เผยแพร่บทความวิจัย พบว่า การพัฒนาและจัดทำ คู่มือมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

3. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. คณะฯ ควรส่งเสริมและสนับสนุนนโยบายด้านการจัดสรรบุคคลากร เพื่อรองรับการยกระดับคุณภาพวารสารคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยปรับโครงการการทำงานให้มีบุคคลากรที่ทำหน้างานวารสารวิชาการโดยตรง
2. ควรส่งเสริมนโยบายด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีที่ทันสมัย โดยจัดสรรคอมพิวเตอร์ โน้ตบุ๊ก แท็บเล็ต เพื่อการทำงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น
3. ควรส่งเสริมนโยบายด้านยกระดับคุณภาพของวารสารวิชาการ โดยนำผลการวิจัยครั้งนี้ มาเป็นแนวทางในการวางแผนและปฏิบัติ เพื่อนำไปสู่มาตรฐาน คุณภาพในระดับที่สูงขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งถัดไป

ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการดำเนินงานกับวารสารอื่นๆ ทั้งภายในและภายนอก มหาวิทยาลัยบูรพา ที่อยู่ในฐานข้อมูลในระดับที่สูงกว่า อาทิเช่น วารสารที่อยู่ใน TCI กลุ่มที่ 1, วารสารที่อยู่ในฐานข้อมูล ASEAN CITATION INDEX (ACI) เพื่อนำผลการเปรียบเทียบจากวารสารในระดับฐานข้อมูลที่สูงกว่ามาพัฒนาคุณภาพวารสารวิชาการคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

บรรณานุกรม

- กองบรรณาธิการวารสารวิชาการไทย. (2562). *แนวทางการพัฒนาคุณภาพวารสารไทยสู่เกณฑ์ TCI กลุ่มที่ 1*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI).
- กัญญาภัค สระแก้ว, นวลพรรณ ชำนิ และอนันตญา ขจัดโรคา. (2562). การพัฒนาคุณภาพวารสารรามธิบดีเวชสาร: จากอดีตสู่ปัจจุบัน. *วารสาร Mahidol R2R e-journal*, 6(1), 14-23.
- โกสินธุ์ ศิริรักษ์ และยุวธิดา คงศรี. (2562). การศึกษาคุณภาพวารสารวิชาการ ตามหลักเกณฑ์ระดับชาติของฐานข้อมูล TCI กรณีศึกษาวารสารวิชาการมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์. *วารสารวิชาการธรรมศาสตร์*, 19(1), 227-238.
- จินตนา ถ้ำแก้ว และสุรราชูร์ พรหมจันทร์. (2559). รูปแบบการพัฒนากระบวนการจัดทำวารสารวิชาการเพื่อพิมพ์เผยแพร่บทความวิจัย. *วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 17(2), 54-69.
- จิโรจน์ ธรรมสโรช. (2566). การศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณภาพการให้บริการวารสารวิชาการในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี. *วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 13(2), 133-146.
- ชาย โพธิสิตา. (2550). *เอกสารประกอบการบรรยาย “การวิจัยเชิงคุณภาพลักษณะการใช้ข้อได้เปรียบ และข้อจำกัด”*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ชัยสมพล ชาวประเสริฐ. (2552). *การตลาดบริการ (พิมพ์ครั้งที่ 10)*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ชุตินมชนัน วิมูลชาติ. (2553). *ความพึงพอใจของกลุ่มคนทำงานในการใช้บริการรถไฟฟ้าบีทีเอส*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ณัฐพันธ์ เขจรนนท์. (2545). *การจัดการทรัพยากรมนุษย์*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ทองทิภา วิริยะพันธุ์. (2545). *มนุษย์สัมพันธ์กับการบริหาร*. กรุงเทพฯ: อินฟอร์มีเดีย บุ๊คส์.
- ธิดาทิพย์ สุภาวงศ์. (2566). การถอดบทเรียนจากการพัฒนาวารสารวิชาการให้อยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1. *วารสารบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี*, 12(1), 131-149.
- นิติพล ภูตะโชติ. (2551). *การตลาดบริการ*. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- มหาวิทยาลัยสวนดุสิต. (ม.ป.ป.). *บทที่ 3 วารสารและนิตยสาร*. วันที่ค้นข้อมูล 22 ธันวาคม 2567, เข้าถึงได้จาก https://human.dusit.ac.th/e_port/bunpod_pij/pdf/text/journal/05-chapter3.pdf
- วีระพงษ์ เฉลิมจิระรัตน์. (2553). *คุณภาพในงาน (พิมพ์ครั้งที่ 5)*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- วีระรัตน์ กิจเลิศไพโรจน์. (2550). *การตลาดธุรกิจบริการ*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- สุนันทา ทวีผล. (2550). *ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการด้านให้คำปรึกษา แนะนำปัญหาด้านกฎหมายของสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายช่วยเหลือทางกฎหมาย 3 (สคช.)*. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- สุมาลี นาคถนอมทรัพย์, วัลยา พุ่มต้นวงศ์ และพัชชา สอนงค์. (2557). แนวทางการพัฒนาคุณภาพ การจัดทำ วารสารแพทย์เขต 4-5 สู่การเป็นวารสารระดับชาติ. ใน *การประชุมวิชาการ แห่งชาติมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ครั้งที่ 11*. (หน้า 496-505). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน,
- อดุลย์ จาตุรงค์กุล. (2550). *พฤติกรรมผู้บริโภค*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อะมีนะห์ ใจหาญ. (2565). แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานจัดทำวารสารวิชาการเพื่อเผยแพร่ ผลงานวิจัยของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ. *วารสาร Journal of Roi Kaensarn Academi*, 7(11), 71-83.
- อิสริย์ อภิญา. (2562). แนวทางการสืบค้นและแปลผลข้อมูลหน่วยวัดคุณภาพวารสารสาขาวิชา วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อมในฐานข้อมูล TCI และฐานข้อมูล Scopus. *วารสารวิจัยและพัฒนา มจร.*, 42(1), 3-22.
- เอี่ยมพร หลินเจริญ. (2558). เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ. *วารสารการวัดผลการศึกษามหาวิทยาลัยสารคาม*, 17(1), 17-29.
- ASEAN Citation Index (ACI). (2019). *ACI Evaluation Criteria for Scholarly Journals*. Jakarta: ASEAN Secretariat.
- Björk, B.-C., & Solomon, D. (2012). *Open access versus subscription journals: a comparison of scientific impact*. *BMC Medicine*, 10(1), 73.
- Coronel, P., & Evans A. (1999). *The balanced scorecard in faculties management for internal management and external benchmarking*. Directors, Melbourne: Benchmarking PLUS.
- Deming, W. E. (1986). *Out of the Crisis*. MIT Press.
- Kaplan, R. S., & Norton, D. P. (1992). *The Balanced Scorecard: Measures that Drive Performance*. *Harvard Business Review*, (January-February 1992), 71-80.
- Kotler, P. (2010). *Marketing Management*. Pearson Education.
- Meesala, A. (2016). *Service Quality and Customer Satisfaction: A Study in the Service Sector*. *International Journal of Business and Management*, 40(4).
- Pande, P. S., Neuman, R. P., & Cavanagh, R. R. (2000). *The Six Sigma Way: How GE, Motorola, and Other Top Companies are Honing Their Performance*. McGraw-Hill.
- Rowlands, I., & Nicholas, D. (2005). *Scholarly communication in the digital environment: The 2005 survey of journal authors*. *Aslib Proceedings*, 57(6), 481-497.
- Tenopir, C., Dalton, E., Fish, A., Christian, L., Jones, M., & Smith, M. (2016). *What motivates authors of scholarly articles? The importance of journal attributes and potential audience on publication choice*. *Publications*, 4(3), 22.

- Thai-Journal Citation Index Centre (TCI). (2020). *TCI Journal Selection Criteria*. Bangkok: TCI.
- Thamonwantou. (2556). *ประเภทของวารสาร*. วันที่ค้นข้อมูล 22 ธันวาคม 2567, เข้าถึงได้จาก <https://thamonwantou.blogspot.com/2013/12/1.html>
- Wikipedia. (2566). *วารสารวิชาการ*. วันที่ค้นข้อมูล 22 ธันวาคม 2567, เข้าถึงได้จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/วารสารวิชาการ>
- Womack, J. P., & Jones, D. T. (1996). *Lean Thinking: Banish Waste and Create Wealth in Your Corporation*. Simon & Schuster.
- Ziethaml, V. A., Parasuraman, A., & Berry, L. L. (2013). *Delivering Quality Service: Balancing Customer Perceptions and Expectations*. New York: Free Press.

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามแนวทางการยกระดับคุณภาพวารสารคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพาตามเกณฑ์ประเมินของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI)
กลุ่มที่ 1

**แบบสอบถามแนวทางการยกระดับคุณภาพวารสารคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา
ตามเกณฑ์ประเมินของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) กลุ่มที่ 1**

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ปัญหา และอุปสรรคในการดำเนินงาน เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาวารสารคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ให้สอดคล้องกับเกณฑ์ประเมินของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) กลุ่มที่ 1 ขอความอนุเคราะห์ผู้ตอบแบบสอบถาม โปรดตอบตามความเป็นจริง ทั้งนี้ การวิเคราะห์ข้อมูลจะวิเคราะห์ในภาพรวม ซึ่งไม่มีผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพวารสารคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2. แบบสอบถามมีทั้งหมด 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นต่อแนวทางการยกระดับคุณภาพวารสาร

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หรือเติมข้อความลงในช่องว่างที่ตรงกับความจริงมากที่สุด

1. เพศ

() ชาย () หญิง

2. ระดับการศึกษา

() ปริญญาตรี () ปริญญาโท () ปริญญาเอก

3. ตำแหน่ง (ตอบได้มากกว่า 1 ตำแหน่ง)

() บรรณาธิการวารสารวิชาการ

() กองบรรณาธิการวารสารวิชาการคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์

() เจ้าหน้าที่ประสานงานวารสารวิชาการ

() ผู้ดูแลวุฒิพิจารณาบทความ (Peer Review)

() ผู้ตีพิมพ์บทความ

4. ประสบการณ์ในการทำงาน

- () ตั้งแต่ 1 - 5 ปี
 () ตั้งแต่ 6 - 9 ปี
 () ตั้งแต่ 10 - 15 ปี
 () ตั้งแต่ 16 - 20 ปี
 () ตั้งแต่ 21 - 25 ปี
 () 25 ปีขึ้นไป

5. หน่วยงานที่สังกัด

- () รัฐศาสตร์
 () รัฐประศาสนศาสตร์
 () นิติศาสตร์
 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

**ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นต่อแนวทางการยกระดับคุณภาพวารสารคณะรัฐศาสตร์และ
 นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา**

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านที่มีต่อเกี่ยวกับแนว
 ทางการยกระดับ

คุณภาพวารสารคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

- 5 หมายถึง ความคิดเห็นต่อแนวทางการยกระดับคุณภาพวารสารในระดับมากที่สุด
 4 หมายถึง ความคิดเห็นต่อแนวทางการยกระดับคุณภาพวารสารในระดับมาก
 3 หมายถึง ความคิดเห็นต่อแนวทางการยกระดับคุณภาพวารสารในระดับปานกลาง
 2 หมายถึง ความคิดเห็นต่อแนวทางการยกระดับคุณภาพวารสารในระดับน้อย
 1 หมายถึง ความคิดเห็นต่อแนวทางการยกระดับคุณภาพวารสารในระดับน้อยที่สุด

แนวทางการยกระดับคุณภาพวารสาร คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
1. วารสารควรมีกำหนดออกเผยแพร่ตรง เวลา					
2. วารสารควรมีเลขมาตรฐานสากลประจำ วารสาร (ISSN)					
3. วารสารควรมีเว็บไซต์ที่มีข้อมูลครบถ้วน เช่น วัตถุประสงค์ของวารสาร คำแนะนำผู้เขียน รายชื่อกองบรรณาธิการ รายชื่อ ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ กำหนดการ ออกตีพิมพ์ เป็นต้น					
4. บทความควรมีรูปแบบการตีพิมพ์ที่ได้ มาตรฐาน					
5. วารสารควรมีเนื้อหาและรายละเอียดของ Publication Ethics ครบถ้วน					
6. วารสารควรมีการระบุค่าธรรมเนียมการ ตีพิมพ์ อย่างละเอียดชัดเจนบนเว็บไซต์ของวารสาร					
7. วารสารควรมี citation ที่ตรวจสอบได้ จากฐานข้อมูล TCI					
8. วารสารควรมีกองบรรณาธิการเป็น ผู้ทรงคุณวุฒิ มาจากหลากหลายหน่วยงาน					
9. วารสารควรมีตีพิมพ์บทความที่มีผู้ นิพนธ์มาจากหลากหลายหน่วยงานทั้งภายในและ ภายนอก					
10. วารสารควรมีรูปแบบการอ้างอิงที่ ถูกต้องตามมาตรฐาน					
11. วารสารควรมีกระบวนการประเมิน คุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิก่อนตีพิมพ์ (peer review)					

แนวทางการยกระดับคุณภาพวารสาร คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
12. วารสารควรมีระบบการจัดการวารสาร แบบออนไลน์หรือระบบ Online Journal System (OJS)					
13. วารสารควรมีข้อมูลของบทความบน เว็บไซต์ตรงกับข้อมูลในไฟล์ อิเล็กทรอนิกส์ (PDF) ที่เผยแพร่					
14. วารสารควรมีการระบุสถานะของ บทความระหว่างกระบวนการพิจารณา บทความ					
15. บทความในวารสารควรมีคุณภาพ ถูกต้องตามหลักวิชาการและได้รับองค์ ความรู้ใหม่ๆ					

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณ ที่ท่านให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ข

แบบสัมภาษณ์เกี่ยวความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน
ของวารสารคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

แบบสัมภาษณ์เกี่ยวความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของวารสาร
คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของวารสารคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

1. ด้านบุคลากร

.....

.....

.....

.....

2. ด้านงบประมาณ

.....

.....

.....

.....

3. ด้านวัสดุอุปกรณ์

.....

.....

.....

.....

4. ด้านขั้นตอนกระบวนการของระบบ ThaiJo

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณ ที่ท่านให้ความร่วมมือ